

tre

mặt trận
miền tây vẫn
yên tĩnh

HOÀNG ĐỊNH NAM

thân thương
hai tiếng
“mình ơi”

TẠ PHONG TÂN

chuyến tàu tập kết

TƯỜNG NĂNG TIẾN

ăn giựt, ăn gian

DU UYÊN

tuyết lạnh bên trời

VƯƠNG HOÀI UYÊN

Dubai

KIM LIÊN

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email:dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tưởng Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnquyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trần Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
5	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	
10	THẾ GIỚI CỦA DẾ MÈN
14	BÊN LỀ THỂ THAO
16	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
18	
20	
23	MIỆNG NHÀ QUAN
24	DUYÊN SÀI GÒN
27	THƯ TÍN
28	GIAO TIẾP
29	TRANG PHỤ NỮ
30	CHUYỆN CỦA NÀNG
34	TRUYỆN NGẮN
38	
40	ĐIỆN ẢNH
43	MẸO VẬT
44	
47	SỔ TAY KHÁCH HÀNG
48	THỜI TRANG
50	TRANG THƠ
52	MỤC THUẾ VỤ
54	
56	PHIẾM
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ
59	Ơ RÊ KA
60	TRUYỆN NGẮN
63	TƯỜNG NIỆM 30/4
64	THẾ GIỚI QUANH TA
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
66	TƯỜNG NIỆM 30/4
69	Kiến thức phổ thông
70	CÁI NHÀ CỦA TA
72	SẢN PHẨM MỚI
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT
74	
76	TRONG HẦM RƯỢU
80	
85	TÀI LIỆU VĂN HỌC
88	
92	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
95	BẠN CÓ BIẾT
96	MỖI TUẦN 1 CON SỐ
98	ĐỌC BÁO VIỆT NAM
102	SỔ TAY THƯỜNG DÂN
107	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM

Như Sao	Tháng Tư. hoa loa kèn & bóng mẹ
Triệu Minh	Đau nhức
Vũ Hiến	Khủng bố hồi sinh
Mộc Mạc	Một đời lan
Trần Lý Lê	Sản phẩm & người tiêu thụ
Trẻ Suu Tầm	tổng thống & thể thao
Tim Nguyễn	Sài Gòn của tôi xưa
Tám Vạn	Mưa rừng & tiếng hú giữa đêm khuya
Đào Duy Hòa	Đi tìm lăng mộ Antoine & Cléopâtre
Bánh Bèo	
Du Uyên	Ăn giết & ăn gian...
Trẻ	
Minh Hải	Đi tàu xe
Tiêu Huyền	Nghiện
Ngân Bình	Bản án treo
Vương Hoài Uyên	Tuyết lạnh bên trời
Tạ Phong Tấn	Thân thương hai tiếng “Minh ơi”
Phiên An	Đóa hoa mong manh
Hoàng Hương	Máy nghiền rác
Hồ Đắc Vũ	Mối đe dọa của heo rừng
Hạnh Việt	Vài câu hỏi
Diệu Cô Nương	Áo cánh mùa xuân
Sao Khuê	Thơ bằng hữu
Nguyễn Đài Thi	
Gió Vivu	Huyền thoại Hoa Tiên Ông
Đoàn Xuân Thu	Hủ tiếu?
Du Face	
Trẻ	Hành trình của báo chí
Tiểu Lục Thần Phong	Con nhỏ khờ để sợ
Lê Xuân Hào	Tạp ghi dòng vụn vỡ
Dương Hùng	Hoa anh đào nở rộ ở Washington DC.
Bảo Sơn	Giải trí cho người lớn tuổi
Hoàng Định Nam	“Mặt trận miền Tây vẫn yên tĩnh”
Phượng Nghi	Nhật thực
Thiên Hương	Lối đi trong vườn
Bảo Sơn	
Trẻ sáu tám	
Lưu Huỳnh	Chiếc ghế gỗ đu đưa
Trần Vũ	2 người thợ săn
Kim Liên	Dubai
Nguyễn & Ban Hữu	Nguyễn Thanh Châu là rồi một chuyện kể chưa xong
Phượng Tôn	“20 ngày tại Mariupol”
Nguyễn Sinh	Họa sĩ... “Vandal”
Hoàng Vũ	Những nghề “lạ”
Trẻ sáu tám	
B.Tuyển	
Tưởng Năng Tiến	Chuyến tàu tập kết
Trẻ cười	

Tháng Tư. hoa loa kèn nở trong vườn khuya. trắng xanh...

Tháng Tư. Ở quê nhà cũng như ở đây hoa loa kèn nở rộ. Trong cái nắng nhẹ mùa xuân, mỗi sáng mai trên đường phố, người ta thấy những chiếc xe đạp chở từng thùng hoa loa kèn (huệ tây-hoa lys) trắng muốt đi rao bán. Trong các siêu thị ở Mỹ mùa này cũng bày đầy hoa loa kèn gọi là lilies màu sắc rực rỡ. Là hoa tưởng niệm, lys hay lilies mang ý nghĩ và hương thơm cao quý.

Sau đây mời các bạn đọc một bài văn cảm động của một cô gái tưởng nhớ tới mẹ mình trong màu hoa loa kèn thanh khiết.

NS

BẢO HUÂN

Tháng Tư. hoa loa kèn & bóng mẹ

NHƯ SAO

C hỉ tháng Tư thôi loa kèn mới nở. Mẹ nhẹ nhàng gánh loa kèn xuống phố. Giữa ban mai sương đang còn ngái ngủ. Trên những búp loa kèn mỏng manh. Nắng tháng Tư càng thấm thêm cội lá xanh. Vẽ tô lên một loa kèn trắng muốt. 5 cánh hoa xếp vào nhau nổi bật. Từng búp kèn bám chặt, gắn bó, nâng niu.

Thương từng bước chân Mẹ dậm dìu theo quang gánh. Thương tảo tần Mẹ gánh hết suốt tháng Tư. Mẹ gánh từ ngày con

còn bé tí. Và bây giờ con đã mười chín đôi mươi. Tháng Tư về thương nhớ cả một khoảng trời. Kỷ niệm ngày con còn bé tí, núp sau áo Mẹ, bên một loa kèn đang ngào ngạt tỏa hương. Từng bước con, Mẹ dò dẫm trên mọi nẻo đường sỏi đá. Chỉ có phố là bao dung tất cả. Ôm vào lòng tất cả những nhớ nhung.

Phố dịu dàng hơn vì có loa kèn của mẹ. Một tiếng kêu “kèn ơi” vang lên khe khẽ. Như tiếng thủ thỉ tâm tình mến thương. Như lời sẻ chia xóa tan đi một mối. Mẹ nâng niu búp loa kèn,

trao khách nụ cười chớm nắng ban mai. Con cứ ước khoảng khắc ấy là mãi mãi! Cảm ơn đời cho con thấy một mùa hoa!

Mẹ sinh con cũng vào tháng Tư ngập tràn loa kèn như thế! Mỗi mùa hoa con bớt đi nông nổi. Biết thương hơn khi thấy mùa xuân đi rất vội. Cả những sợi tóc, tưởng chẳng bao giờ tàn phai! Thương Mẹ con gánh gồng một nhòai. Mẹ cho con những ký ức dịu êm. Như đoá loa kèn âm thầm bừng nở. Mẹ dìu con đi qua mưa giông bão tố. Mẹ kiên cường như loa kèn tháng Tư!

Từ phương xa con gửi vào những cánh thư. Gửi tới Mẹ nỗi niềm sâu kín. Về nỗi nhớ mùa hoa loa kèn bịn rịn. Con chỉ mong mỗi tháng Tư về bên loa kèn và Mẹ. Để bình yên trong con ùa về khe khẽ. Một chút thôi, lòng con cũng đã an yên. Xin gửi tặng Mẹ những khúc nhạc tháng Tư dịu êm. Một tháng Tư đầy nắng và đoá loa kèn trong trắng. Và những hy sinh của Mẹ thầm lặng. Suốt đời này con mãi không quên.

NS

(THEO QUYẾN VÂN)

TRIỆU MINH

3 vùng cơ thể thường hay bị đau nhức là lưng, cổ và đầu gối. Trước khi gặp bác sĩ để điều trị những cơn đau dữ dội hoặc kéo dài, hãy thử một số biện pháp sau đây để giảm bớt cảm giác khó chịu.

Đau nhức

Đau cổ

NHIỀU KỲ - KỲ 2

NGUYÊN NHÂN

Có thể bạn đã ngủ ở một tư thế không bình thường hay trên một chiếc giường lạ, hoặc cuộc sống đang cực kỳ căng thẳng. Hoặc bạn nghiêng người về phía màn hình máy tính gần như suốt ngày, hay đã ngồi chỉ một tư thế trên xe hơi trong chuyến đi dài. Bất cứ điều nào trong số đó có thể gây căng cứng bắp thịt hoặc gây áp lực lên dây thần kinh ở cổ.

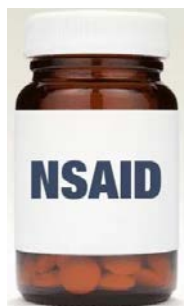
Một số cơn đau cổ xảy ra do những biến đổi thoái hóa (degenerative changes). Khi chúng ta già đi, sự liên kết của các đốt sống có thể thay đổi và điều đó có thể tạo ra áp lực lên các dây thần kinh cột sống. Và tất nhiên, bất kỳ loại chấn thương nào liên quan đến đầu, dù là do té ngã hay do tai nạn xe hơi, đều có thể gây đau cổ.

CÁCH GIẢM ĐAU

Nếu cơn đau dữ dội và/hoặc lan sang các bộ phận cơ thể khác, hãy nói chuyện với bác sĩ. Đối với cơn đau cục bộ (chỉ một nơi), thoáng qua, những lời khuyên sau đây có thể giúp ích:

Dùng một loại thuốc không cần toa

Giống như chứng đau lưng, việc giảm viêm ở vùng này có thể làm giảm cơn đau, vậy hãy thử dùng loại NSAID như ibuprofen hoặc naproxen.

Thử liệu pháp xoa bóp

Một loạt các buổi tập với chuyên gia trị liệu xoa bóp có thể làm giảm đáng kể chứng đau cổ. Kết quả tốt nhất là khi có thể thực hiện các buổi tập 60 phút hai hoặc ba lần một tuần - nhưng ngay cả các buổi tập một lần một tuần cũng giúp giảm đau.

Dùng thuốc giãn cơ (muscle relaxers)

Đôi khi các loại thuốc kê đơn, chỉ dùng một đợt ngắn, cũng có thể hữu ích, tùy thuộc vào tiền sử sức khỏe cá nhân của bạn và mức độ đau dữ dội.

Thư giãn

Nghỉ ngơi và thư giãn có thể làm mềm các bắp thịt căng cứng đó. Bạn cũng nên thử các bài tập thở, hoặc thiền, để giảm căng thẳng (stress) có thể đã góp phần gây ra tình trạng này.

Khủng bố hồi sinh

Với tất cả những rủi ro về an ninh trên thế giới vẫn chưa giải quyết xong thì nay người ta lại có thêm một nỗi lo ngại nữa là sự hoạt động trở lại của tổ chức Nhà nước Hồi giáo (ISIS) sẽ làm tăng thêm sự bất ổn an ninh tại nhiều khu vực trên thế giới.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Người dân Nga là nạn nhân của cuộc tấn công vào hôm thứ Sáu 22/3 khi các tay súng xông vào một địa điểm tổ chức ca nhạc ở Moscow, khiến cho tính tới nay có 143 người thiệt mạng. Hồi cuối tháng 1 năm nay, một số tên khủng bố đánh bom cảm tử của ISIS đã giết chết hơn 80 người ở Iran, và điều không ai có thể nghĩ ngờ rằng sớm hay muộn các tên tự xưng là chiến binh thánh chiến cũng sẽ tìm cách nhắm mục tiêu vào người dân Mỹ.

Ông Vladimir Putin đang

cố tình quy kết cuộc tấn công giết người này có liên quan tới chính phủ Ukraine và phe cánh của ông ta thì tìm cách đổ lỗi cho Hoa Kỳ. Nhưng các bằng chứng cho đến nay đều chỉ ra cho thấy thủ phạm là ISIS, bao gồm cả việc ISIS đã nhận trách nhiệm về vụ tấn công và đăng một đoạn video ghi lại một phần vụ việc diễn ra trong toà nhà, có thể là do từ một trong những tay súng đã quay lại. Hoa Kỳ cho biết họ đã cảnh báo chính phủ Nga rằng có thể có một cuộc tấn công của ISIS sẽ xảy ra, nhưng ông Putin đã công khai bác bỏ

cảnh báo của Hoa Kỳ và cho là tin tức sai lệch.

Đổ lỗi cho Ukraine có thể giúp ông Putin đánh lạc hướng sự chú ý của dư luận về quyết định trước đó của ông là bác bỏ những tin tức tình báo của Hoa Kỳ và kết quả là cuộc tấn công đã cướp đi rất nhiều sinh mạng vô tội. Và việc đổ lỗi cho Ukraine cũng là cách để đánh lạc hướng một điều thực tế là an ninh Nga yếu kém đến mức những tên giết người có thể điên cuồng xả súng trong suốt một tiếng đồng hồ ở ngay sát thủ đô Moscow và bằng cách nào đó đã trốn thoát

trong một chiếc xe hơi một cách dễ dàng cho đến khi bị bắt lại mấy ngày sau đó.

ISIS ở Afghanistan

Điều quan trọng hơn hết cần được nói tới ở đây là cuộc tấn công này được thực hiện bởi ISIS, là tổ chức khủng bố vốn đang hồi sinh trở lại với một nơi trú ẩn khá an toàn ở Afghanistan kể từ khi Tổng thống Joe Biden rút quân vào năm 2021. Chi nhánh ISIS-Khorasan đang cạnh tranh với Taliban và Al Qaeda để giành quyền thống trị của phong trào gọi là thánh chiến, trong khi chính quyền Taliban thì thiếu khả năng, và có lẽ cũng không quyết tâm lắm, trong việc loại bỏ ISIS ở Afghanistan.

Không phải lo quân đội Hoa Kỳ tấn công vào nơi ẩn náu của họ, các thủ lĩnh ISIS có thể dồn sức

Người dân Nga tưởng niệm các nạn nhân khủng bố ở Moscow - AP

tập trung sửa soạn và chuẩn bị các kế hoạch tấn công ở ngoại quốc, như họ đã thực hiện thành công ở Iran và ở Moscow.

Dạo gần đây, người dân Mỹ không bị tấn công, dù ở trong hay ngoài

nước, là điều may mắn nhưng không ai có thể bảo đảm cho sự an toàn đó trong tương lai. Sự hồi sinh của ISIS cho thấy có lý do chính đáng để Hoa Kỳ duy trì sự hiện diện quân sự ở một mức độ giới hạn tại

Syria và Iraq như một biện pháp kiểm soát và ngăn chặn sự trở lại hoạt động mạnh mẽ của tổ chức này như hồi năm 2014. Những tiền đồn của Hoa Kỳ tại Syria và Iraq rất quan trọng đối với việc thu thập tin tức tình báo, và có lẽ chúng đóng một vai trò không nhỏ trong việc thu thập tin tình báo mà Hoa Kỳ có trong tay về một cuộc tấn công ở Moscow.

ISIS ở Syria

Kể từ khi tổ chức tự xưng là đế quốc Hồi giáo caliphate bị đánh bại vào năm 2019, cho đến nay, sau 5 năm, vẫn còn nhiều chục nghìn thường dân vẫn đang bị giam giữ trong các trại tị nạn ở khu vực đông bắc Syria, trong đó chứa chấp rất đông những gia đình của các chiến binh

Một phần toà nhà tổ chức ca nhạc bị thiệt hại sau vụ khủng bố ở Nga - ZUMA PRESS

ISIS và một vài nhóm người khác vô tình bị cuốn hút vào cuộc hỗn loạn của chiến tranh trong khu vực.

Các trại tị nạn này là một phần của một vấn đề lớn hơn. Hiện có khoảng 9,000 tay súng ISIS đang bị giam giữ riêng biệt trong một mạng lưới các trung tâm giam giữ ở trong cùng khu vực.

Trại tị nạn và trung tâm giam giữ được bảo vệ bởi Lực lượng Dân chủ Syria, là một lực lượng của người Kurd đã tham gia cùng Hoa Kỳ trong cuộc chiến chống ISIS và hiện đang được sự hỗ trợ của quân đội Hoa Kỳ.

Thử thách trước mắt đối với Hoa Kỳ và các đồng minh quốc tế là làm thế nào để giảm bớt hoàn cảnh khó khăn của thường dân đang sống

trong các trại tị nạn và ngăn chặn nỗ lực của các phần tử ISIS ngoan cố đang sống trà trộn và tìm cách cấy đặt tư tưởng cực đoan vào trong đầu óc của người dân trong trại.

Tuy nhiên, câu hỏi khó khăn hơn là làm thế nào để bảo đảm cho hàng chục nghìn dân tị nạn trong trại và các chiến binh ISIS đang bị cầm tù được hồi hương về lại quê quán của họ trước khi khu vực bị tàn phá bởi tình trạng hỗn loạn hơn nữa. Nếu một chính phủ Hoa Kỳ tương lai thay đổi chính sách ngừng hỗ trợ cho Lực lượng Dân chủ Syria, hoặc rút binh lính về nước, an ninh tại các trại tị nạn và các trung tâm giam giữ có thể sụp đổ đưa tới khả năng châm ngòi cho sự hồi sinh mạnh hơn nữa của tổ chức ISIS.

Khủng bố phải bị tiêu diệt

Điêm qua các sự kiện như việc Hoa Kỳ rút quân khỏi Afghanistan, cuộc tấn công của Hamas vào ngày 7 tháng 10, phản ứng dữ dội trên toàn cầu chống lại chiến dịch quân sự của Israel ở Gaza, một chuỗi thành công của các tổ chức thánh chiến ở Châu Phi, sự thất bại trong việc đánh chặn các cuộc tấn công của nhóm Houthi ở Hồng Hải và mới đây là cuộc tấn công táo bạo ở ngay trung tâm quyền lực của ông Putin – dường như khủng bố đang thành công.

Không hẳn là các tổ chức khủng bố đều cùng một phe. Từ chính quyền Iran cho đến lực lượng dân quân mà chính quyền này đã sản sinh ra trên khắp

khu vực Trung Đông, khủng bố gốc Shiite thù ghét khủng bố gốc Sunni cũng ngang bằng như họ thù ghét nền văn minh phương Tây. Trong khi ngay trong nội bộ của Sunni cũng đang có chia rẽ. ISIS thù ghét Al Qaeda và cả hai đều thù ghét Shiite. Tuy nhiên, điều đó không ngăn cản được Iran thuộc dòng Shiite trang bị vũ khí, huấn luyện và tài trợ cho Hamas thuộc dòng Sunni để sát hại người Do Thái, cũng như không ngăn cản các hình thức hợp tác mang tính chiến thuật khác khi mục tiêu là tàn sát người Mỹ, người Nga, người Châu Âu hoặc bất cứ người dân nào khác trên thế giới.

Những chiến thắng nói trên nâng cao tinh thần của các tổ chức khủng bố và giúp họ chiêu mộ những thành viên mới dễ dàng hơn. Một điều rõ ràng là sự hồi sinh của ISIS và những tổ chức khủng bố khác sẽ chỉ khiến cho tình trạng an ninh trên thế giới đã bất ổn lại càng trở nên bất ổn hơn, và cái giá khá đắt của sự bất ổn đó là sự thiệt hại nhân mạng của thường dân vô tội. Do đó, các tổ chức khủng bố tội ác này cần phải bị tiêu diệt bằng bất cứ giá nào.

VH

Trại tị nạn và trung tâm giam giữ chiến binh ISIS tại Syria được bảo vệ bởi lực lượng Kurd - SHUTTERSTOCK

BẢO HUÂN

Một đời lan

MỘC MẠC

Một vị sư già trồng một cụm lan rất đẹp. Ông chăm sóc rất cẩn thận, ngày ngày nhỏ cỏ và tưới nước, nói chuyện với cụm lan như một người bạn tâm giao, mỗi lần cụm lan nở một bông là ông vui cả tuần ...

Một lần có việc phải ra ngoài, ông giao chậu lan yêu quý cho một tiểu hòa thượng thân tín, nhờ trông nom giùm. Nghe lời dặn của sư phụ, tiểu hòa thượng rất hãnh diện, hết lòng chăm chút cho cụm lan. Cụm lan cũng rất khỏe mạnh.

Một hôm trời mưa to, gió thổi mạnh, do tiểu hòa thượng quên đóng cửa khiến chậu lan quý đổ ụp xuống đất. Tiểu hòa thượng nhìn thấy những cành, lá dập nát thì vô cùng đau lòng, ngày càng không yên lòng vì sợ sư phụ trở về sẽ khiển trách.

Vài ngày sau, vị sư già trở về, tiểu hòa thượng lấy hết can đảm kể lại câu chuyện, lòng thấp thỏm lo âu vì nghĩ lần này sư phụ sẽ rất giận. Thế nhưng, vị sư già gật đầu, vỗ vai vị đồ đệ nhỏ đang run rẩy. Tiểu hòa thượng vô cùng kinh ngạc, bèn tò mò hỏi: "Sư phụ, đây là chậu lan mà sư phụ rất quý và hết lòng chăm sóc mà?..."

Vị sư già khẽ mỉm cười, nói với tiểu hòa thượng: "Ta trồng lan chứ không trồng sự tức giận."

Sản phẩm được chế tạo để con người sử dụng. Bá tánh người mua, kẻ tự tay chế ra sản phẩm cần thiết cho mục đích nào đó. Sản phẩm có thể là một tác phẩm nghệ thuật để nhìn ngắm, để thưởng thức; sản phẩm cũng có thể là vật dụng trong đời sống hằng ngày. Khi nhiều người mua, sản phẩm bán chạy như tôm tươi và ngược lại, ít người mua thì sản phẩm ế chông chờ. Như thế, người dùng-sản phẩm là một mối tương quan khá chặt chẽ.

Sản phẩm & người tiêu thụ

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Con người chế tạo sản phẩm theo thị hiếu cá nhân và sự ưa chuộng của đám đông, theo thị trường của người tiêu thụ. Sự ưa chuộng ấy thay đổi theo thời gian và thời giá. Ngày trước,

trong xã hội “ăn chắc mặc bền”, sản phẩm được chế tạo theo tiêu chuẩn “bền bỉ”, sử dụng được lâu năm chưa kể tiêu chuẩn thẩm định của những người kỹ tính, đòi hỏi đầy đủ 3 món “đẹp, rẻ và bền”.

Trên thực tế, chỉ được 2 trong 3 tiêu chuẩn kể trên là đã “khá” lắm rồi! Nhưng quan điểm này cũng thay đổi dần vì thời giá; vật dụng “bền” [và “đẹp”] thường đắt giá, dù ưa thích nhưng phần đông bá tánh lắc

dầu, không mấy người chịu mở hầu bao để mua sắm nhất là những món không cần thiết trong đời sống hằng ngày, không có không xong. Như đôi đũa, không nhất thiết phải là đũa ngà, đũa bạc hay đũa mun mà 2 cọng tre hay mấy ngón tay cũng có thể dùng để ăn. Nghĩa là bá tánh chỉ chịu mua những thứ cần thiết và càng rẻ càng hay. Từ đó những sản phẩm thiết yếu ra đời, rẻ hơn, dễ mua hơn. Tạm hiểu là tiêu chuẩn 3 điểm nọ chỉ còn có 1, “rẻ” thì thường không đẹp và không bền; “đẹp” thì không rẻ và có thể cũng chẳng bền, xài một vài lần là bỏ. Món hàng hư hỏng nhanh thì càng bán được nhiều?! Bá nhân bá tánh, cách tiêu xài của người dùng nghiêm nhiên chia thành 2 nhóm chính: món hàng “đẹp” [theo tiêu chuẩn đương thời] nên đắt dành cho người rủng rỉnh tiền bạc, thứ “tàu tàu” dành cho đám đông.

Khuynh hướng tiêu xài và sản xuất kể trên dẫn tới việc xuất hiện loại hàng hóa ta gọi là “đồ dỏm”. Khuynh hướng ấy có tên là “consumerism”. “Đồ dỏm” là thứ dễ hư hỏng nhưng cũng có thể là hàng “giả” [trông giống món hàng “hiệu” đắt tiền] dù [có thể] bên bĩ, xài được lâu như những túi xách từ các thương hiệu nổi tiếng. Và túi xách thì mấy khi mà

mòn, mà rách?

Khác với các vật dụng có tính cách trang điểm, vật gia dụng “giả” cũng dễ hư hỏng nên bị gom chung với “đồ dỏm”. Người chuộng hàng “hiệu” khi mua phải hàng giả thì bực mình lắm, nhưng tiền nào của ấy, của rẻ là của ôi?! Nói chung “đồ dỏm” thường rẻ hơn, dễ mua.

“Consumerism” thì “hay” ít, “dở” nhiều: “Hay” vì vật liệu chế tạo kém phẩm chất, nhân công không cần tay nghề nên “rẻ” và có thể bán hàng loạt, thu bạc nhanh chóng. Người mua dùng hàng mới liền tay. Tiềm lợi cho cả thị trường nhân công (dễ kiếm người làm việc) lẫn hãng sản xuất kiếm nhiều tiền. “Dở” thì nhiều lắm. Tệ hại nhất là lượng rác phế thải, mỗi ngày một nhiều từ đồ dùng cũ, hư hỏng bị đem vứt bỏ. Vài thứ có thể tái dụng (recycle) nhưng phần lớn thì chỉ là rác. Rác nhiều nên trái đất mỗi ngày một bẩn thỉu ô nhiễm. “Dở” xuất hiện ngay cả trong những vật dụng cùng nhãn hiệu cùng hãng sản xuất. Để giữ giá thành không quá cao so với sản phẩm tương tự trên thị trường, hãng sản xuất giảm phẩm chất của món hàng, ngay cả các món bán chạy trước đó. Nôm na là dù ta chịu trả tiền theo vật giá đương thời, phẩm chất của món hàng

cũng vẫn ... xuống cấp. Như cái máy sấy tóc. Ngày xưa ngày xưa trong thập niên 90, cái máy sấy tóc nặng tay hơn (phụ tùng, máy móc bên trong là kim loại), sử dụng cả chục năm cũng chẳng hư hỏng gì ngoài việc kêu la ầm ĩ vì phụ tùng đã mòn [nên mới] và những vết sứt sẹo xấu xí trên vỏ ngoài. Không thích thay đổi lại vừa ý với món cũ nên phe ta rinh về cái mới. Món hàng ấy cùng nhãn hiệu sản xuất, giá cả cũng chỉ tăng chút đỉnh theo mức lạm phát của thời mới, kèm thêm chút kinh nghiệm mới. Cái máy sấy tóc năm 2020 nhẹ và chạy vù vù nhưng chỉ dùng được cỡ một năm là máy móc uể oải rồi tắt hơi sau khi bốc khói! Thì ra hàng mới dù nhãn hiệu cũ [nhưng không còn đáng tin cậy] cũng có thể là hàng “dỏm”? Để Mèn làm tính nhẩm thì tìm ra chân lý: Cái máy sấy cũ 20 Mỹ kim, xài được trên 20 năm, mỗi năm tốn khoảng 1 Mỹ kim; cái mới giá 25 tiền, xài được khoảng 1 năm và phải mua cái khác. Ôi chao, tốn kém gấp 20 lần!

Tính toán như thế nên phe ta tần mẩn (tỉ mỉ + tần mẩn = “tỉ mẩn” chữ mới?) tìm hiểu. Tại sao công ty sản xuất kia lại thay đổi như thế? Họ không thể hay không muốn chế tạo món hàng với phẩm chất tương tự

rồi bán với giá cao hơn để giữ khách [tồn cổ] như Đế Mèn đây? Món hàng nhỏ xíu rẻ tiền mà nhếch nhác thì những vật gia dụng đắt tiền hơn như máy giặt máy sấy cũng chẳng ra gì? Hay là chỉ có những sản phẩm trị giá cao mới cần phẩm chất? Ta có thể tin cậy vào công ty kia khi họ chế tạo các bộ phận của máy bay, của phi thuyền? Tên tuổi “lớn” như thế mà chế hàng “dỏm” thì còn làm ăn được bao lâu nữa?

Tìm hiểu chán rồi thì Đế Mèn phát giác ra rằng chẳng cứ gì cái máy sấy tóc GE mà những thứ kênh càng khác của những hãng sản xuất lớn tương tự cũng xuống cấp về phẩm chất bạn ạ. Như mới đây, cánh cửa máy bay của Boeing mà còn rơi rụng giữa trời vì lắp thiếu đinh ốc thì còn trông mong chi nữa? Chẳng lẽ leo lên máy bay còn cấp theo cái dù để dễ bề sử dụng lúc nguy khốn? Chuyện tày trời này ta để dành cho bộ Giao Thông Vận Tải lo lắng chẳng?

Trở lại với những câu hỏi [ám ố] về phẩm chất của sản phẩm ngày nay. Phân trả lời thì dài lắm. Đầu tiên là kiểu mẫu (thiết kế), design. Sản phẩm nào cũng mặc “áo” mới, cũng mang cái vỏ mới, lúc ngắn lúc dài, khi chật khi rộng, màu sắc rực rỡ in hết như thời trang quần áo mỗi năm

mỗi mùa! Mục đích chính là để mời gọi sự chú ý của khách hàng, thích mất thì mới ham chuộng, phẩm chất tính sau!?

Vừa mất rồi thì khách hàng ứng bụng mà mở hầu bao. Mua, mua, và mua. Rồi vứt đi món cũ [hay giữ lại trong nhà kho? Biến chỗ để xe hay hầm dưới nhà thành kho chứa đồ cũ, có mới nhưng không nói cũ?] Khách hàng thích cái mới thì người bán cứ trưng ra thứ mới bất kể hay/dở. Thế là sản phẩm chạy theo một trào lưu “cải tiến” không ngừng để tiếp tục tranh giành thị phần.

Xài vật dụng mới dường như mang lại sự thích thú, hãnh diện cho chủ nhân về khả năng mua sắm, nhiều tiền nên không mấy ai ngưng lại vài phút để thẩm định vật dụng đang dùng, có hư hỏng gì không hoặc nếu có hỏng thì ta có thể tự sửa chữa hay mang ra tiệm?

Khuynh hướng “sửa chữa” xem ra cũng đã lỗi thời. Hãng sản xuất không bán phụ tùng (bây giờ bá tánh dùng chữ “thiết bị”?) nữa, có muốn sửa cũng khó khăn lắm và tiền công / thời giờ khiến người ta nản lòng vì sửa chữa vật dụng đôi khi còn tốn kém hơn là mua hàng mới. Đây là câu chuyện của Trái Táo Sứt. Suốt mấy chục năm, Apple chống đối

các đạo luật bảo vệ người tiêu thụ như “quyền sửa chữa” (right-to-repair laws) kêu la rằng món hàng kia là sản phẩm có tác quyền, cho người “lạ” tấy máy là phá hủy các bí mật kỹ thuật của họ. Chẳng hạn việc mở chiếc iPhone, ta sẽ cần một dụng cụ đặc biệt, screwdriver bán tự do thì chẳng xong. Cho đến năm 2021, Apple mới chịu bán ra dụng cụ sửa chữa các sản phẩm của họ và các cửa tiệm không liên quan đến Apple mới có thể sửa chữa.

Theo iFixit, các món hàng của Apple vẫn là những vật dụng khó sửa chữa nhất. Chẳng riêng chi Trái Táo Sứt, Microsoft, Amazon, Google, Tesla, John Deere, và General Electric cũng áp dụng chính sách “cấm sửa chữa” để ôm chặt kết bạc.

Máy tay [hoạt động] xã hội đã tranh đấu dữ dội lắm mới thay đổi được phần nào chính sách giữ bạc nọ qua việc công ty sản xuất lớn cấp “bằng” cho một số đại lý, certified repair shop, cho phép các tiệm này sửa chữa vật dụng do họ chế tạo. Nhưng các công ty kia lại có “chiêu thức” mới để đáp ứng: Điện thoại hỏng? Mua cái khác, cứ mang đến Trái Táo Sứt, trả thêm tiền là có hàng đổi mới, khỏi sửa chữa lỗi thôi dù chỉ thay pin hết hạn. Hấp dẫn như thế thì mấy ai muốn xài đồ

cũ, nhất là món đồ không [chạy] nhanh, không đẹp mắt như món mới?

Tuy nhiên đẹp mắt (aesthetics) không chỉ là tiêu chuẩn duy nhất để người tiêu thụ chạy đua trong việc sắm sửa mà công dụng (utility) còn là một sự thu hút khác. Chỉ thay đổi về “bề ngoài” (style) thường xuyên như quần áo thời trang sẽ khiến chiếc xe hơi, cái điện thoại di động trở thành ... xoàng xoàng và người mua chóng chán, ngần ngại mua sắm nhất là khi món hàng trị giá bạc ngàn. Hãng sản xuất phải ngẫm nghĩ tìm kiếm để cho ra đời sản phẩm mới đủ sức thu hút bá tánh về ngoại hình cũng như công dụng. Tạm hiểu là tiêu chuẩn thiết kế sẽ tùy thuộc vào loại sản phẩm và trị giá của món hàng.

Việc thiết kế sản phẩm thường bao gồm những gì?

Khi nói đến “thiết kế” (design) ta thường nghĩ đến việc thay đổi đáng kể về bên ngoài của món hàng. Thực ra việc thiết kế có thể bao gồm cả sửa chữa những bất toàn của sản phẩm. Như những con dao làm bếp thường đủ bộ, mỗi món dùng cho một việc khác nhau để đầu bếp có thể nhanh tay cắt cửa, lọc da, rút xương nhậm lệ. Dao kéo dùng trong nhà của các tay nội trợ thì giản dị

hơn nhiều, chỉ khoảng 5, 6 thứ. Ngoài “bóng sắc”, hăng sản xuất sẽ cần chú tâm đến tay cầm, dài ngắn, lớn nhỏ; trọng lượng nặng nhẹ sao cho dễ dàng sử dụng nhưng quan trọng nhất vẫn là độ sắc bén của sản phẩm; dùng kim loại nào để con dao sắc bén và khó sút mẻ.

Tác phẩm đầu tiên có thể là bộ dao đẹp mắt nhưng có các khuyết điểm như tay cầm hơi nhỏ, đầu bếp to lớn gặp khó khăn khi sử dụng ... Các sản phẩm kế tiếp [đời mới] sẽ được lần hồi sửa chữa cho đến khi tạm hoàn hảo và trị giá của bộ dao có thể lên đến bạc ngàn!

Bộ dao đắt tiền thì thị trường giới hạn, chỉ thu hút một số người mua như đầu bếp hoặc những người thích nấu ăn nhưng không chuyên nghiệp. Tựa tựa như các sản phẩm làm bằng tay, hand-made, chế tạo từng cái theo đơn đặt hàng và cách thiết kế thì vô cùng cá nhân, người bán kể mua có sở thích tương tự.

Ngược lại, khi sản phẩm chế tạo hàng loạt cho triệu người dùng thì việc thiết kế được kỹ nghệ hóa, mỗi bước trong tiến trình sản xuất đều được tính toán theo tiêu chuẩn tiện và rẻ cũng như tùy thuộc vào máy móc có sẵn hoặc phải chế tạo máy móc mới.

Theo Hiệp Hội Thiết Kế

Hoa Kỳ, the Industrial Designers Society of America, thiết kế kỹ nghệ thường chú trọng đến hình dáng, công dụng và [khả năng] chế tạo hay “manufacturability”. Khả năng chế tạo hàng loạt là yếu tố thay đổi nhiều nhất theo chân cuộc cách mạng kỹ nghệ (the Industrial Revolution) khi máy móc bắt đầu thay thế con người trong hãng xưởng và thay đổi khuynh hướng mua sắm của kẻ tiêu thụ.

Trận Khủng Hoảng Kinh Tế, the Great Depression, cũng ảnh hưởng sâu đậm đến khuynh hướng mua sắm của người tiêu thụ, “consumerism”. Kinh tế suy trầm nên cần nhiều yếu tố kích thích để tăng trưởng, và sản phẩm / vật dụng mới cần xuất hiện là một trong những “kích

thích tố” ấy.

Các tay tổ về quảng cáo, như ông Earnest Elmo Calkins đã đề xướng cả một chiến lược buôn bán mới, “hướng dẫn” cách mua sắm của người tiêu thụ trong suốt thế kỷ kế tiếp. Chiến lược ấy có tên “consumer engineering”. Nhà quảng cáo và người thiết kế phải làm những gì để tạo ra nhu cầu mua sắm [món mới]. Giản dị nhất là cách chèn món cũ! Những sản phẩm cũ đã lỗi thời, không đẹp, không tiện dụng, không sang trọng... Và quảng cáo bắt đầu từ người tiêu thụ tí hon, đủ khả năng để nhận biết sự khác biệt giữa các sản phẩm về màu sắc, hình dáng ... nên người bán cứ nhắm đến trẻ em mà quảng cáo kịch liệt. Khi con trẻ đòi thì cha mẹ thường mua

sắm, thức ăn cũng như đồ chơi, quần áo. Đến nay thì ta có khá nhiều thế hệ tiêu thụ với khuynh hướng chạy theo sản phẩm mới. Hầu như tuần nào cũng có món hàng “mới” xuất hiện trên thị trường.

Hàng mới không có nghĩa là hàng “tốt”, tiện dụng hoặc bền bỉ. Khi hãng sản xuất chạy nhanh như thế thì chẳng có chương trình thiết kế đáng kể nào chạy theo cho kịp, hầu hết chỉ là những món hàng mới với vài sự thay đổi nhỏ như màu sắc, hình dáng... và dễ hỏng. Để duy trì giá thành ở mức “dễ bán”, hãng sản xuất tiết giảm phí tổn về vật liệu, nhân công chưa kể lạm phát nên phẩm chất của hàng hóa xuống cấp là điều dễ hiểu.

Người tiêu thụ không mấy ai nhận ra sự thay đổi từ khuynh hướng sản xuất, ta thường nhìn ngắm xem xét sản phẩm khi sử dụng thường xuyên. Khi mua sắm món mới chỉ để thay thế hàng cũ thì vật dụng không có thời giờ để ... hỏng nên phẩm chất / sự bền bỉ hết là điều ta thắc mắc.

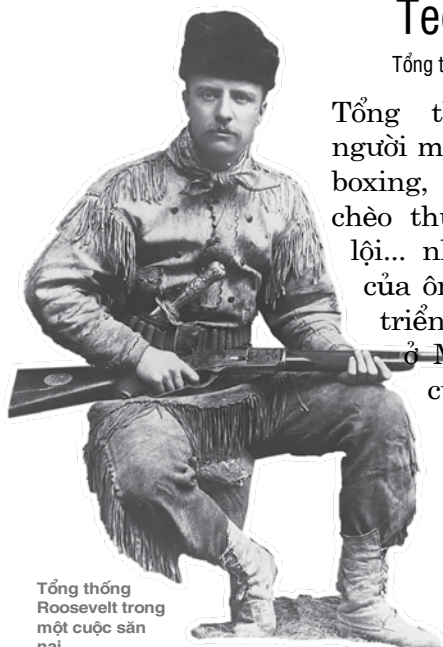
Sản phẩm do con người chế tạo theo khuynh hướng thời thượng. Cũng vẫn cái vòng lẩn quẩn, thiết kế - chế tạo - sử dụng, mà ta có những vật dụng thời thượng. Cuối cùng thì kẻ lượm bạc, lượm quyền lực vẫn là những người nghĩ ra cách “điều khiển” bá tánh một cách hữu hiệu!?

TLL

Người Mỹ ham thích hoạt động, say mê thể thao, những vị tổng thống, thời trẻ cũng từng chạy nhảy lon ton trên sân bóng, đến khi mãn nhiệm, họ vẫn gắn bó với thể thao. Xin mời bạn cùng chúng tôi điểm qua vài gương mặt tiêu biểu ...

tổng thống & thể thao

Tổng thống Roosevelt trong một cuộc săn nai

Teddy Roosevelt

Tổng thống Mỹ thứ 26 từ 1901 - 1909

Tổng thống Roosevelt là người mê đủ loại thể thao từ boxing, leo núi, cưỡi ngựa, chèo thuyền, quần vợt, bơi lội... nhưng công lớn nhất của ông là thúc đẩy phát triển thể thao hiện đại ở Mỹ bao gồm mở các cuộc thi đấu giữa các trường, thành lập NCAA (Hiệp hội Thể thao các trường Đại học: National Collegiate Athletic Association) và Thế vận hội đầu tiên ở Hoa Kỳ.

George W. Bush

Tổng thống Mỹ thứ 43 từ 2001 - 2009

George W. Bush là một cầu thủ bóng bầu dục khá giỏi khi còn học trung học và Đại học Yale. Ông chơi ở vị trí hậu vệ cánh của đội rugby cho khóa XV đầu tiên của Yale. Năm 1968 cùng đội Yale đánh bại Harvard một cách bất ngờ.

Tổng thống G.W. Bush

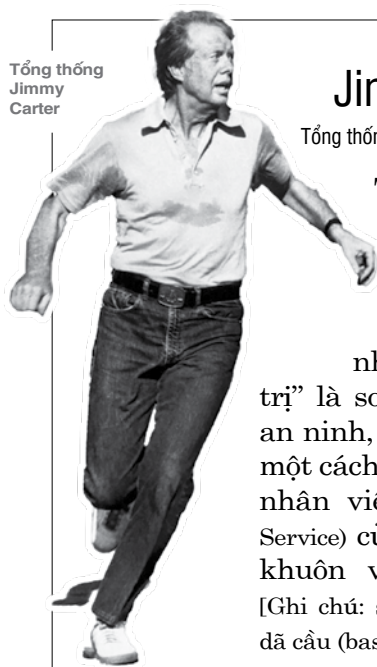
Ronald Reagan

Tổng thống Mỹ thứ 40 từ 1981 - 1989

Trước khi làm tổng thống, ông Reagan được biết đến như một tài tử điện ảnh, nhưng ông khá “ngầu” ở trường trong lãnh vực thể thao, trước khi chơi thể thao ông là một nhân viên cứu hộ trên sông Rock River. Ông có mặt trong đội football và là đội trưởng đội bơi lội của trường Đại học Eureka.

Tổng thống Reagan (giữa) trong đội banh Đại học Eureka

Tổng thống Jimmy Carter

Jimmy Carter

Tổng thống Mỹ thứ 39 từ 1977 - 1981

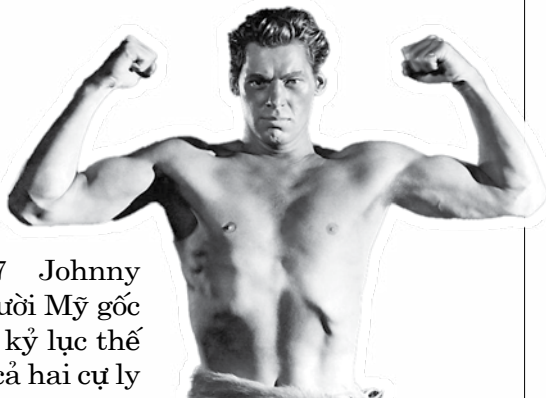
Tổng thống Jimmy Carter chơi được nhiều loại thể thao, kể cả điền kinh, nhưng môn “chuyên trị” là softball. Do vấn đề an ninh, ông chỉ chơi bóng một cách “máu lửa” với các nhân viên mật vụ (Secret Service) của Bạch Ốc trong khuôn viên Bạch Cung. [Ghi chú: softball tương tự như dã cầu (baseball)].

Ngày này năm xưa...

5-4

1927

Ngày 5-4-1927 Johnny Weissmuller, người Mỹ gốc Hungary đã lập kỷ lục thế giới môn bơi sải cả hai cự ly 100m và 200m

Johnny Weissmuller

4-4

1959

Ngày 4-4-1959 đội rugby của Pháp đánh bại đội xứ Wales với tỉ số 11-3 tại Stade Colombes đoạt cúp vô địch 5 quốc gia Five Nations Rugby Championship gồm Anh, Pháp, Ireland, Scotland và xứ Wales.

4-4

1988

Ngày 4-4-1988 trong ngày khai mạc giải bóng chày MLB (Major League Baseball) tại Sân vận động Riverfront ở Cincinnati đã có số lượng khán giả kỷ lục lên đến 55,438 người. Đội Reds thắng St. Louis Cardinals với tỉ số 5-4

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

APR 06 2024 - 11:30PM CDT

2024 SHEBELIEVES CUP

NỮ HOA KỲ VS NHẬT BẢN

SÂN MERCEDES-BENZ STADIUM, ATLANTA, GA, USA

●●●

APR 09 2024 - N/A

2024 SHEBELIEVES CUP

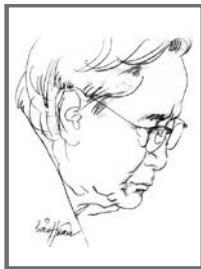
NỮ HOA KỲ VS BRAZIL OR CANADA

SÂN LOWER.COM FIELD, COLUMBUS, OH, USA

Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Sài Gòn của tôi xưa

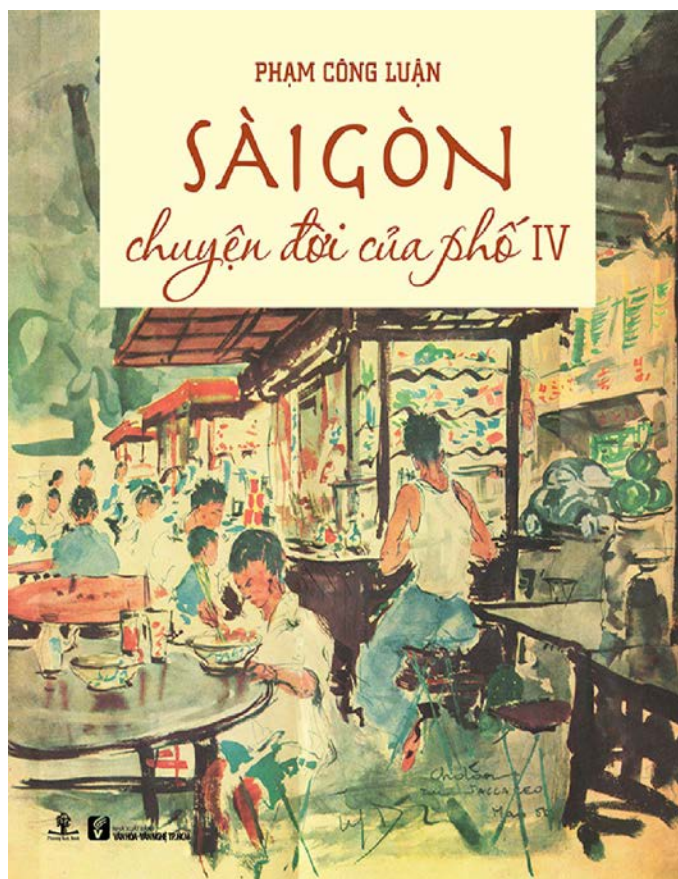
Ước chi được một lần trở về... nhìn Sài Gòn thấy lại phố xá y nguyên như ngày xưa ấy.

Sao bỗng dừng lại nói về Sài Gòn. Phải chăng vào xuân lòng tư hương lại dâng lên dào dạt.

Đúng rồi. Với Nguyễn và nhiều anh em đồng hội đồng thuyền thì Sài Gòn là hình ảnh thân thương quý mến nhất. Thỉnh thoảng khi thời gian trở mình, hình và bóng của Sài Gòn lại trở về. Cho tới bây giờ sau hơn nửa thế kỷ, vẫn không quên được những con đường với hàng cây xanh tỏa bóng và phố xá đông vui, người người sống chan hòa hạnh phúc. Đặc biệt gần đây khi được đọc một bài viết của Phạm Công Luận với tựa đề 'Sài Gòn Chuyện Đời Của Phố: Nhộn Nhịp Từ Bonard đến Lê Lợi' và

một bài khác của Nguyễn Đạt 'Sài Gòn Của Tôi 50 Năm Trước', lòng mình xiết bao bồi hồi xúc động.

Còn nhớ ngày nào Nguyễn đã mở một mục thường xuyên trên Phố Văn được nhiều bạn đọc và tham gia: Yêu Mãi Sài Gòn. Phải rồi Sài Gòn với các đại lộ Bonard-Lê Lợi, Charner-Nguyễn Huệ, Catinat-Tự Do những năm cuối 50 đầu 60 của thế kỷ trước là thành phố của một thời tuổi trẻ. Thuở ấy, mình tóc còn xanh, vừa mới chân ướt chân ráo từ Huế vào Sài Gòn, thấy cái gì cũng lạ. Phố xá, nhà hàng lộng lẫy, phần lớn mang tên Tây. Vài năm sau, có sự thay đổi: tên Việt thay thế tên Tây - vẫn giữ lại tên những danh nhân thế giới, dù danh nhân ấy là người Pháp, như Calmette, Pasteur, Alexandre de Rhodes ... Những đường phố mang tên Tây, đa số là quan chức Pháp, được thay thế, như: Bonard - Lê Lợi; Charner - Nguyễn Huệ; Galliéri - Trần Hưng Đạo; De la Grandrière - Gia Long; Catinat - Tự Do; Lacaze - Nguyễn Tri Phương... Tuy nhiên, nhiều năm sau đó, theo nhà văn Nguyễn Đạt, dân Sài Gòn vẫn nói: Đi bát phố Bô-na, Catinat; đi mua hàng ở thương xá Charner ... luôn là gọi tên Tây, cho 3 đường phố đẹp bậc nhất của Sài Gòn. Một bạn ở lứa tuổi trẻ hơn một chút, gần đây viết comment trên báo sau khi đọc bài của Phạm Công Luận: Những cái tên như đường Lê Lợi, rạp hát Vĩnh Lợi (tuy khán phòng không lớn lắm nhưng sang), Thương xá Tax, Mini Rex A, B nơi để tuổi ô mai đôi khi «cúp cua» xem phim đầy nét dễ thương ... Và nhất là nhà sách Khai Trí. Những ai sống ở Sài Gòn trước 75 ít nhất đôi lần ghé vào đây. Kho tàng kiến

Bìa sách 'Sài Gòn
Chuyện Đời Của
Phố: Nhộn Nhịp
Từ Bonard đến Lê
Lợi' của Phạm
Công Luận - NGUỒN
ANYFLIP

thức đúng như tên gọi. Đường Lê Lợi với nét kiến trúc nhà cửa đặc trưng không thể lẫn lộn... Nó đã trở thành một phần văn hóa của đời sống.

Thuở ấy, khi mới đặt chân tới Sài Gòn, như đã nói, Nguyễn thấy cái gì cũng đẹp cũng mê. Mê hàng me xanh trên đường Catinat, mê ly nước mía Viễn Đông và ly kem Mai Hương. Đã bao sáng bao chiều dạo bước trên đường Bonard, Catinat, một mình hay với người yêu. Đi để ngắm cảnh ngắm người chứ chẳng có mục đích gì đặc biệt. Mới vào Sài Gòn, trong túi đâu có tiền nong gì nhiều. Cho nên Nguyễn chỉ đi bát phở, thỉnh thoảng gặp Đình Cường đi với Tô Mặc Giang. Hai chàng e cũng rách như mình thôi. Rách là chỉ bề ngoài nhưng tâm hồn thì đầy thơ và mộng tưởng. Những ngày tháng bông lông thế mà vui. Mãi tới hơn năm sau đi dạy học có tiền mới dám ngồi cà phê ở Kim Sơn, ăn kem ở Mai Hương, uống bia ở La Pagode, Continental, cùng với người yêu ăn suông ở nhà hàng Thanh Thế ngay phía sau Kim Sơn. Những sáng Chủ Nhật hai đứa dắt nhau vào hẻm Casino ăn món Bắc: Bún chả, bánh cuốn, bún riêu, phở ... Ôi tuyệt vời. Bonard là đường quen thân nhất. Ở đây mình gặp lại Quách Thoại và Minh Đăng Khánh sau lần đầu tiên ở Huế. Thoại thì gầy xanh, còn Minh Đăng Khánh vẫn béo tốt, yêu đời. Đường Bonard ... Đường Charner với những kiosques bán hoa và đồ lưu niệm, đặc biệt có quán cơm Bà Cả Đợi cũng là nơi hấp dẫn. Ôi những nơi ấy đã từng bao lần in hình bóng của Nguyễn và bạn bè. Nói tới Bonard mà không nói tới nhà sách Khai Trí là điều thiếu sót không thể tha thứ. Đây là địa điểm dừng chân của bao người trẻ mê chữ nghĩa. Đi dạo đường Bonard thế nào cũng phải vào Khai Trí để

Nhà sách Khai Trí, sau 1975 bị đổi tên là Sài Gòn - NGUỒN FLICKR.COM

ngủ chân, mua sách và đọc sách cộp. Sách nhiều vô số mà ông chủ Nguyễn Hùng Trương cũng như các nhân viên không bao giờ có thái độ bất nhã với người yêu sách. Không khí ở đây thật thoải mái, dễ chịu. Khai Trí xứng đáng là trọng điểm văn hóa của một thời. Trên đường Tự Do cũng có một nhà sách lớn là nhà sách Xuân Thu nhưng không đông khách bằng. Bên ngoài nhà sách Khai Trí là một dãy những sạp hàng bán đồ linh tinh, sửa bút máy, đồng hồ, khắc chữ lưu niệm. Nguyễn đã có lần đưa Sương Trúc từ Quy Nhơn vào chơi, tới đây khắc tên trên bút máy. Ôi, làm sao quên được. Trên đường về, ngồi trong taxi, hai đứa nắm tay nhau. Làm sao quên buổi chiều tiễn đưa Sương Trúc lên xe lửa về lại Quy Nhơn. Tại sân ga đường Lê Lai gần đó, Sương Trúc đã trao tặng Nguyễn cuốn *Một Thời Để Yêu Một Thời Để Chết*, bảo anh hãy giữ làm kỷ niệm.

Bên kia đường đối diện với Khai Trí là một loạt những cửa tiệm, kiosques sách. Mình cũng đã từng dạo qua nơi đây, xem sách, gặp bạn bè. Còn nhớ ngồi với Tạ Ký ở Thanh Bạch ăn cánh gà chiên, uống bia. Tạ Ký kêu hai ly đá lạnh, thả vào đấy ít cọng hành lá. Một lát, lấy hành ra chấm muối tiêu, ăn, uống bia, sướng rên mé đầu hiu (chữ của Duyên Anh). Sát gần với

Thanh Bạch là cinema Vĩnh Lợi. Nói tới những rạp chiếu bóng thời cuối thập niên 50 đầu 60, ngoài Lê Lợi phải kể đến Vĩnh Lợi, Eden, Majestic, Đại Nam ... Một thời tuổi trẻ của Nguyễn ở đó. Mùa hè, có hôm Nguyễn coi tới 3 phim ở 3 rạp khác nhau. Ôi, làm sao quên. Làm sao không nhớ...

Đêm thỉnh thoảng còn theo Hồ Đăng Tín tới phòng trà nghe nhạc. Cho tới bây giờ còn nhớ tiếng hát Lệ Thanh ở Mỹ Phụng và Bạch Yến ở Tự Do. Bích Chiêu hồi ấy với Nỗi Lòng và Cao Thái trong ca khúc Mexico... *Đây. Đây. Mexico, Mexico... Sous ton soleil qui chante / Le temps paraît trop court / Pour goûter au bonheur de chaque jour...*

Chiều nay ... Một chiều phai nắng, ngồi một mình bên ly vang đỏ, nghe điệu kèn thê thiết vọng lên từ một phố xưa. *Chiều xóa thành đô / thế nhân bàng hoàng / Giọng hát lời ca / Ôi sao nhịp nhàng / Dừng trên hè phố / Lòng ta thâm nhớ những chiều lá rơi / Lá rơi bên thêm nhà / thêm nhà...* * Ôi, giọng ca Mai Hương chợt vang lên đâu đây, trong trẻo và da diết, làm sống lại Sài Gòn xưa của tôi. Những trang viết này gởi cho gió cuốn bay đi, bay đi, về lại hè phố xưa...

TN

*Ca khúc Đường Chiều của Hồng Duyệt.

Đĩa hát bài tân cổ giao duyên “Mưa rừng”

Mưa rừng & tiếng hú giữa đêm khuya

Vào năm 1961, trong một chuyến đi du ngoạn ở Cao nguyên, nhóm soạn giả thường trực của gánh hát Thanh Minh - Thanh Nga phải ngủ qua đêm trong một bản Thượng vì mưa to, gió lớn. Đêm về khuya, họ nghe được những tiếng hú vọng lại từ xa hòa cùng tiếng mưa gió nơi xứ sở cheo leo tạo nên cảm giác rừng rợn. Cảm hứng từ cơn mưa rừng bất chợt và tiếng hú man dại kia, 2 soạn giả Hà Triều và Hoa Phượng viết nên vở ca kịch “Mưa Rừng”. Vai tuồng K’Lai của nghệ sĩ Thanh Nga được báo chí nhắc nhở và công chúng yêu chuộng cho đến ngày nay.

TẦM VẠN
ĐỨC QUỐC

Nhạc phẩm “Mưa rừng” được nhạc sĩ Huỳnh Anh viết riêng cho vở tuồng cùng tên (the soundtrack) và được thu thanh cũng như trình diễn bởi nhiều ca sĩ tên tuổi. Nghệ sĩ Thanh Nga thâm thanh bài tân cổ giao duyên “Mưa rừng” với lời ca vọng cổ của soạn giả Hà Triều và Hoa Phượng. Năm 1962, “Mưa rừng” được hãng phim Alpha sản xuất dưới dạng phim ảnh với sự góp mặt của Kim Cương, Kiều Chinh, Lê Quỳnh, Ngọc Phú, Hoàng Vĩnh Lộc, Xuân Phát, Năm Châu và sự góp sức của đạo diễn Thái Thúc Nha. Phim đoạt giải Tượng Vàng vì có nội dung hay nhất và là cuốn phim màu đầu tiên của Việt Nam.

-oOo-

Vì chán ngán cảnh phố thị ồn ào và bụi bặm nên Khanh đã nhận lời làm cai phu cho đồn điền của ông Tịnh trên miền Cao nguyên đất đỏ. Khanh lịch lãm và tánh tình siêng năng nên chiếm được cảm tình của nhiều người trong đồn điền cũng như của chủ nhân, của Tuyền - người con dâu trưởng trong gia đình và K’Lai - cô gái sơn cước giúp việc trong nhà.

K’Lai đem lòng yêu thương Khanh, nhưng Khanh lại yêu Tuyền, người thiếu phụ đương xuân, xinh đẹp và học thức. Vì si mê sắc đẹp của đóa hoa rừng nên cậu ba Bằng thường

có những xung đột hờn ghen vô lý với Khanh. Điều này cũng làm Khanh buồn lòng ít nhiều, nhưng lại chính là nguyên nhân đẩy Bằng ngày càng xa K'Lai nhiều hơn.

Khanh thường hay bị mất ngủ vì những tiếng hú ghê rợn giữa đêm khuya vọng về thôn bản. Tiếng hú như vương vào cành cây ngọn cỏ và gieo rắc trong nhân gian nỗi bàng hoàng, lo sợ. Thiên hạ quanh vùng cho rằng đó là những oan hồn của đám dân phu đã bỏ mình vì sơn lam, chướng khí. Khanh đã nhiều lần đi tìm nơi phát ra tiếng hú kỳ lạ đó nhưng vẫn hoài công. Bí mật đó vẫn như một bức màn đêm tịch mịch bao trùm cái đồn điền yên ắng, vắng vẻ này. Một hôm, Khanh mang nỗi khổ vì sự mất ngủ kéo dài của mình chia sẻ cho K'Lai biết. Vì xót xa và cũng vì quá yêu Khanh, K'Lai đã kể lại cho chàng nghe câu chuyện về tiếng hú bí mật kia!

4 năm trước, trong một lần đi săn, Thuyết, người con trai trưởng của ông Tịnh đã vô tình hạ sát cha của K'Lai. Vì lẽ đó, K'Lai đã xin vào giúp việc cho gia đình ông Tịnh để đợi dịp báo thù. Nàng dùng lá thuốc rừng trộn vào thức ăn để đầu độc Thuyết khiến cho Thuyết mất dần trí nhớ và dẫn đến điên loạn. Vì sĩ diện và vì danh dự gia đình, ông Tịnh đã nói dối mọi người rằng Thuyết đã qua đời vì một chứng bệnh nan y. Lợi dụng tình cảm của K'Lai, Khanh đã thuyết phục cô chữa bệnh cho Thuyết.

Một đêm mưa lạnh, Thuyết tháo được xích xiềng và lần bước đến phòng của Tuyền. Thuyết đọc được nỗi lòng của Tuyền qua những trang nhật ký. Tuyền đã đem lòng yêu Khanh nhưng vì định kiến gia đình và xã hội nên cả hai dù "tình trong như đã" nhưng vẫn vương mang nỗi niềm riêng chôn kín tận đáy lòng. Ông Tịnh lại xem Tuyền

như một đứa con gái ngoan hiền chứ không chỉ là một nàng dâu khiến cho nàng thêm áy náy, khó xử. Thương tội cho Tuyền, Thuyết gào khóc giữa đêm mưa vô vọng. Ông Tịnh xuất hiện và nỗ lực lấy đi mạng của Thuyết, vì ông ngỡ rằng Thuyết nổi cơn điên loạn và có ý định giết Tuyền.

Cái chết của Thuyết không là chiếc cầu cho đôi uyên ương đến gần với nhau hơn. Khanh lấy làm hổ thẹn vì đã lợi dụng tình cảm của cô gái miền sơn cước. Chàng rời bỏ đồn điền, trở lại miền xuôi để lãng quên một cuộc tình vô vọng và xây dựng cuộc đời mới. Tiếng mưa rừng vẫn vọng về thôn bản và buồn bã như khối u tình của người góa phụ

đương xuân. K'Lai từ chối tình yêu của Bằng và lần theo những lối truông mòn lui về chốn cũ. Con suối Mành vẫn đêm ngày mang nguồn nước trong lành về cho dân cư trong bản Thượng. Mưa vẫn rơi dài trên phố núi như cảm thông, như sót chia những cuộc tình dang dở, u buồn giữa chốn nhân gian ...

Thầy cai lên ngựa về rồi

Sao K'Lai còn đứng bên đồi ngó theo

Mưa rừng gió lạnh điều hiu

K'Lai mang gùi nhỏ đựng nhiều nhớ thương ()*

TV

(*) Hà Triều và Hoa Phượng

Thanh Nga và Hữu Phước trong vở tuồng "Mưa rừng"

Đi tìm lăng mộ Antoine & Cléopâtre

Tượng điêu
khắc Antoine và
Cléopâtre.

NGUỒN: CONFERENTIA.FR

Marc Antoine và Cléopâtre là một trong những đôi tình nhân nổi tiếng nhất trong thế giới cổ đại. Sau thất bại ở trận đánh Actium vào năm 31 trước Công Nguyên, Antoine và Cléopâtre rút về Ai Cập, nơi nương náu cuối cùng, cũng là nơi Cléopâtre trị vì thần dân với tư cách là nữ hoàng. Năm 30 trước Công Nguyên, Ai Cập bị xâm chiếm, và sau trận chiến Alexandria, cả hai kết liễu cuộc đời mà hầu hết các sử gia tin rằng họ đã tự sát, dù một số sử gia khác cho rằng họ bị giết.

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM - NSW

Tuy nhiên, dường như ngay cả cái chết cũng không thể tách rời đôi tình nhân yêu nhau thắm thiết này. Sử sách ghi rằng Antoine và Cléopâtre được an táng cùng chung ngôi mộ. Tuy nhiên, mộ của họ chưa bao giờ được tìm thấy. Đây là một bí ẩn lịch sử tồn tại đã hơn 2 thiên niên kỷ qua.

Cái chết của Marc Antoine

Trong quyển The Lives of the Caesars Augustus, sử gia La Mã Suetonius (70-130 sau Công Nguyên) ghi lại rằng Octavian buộc Antoine tự sát, trong khi sử gia Hy Lạp Plutarch (45-120 sau Công Nguyên) viết trong quyển The Parallel Lives rằng Antoine đã tự tử khi nghe tin thất thiết: Cléopâtre đã chết! Ngay sau cái chết của Antoine, Octavian háo hức bắt sống Cléopâtre với ý nghĩ rằng “vinh quang của chiến

thắng sẽ tăng gấp bội lần nếu Cléopâtre có mặt trong đoàn binh diễn hành”.

Cái chết của Cléopâtre

Theo sử gia Plutarch, Cléopâtre chọn cái chết ở Ai Cập để tránh bị bắt sống đưa về thành Rome, vì nàng không thể chịu nổi ý nghĩ bị tách biệt khỏi Antoine. Plutarch ghi lại một phần lời vĩnh biệt của Cléopâtre trước khi tự kết liễu cuộc đời: “Trên đời này, không gì có thể chia cách đôi ta. Dù có chết đi, chúng ta vẫn kề cận bên nhau. Chàng, người La Mã, chết và nằm tại đây. Trong khi thiếp, người phụ nữ bất hạnh, phải nằm ở Ý. Không thể như thế được”.

Cassius Dio (155-235 sau Công Nguyên), nhà sử học La Mã, kể lại rằng Cléopâtre coi việc bị bắt và diễn hành trên đường phố thành Rome “là một kết cuộc bi thảm tồi tệ hơn cả ngàn lần cái chết”, và đó là lý do nàng đã tìm cái

chết bằng cách tự sát.

Tuy nhiên, không phải ai cũng thừa nhận Cléopâtre tự sát. Một giả thuyết khác về sự tự sát của Cléopâtre là nàng bị Octavian ám sát để ông ta có thể nắm toàn quyền thống trị.

An táng chung mộ phần?

Tuy nhiên, nhiều người tin rằng Octavian đã cho phép Antoine và Cléopâtre được an táng chung mộ phần. Theo nhà sử học Cassius Dio “cả hai được ướp theo cách giống nhau và an táng trong cùng mộ phần”.

Còn theo Suetonius, “Octavian cho phép cả hai được vinh dự chôn cất chung trong 1 ngôi mộ, và lệnh cho thuộc cấp phải hoàn thành lăng mộ trong thời gian ngắn nhất”. Plutarch cho biết thêm rằng Octavian ngưỡng mộ “tâm hồn cao thượng” của Cléopâtre, và do đó ông

đã cho phép nàng và Antoine được an táng chung trong trang phục vương giả thật lộng lẫy”.

Trận chiến
Actium.
NGUỒN:
EN.WIKIPEDIA.
ORG

Lăng mộ bị thất lạc

Có thể lăng mộ không được xây dựng như một tượng đài to lớn vì e ngại nó sẽ được sử dụng làm nơi tập hợp để chống lại Octavian trong tương lai. Cho nên, quy mô của lăng mộ được cho là tương đối nhỏ. Vị trí của nó là nơi ẩn khuất và mộ bia cũng không rõ ràng để lưu lại lâu dài cho hậu thế.

Mặc dù lượng thông tin liên quan đến lăng mộ của đôi tình nhân quá nghèo nàn, nó vẫn là một phần không thể thiếu trong câu chuyện kể về Antoine và Cléopâtre. Thời gian trôi qua, hậu thế có thể hình dung lăng mộ theo trí tưởng tượng của họ. Ví dụ, một bản thảo của Pháp vào thế kỷ 15 có một bức tranh vẽ lăng mộ của Antoine và Cléopâtre. Phù hợp với nhiều nguồn thông tin, sử liệu xưa cổ, đôi tình nhân được chôn kề cận bên

nhau. Bản vẽ trên, tuy sai về niên độ, nhưng đã mô tả lăng mộ được thiết kế theo phong cách *Gô tích* của Châu Âu.

Cuộc tìm kiếm

Việc tìm kiếm lăng mộ của Antoine và Cléopâtre được các sử gia rất quan tâm. Tuy nhiên công việc vẫn chưa thu được nhiều thông tin có giá trị. Một số người cho rằng Cléopâtre được an táng trong cung điện của mình, nơi nàng tự sát. Cung điện này hiện

giờ nằm dưới đáy biển, và nếu như giả thuyết này là đúng sự thật, hầu như chắc chắn hài cốt của đôi tình nhân sẽ không thể tồn tại. Năm 2009, Zahi Hawass, nhà khảo cổ Ai Cập, cựu Cục Trưởng Cục Bảo tàng và đồ cổ Ai Cập, tuyên bố lăng mộ của Antoine và Cléopâtre có thể đã được tìm thấy. Vị trí lăng mộ là ngôi đền thờ vị thần Osiris, được xây dựng vào triều đại của Ptolemy II, nằm ở phía Tây Alexandria. Sự suy

đoán rằng nơi đây có thể là nơi an giấc nghìn thu của Antoine và Cléopâtre, được dựa vào việc phát hiện một bức tượng bán thân của Cléopâtre, 22 đồng tiền có họa hình của nàng, và một mặt nạ được cho là của Antoine. Ngoài ra, 27 ngôi mộ và 10 xác ướp khác cũng được phát hiện. Dù đây là một nguồn tin đáng chú ý, nhưng vẫn còn nhiều nghi vấn bao quanh lăng mộ của đôi tình nhân nổi tiếng này. Ví dụ, một nhà khảo cổ học cho rằng không có gì bảo đảm Octavian đã cho phép kẻ thù bại trận được chôn cất trong ngôi đền nổi tiếng như thế.

Có lẽ, các nhà khảo cổ học còn phải làm nhiều việc hơn nữa trước khi đưa ra kết luận cuối cùng có thể thỏa mãn sự tò mò của mọi người về lăng mộ đầy bí ẩn này.

ĐDH

Đền thờ vị thần Osiris, nơi được suy đoán tọa lạc lăng mộ Antoine và Cléopâtre. NGUỒN: INHABITAT.COM

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

28-03-2024 - 03-04-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
UNITED AIRLINES	2	EWR, NRT	\$1.409
EVA/UNITED	2	EWR, NRT	\$1.409
CHINA AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.634
ASIANA AIRLINES	2	SFO, ICN	\$1.692
ANA/EVA	2	IAH, NRT	\$1.730
MALAYSIA AIRLINES	2	DOH, KUL	\$1.861
CATHAY PACIFIC	2	SFO, HKG	\$2.008
CATHAY/AMERICAN	2	JFK, HKG	\$2.072
QATAR AIRWAYS	1	DOH	\$2.270

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOÁI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$24,580 VN ĐỒNG
EURO	\$26,112 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,798 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$15.723 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$158.70 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	151,365 YEN NHẬT
	0.92456 EURO
	0.793633 BẢNG ANH
	1.35980 CANADA
	0.88851 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

28/3/1973

Ngày 28 tháng 3 năm 1973, quân đội tác chiến của Mỹ rút những người lính cuối cùng ra khỏi miền Nam Việt Nam theo thỏa thuận trước đó với Trung Cộng, qua bức bình phong “Hiệp định Paris”. Tiếp theo, Mỹ cắt toàn bộ viện trợ, dẫn đến sự sụp đổ của chính thể VNCH vào ngày 30-4-1975.

Lá cờ Mỹ được cuốn lại, chấm dứt sự hiện diện của quân đội Mỹ tại miền Nam Việt Nam năm 1973

28/3/1975

Ngày 28 tháng 3 năm 1975, là ngày mất của Chuẩn tướng QLVNCH Nguyễn Văn Điem. Ông sinh vào tháng 8 năm 1930 tại Thừa Thiên. Chức vụ cuối cùng là Tư lệnh Sư đoàn 1 Bộ binh (1973). Ngày 28 tháng 3 năm 1975, ông tử nạn trong chuyến

trực thăng UH1.H bay từ Non Nước (Đà Nẵng) di tản về Quy Nhơn. Hưởng dương 45 tuổi.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Nghĩ lớn mà sao không chịu bỏ luôn đảng độc tài ra khỏi Bình Định cho giống... Pháp?

Phạm Anh Tuấn
Chủ tịch tỉnh Bình Định

“BÂY GIỜ PHẢI NGHĨ LỚN, LÚC NÀO TÔI CŨNG NÓI VỚI ANH EM, PHẢI NGHĨ BÌNH ĐỊNH PHẤN ĐẤU NHƯ PARIS. TẠI SAO PHẢI NGHĨ BÌNH ĐỊNH PHẤN ĐẤU BẰNG ĐÀ NẴNG, TP HCM, TÔI CHƯA CHƯA BAO GIỜ NGHĨ NHƯ VẬY, MÀ LÚC NÀO CŨNG NGHĨ PHẤN ĐẤU NHƯ PARIS.”

Vì Hà Nội còn cái... lằng

Nguyễn Chí Dũng
Bộ Kế hoạch và Đầu tư CSVN

“VÌ SAO HÀ NỘI CHƯA HÚT ĐƯỢC NHÂN TÀI, CHƯA CÓ ĐƯỢC ĐẠI BÀNG LÀM TỔ?”

Trong khi khó khăn lớn nhất đối với báo chí trung thực, tích cực lại là “Đảng, nhà nước CSVN”...

Nguyễn Trọng Nghĩa
Bí thư Trung ương Đảng, Trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương CSVN

“ĐẢNG, NHÀ NƯỚC TIẾP TỤC BAN HÀNH CHÍNH SÁCH ĐỂ THÁO GỠ KHÓ KHĂN, TẠO ĐIỀU KIỆN CHO HOẠT ĐỘNG BÁO CHÍ, ĐỂ NHÀ BÁO PHÁT HUY TIỀM NĂNG, CÓ SẢN PHẨM BÁO CHÍ TÍCH CỰC.”

Cựu Cục trưởng Cục II - Cơ quan thanh tra giám sát NHNN. Đỗ Thị Nhàn - Trưởng đoàn thanh tra vụ Vạn Thịnh Phát khai nhận tiền hối lộ tới 4 lần, nhận đến 5.2 triệu USD, nhưng tới khi vô tù mới

“BIẾT LÀ TIỀN ĐEN NÊN ĐỂ GÓC NHÀ KHÔNG DUNG TỚI...”

“NHIỀU LẦN LIÊN HỆ TRẢ LẠI 5.2 TRIỆU USD NHƯNG KHÔNG ĐƯỢC.”

Sói đếm cừu một nghỉ, ngủ
dậy đếm tiếp - NGUỒN: FACEBOOK

Ăn giựt & ăn gian...

DU UYÊN
SÀI GÒN, VN

Thời buổi kinh tế khó khăn, ai cũng nhìn có vẻ... nghèo, nên mọi người đều được bình đẳng trước kẻ... xấu, nhiều tiền hay ít tiền gì cũng có thể bị lừa. Có khi, người ít tiền sẽ bị lừa tiền bởi kẻ nhiều tiền. Tiền bị lừa mất lại là tiền vay mượn.

Bắt giam Chủ tịch HĐQT vòng ty Capel lừa đảo hơn 700 tỷ đồng. Theo điều tra, công ty Capel đã đưa ra các gói "Hợp đồng hợp tác kinh doanh" từ 24 triệu đồng đến 240 tỷ đồng, với lợi nhuận tới 12,5%/tháng, tương đương 150%/năm, cam kết trả lãi theo ngày. 23 thg 1, 2024

VTV.vn

<https://vtv.vn> > Kinh tế

Lừa đảo chiếm đoạn hơn 700 tỷ đồng nhờ chiêu hợp tác kinh ...

1. Chó cắn áo rách

Bà chủ tịch huyện nọ có trăm mấy chục tỷ nên bị lừa trăm mấy chục tỷ, ông chuyên gia kinh tế kia có vài trăm triệu nên bị lừa vài trăm triệu, đã đành. Nhưng có nghịch lý là nhiều người không có đồng lạng lạng vẫn bị lừa tiền chục, tiền trăm triệu, thiệt tài... Như anh T - đang cần vay tiền mà không có gì thế chấp cho ngân hàng - nơi chỉ cho bạn mượn khi bạn chứng minh là bạn không cần mấy. Anh T. đã lên mạng tìm hiểu và tham gia một hội cho vay tiền với lời giới thiệu "Cho vay lãi suất thấp, không cần thế chấp tài sản, thủ tục nhanh, chủ cho vay là người miền Nam." Sau khi liên lạc, người bên đầu dây bên kia giới thiệu là nhân viên ngân hàng khiến anh T tin tưởng làm theo hướng dẫn, anh T không kể rõ người đó nói giọng Nam hay Bắc.

Lạ kỳ thay, điều đầu tiên làm để được cho vay là phải... vay đầu đó tiền để đóng 3 triệu VND tiền lệ phí thủ tục vay, 20 triệu VND lệ phí thẩm định hồ

Chỉ cần góp tiền là có lời tới 12,5%/tháng, tương đương 150%/năm, lời còn hơn cho vay nặng lãi, nhưng người ta vẫn tin. Rúa là bị lừa

- NGUỒN: VTV.VN

sơ, vì nghĩ sẽ được mượn ít nhất 200 triệu VND nên anh T đã đi mượn 23 triệu VND, chuyển vào tài khoản do họ chỉ định. Anh T kể: “Một lúc sau, họ lại thông báo hồ sơ của tôi gặp trục trặc, để vay nhanh chóng tôi phải chuyển thêm 50 triệu VND nữa. Do đang cần tiền gấp nên tôi cũng không nghĩ nhiều mà chuyển cho họ. Rồi họ lại tiếp tục tìm nhiều lý do khác để tôi chuyển thêm tiền... đến khi tôi không còn khả năng thì họ lại chặn mọi liên lạc với tôi. Đến lúc này tôi mới biết đã bị lừa với số tiền gần 200 triệu VND.” Từ một người muốn mượn 200 triệu VND để làm ăn thì anh T thành con nợ của nhiều người với số tiền 200 triệu VND, nhưng không cầm đồng nào trên tay...

2. Không còn cái mồng tơ để ... lừa

“Khi bạn bị lừa và đã thực hiện chuyển tiền qua ngân hàng cho các đối tượng xấu, hay mua bán hàng mà bị treo tiền trên các nền tảng mạng xã hội hãy yên tâm chỉ cần liên hệ với chúng tôi, chúng tôi sẽ lấy lại tiền cho bạn!” - Đó là những lời quảng cáo có cánh đang được các nhóm... lừa đảo khác chạy quảng cáo rầm rộ trên các nền tảng mạng xã hội. Những “nhân viên ngân hàng” trong kịch bản trên giờ biến thành “luật sư, kỹ

11 giờ trước

Người phụ nữ ở huyện Hóc Môn nhận được điện thoại của người tự xưng là 'thiếu úy Lê Văn Tám', công tác tại Công an TP.Đà Nẵng' và bị đối tượng lừa chuyển hơn 1,1 tỷ đồng.

Sau một cuộc gọi từ kẻ mạo danh công an, nhiều người dễ dàng mất tiền tỷ, ngoài có tiền ra thì có lẽ nạn nhân còn có điều bất minh - NGUỒN: FACEBOOK

sư công nghệ thông tin, giám đốc ngân hàng”... Nhóm này như kên kên rĩa xác sống, phan thây nạn nhân lần nữa, để nạn nhân triệt để mất niềm tin với đời, không còn tiền để bị lừa lần sau...

3. Công thức kéo co...

Ngoài hai công thức lừa phổ biến trên, có một công thức lừa đảo rất hay xảy ra mấy năm gần đây ở Việt Nam (từ ngoài đời

cho tới mạng xã hội): Ban đầu, phía lừa đảo sẽ kêu con mỗi bỏ số tiền nhỏ mua đồ hoặc góp vốn làm ăn gì đó, sau đó con mỗi sẽ được thu về số tiền lời hậu hĩnh. Số tiền lời này là bẫy, những con mỗi mê phô mai sẽ rớt vào cái bẫy chuột, bị cuốn theo trò chơi của bọn lừa đảo vì nghĩ có tiền đại gì không kiếm, đa số sẽ vay mượn hoặc gom tiền tích góp để “chơi lớn một lần, liều ăn nhiều”. Khi số tiền con mỗi bỏ ra đủ lớn thì tất cả “đối tác” biến mất,

con mỗi bơ vơ với đồng nợ hoặc cái thẻ rỗng. Trên mạng xã hội, một số người đã khoe rằng họ đã thắng bọn lừa đảo khi họ chủ động ngưng chơi lúc số tiền còn nhỏ. Và số người “thắng” này chỉ chiếm 0,00001% so với số người bị lừa. Quan trọng là đa số các “ổ lừa” đều nằm ở nước ngoài, do người Tàu mần chủ...

Cách đây không lâu, tôi có biên một câu chuyện vui để kiến giải cách lừa đảo trên: Mình có đi ăn uống sau đó đi cà phê với một anh đồng nghiệp, xin khẳng định hai bên thuần là anh em đồng nghiệp thôi. Hôm đó lúc đi ăn thì hai tụi mình cùng chia tiền, sau đó uống cà phê thì mình trả tiền. Hai anh em nói chuyện công việc rất vui tới khi tạm biệt nhau. Vậy mà khi về đến nhà, mình có nhận hình chụp màn hình anh gửi, anh đã chuyển khoản cho mình với nội dung là anh mời mình cả bữa ăn +

Đường dây cho vay có "chủ là người miền Nam", lãi suất 40%/tháng (không biết miền Nam nước nào?) - NGUỒN: PLO.VN

HỖ TRỢ VAY VỐN TIÊU DÙNG
THỦ TỤC NHANH GỌN

- Kinh doanh các sạp, chợ, buôn bán nhỏ.
- Làm nghề tự do có thu nhập.
- Có CMND + Hộ khẩu
- Không cần thế chấp & không qua trung gian
- Giải ngân trong ngày

VAY TIỀN NHANH TRONG NGÀY LIÊN HỆ NGAY
A.PHUC: 0908276543 - C.NGHI: 0907911918
(CHỦ LÀ NGƯỜI MIỀN NAM)

cà phê hôm nay, lần sau vẫn mong được rủ mình đi chơi ăn uống. Mình không muốn bị mắc nợ, cũng không muốn tiến xa hơn tình đồng nghiệp với anh nên mình chuyển khoản lại cho anh, dư 1,000 VND với nội dung “Dạ, lần sau mình ăn thì lại chia sẻ tiếp cho vui nha anh”. Không ngờ, sau đó anh lại chuyển tiền cho mình dư 10,000 VND, với nội dung: “Anh mời mà, em đừng ngại”. Mình kiên quyết trả lại số tiền trên kèm theo 100,000 VND với tin nhắn “Em ngại lắm, tình cảm anh em để tiền bạc dính vô không tốt đâu anh?”. Lần này anh lại chuyển tiếp số tiền mình vừa chuyển và kèm thêm 1 triệu VND, với lời nhắn “Em ơi, đừng nghĩ nhiều, không đáng gì đâu em.” Mình thấy cũng đúng nên... thôi!

4. Vì đời nhiều cay đắng ...

“Bị lừa thì chắc ít có ai cảm thấy không tức tối, nhưng bị ăn gian càng thấy tức hơn là bị lừa.” - đó là mở đầu một bài viết

Bịch đường một ký chỉ nặng có 900gram khiến người mua bất bình - NGUỒN: FACEBOOK VŨ THỊ THUY TRANG

của một cư dân mạng sau khi đi mua đường về nấu chè ăn cho ngọt.

Người này viết tiếp: “Bạn qua bên Thailand mua

1kg gạo tám Thái thì khi về cân lại sẽ là 1.05kg, hỏi người bán là tại sao lại như vậy thì họ trả lời rằng sợ để lâu gạo hao đi thì số dư đó sẽ bù vào

phần hao hụt đó.

Bạn ra Chợ Lớn - Saigon mua bong bóng của người Hoa - Chợ Lớn thì mua 10 cũng đếm được 11 hoặc 12, hỏi thương lái thì được trả lời rằng biết đâu trong số 10 cái bong bóng ấy có cái bị lủng và cái số dư kia được bù vào đó.

Bạn về miền Tây Nam Bộ mua 10 cây mía hoặc 10 trái dừa Xiêm Bến Tre thì đếm được 12 nên miền Tây gọi là chục 12 chứ không phải chục 10 tròn trĩnh. Chục 12 của người miền Tây có thể không rẻ nhưng được cái khi đếm thấy 12 hoặc 14 như cau thì bạn thấy dễ chịu hơn.

Còn không biết ở cái xứ nào nữa, tôi đi mua 1kg đường, trên bìch cũng ghi trọng lượng là 1 kg đường mà về đặt lên bàn cân có 900gram (tính luôn cả bao bì). Tôi từng không hiểu tại sao các tờ quảng cáo cho vay nặng lãi hay ghi chú “Chủ cho vay là người miền Nam”, cho tới khi ăn bịch đường thấy đời nhiều cay đắng quá...”

DU

VĂN PHÒNG LUẬT &

CHICAGO TITLE

VĂN PHÒNG TITLE ĐẦU TIÊN DO LUẬT SƯ NGƯỜI VIỆT ĐẢM TRÁCH

LUẬT SƯ ANH THU
(ARTHURINE KAMPHAUS)

- CHUYÊN VIẾT HỢP ĐỒNG
- CÓ THỂ THAM KHẢO TRỰC TIẾP VỚI LUẬT SƯ BẰNG TIẾNG VIỆT
- CHUYÊN COMMERCIAL LANDLORD-TENANT
- NHANH CHÓNG - THÀNH THẬT
- TẬN TÂM - UY TÍN - TIẾT KIỆM CHO KHÁCH HÀNG
- DI CHÚC
- THỪA KẾ
- BẤT ĐỘNG SẢN
- ĐẦU TƯ
- BUSINESS
- SANG NHƯỢNG

VĂN PHÒNG TẠI ARLINGTON

1140 E. PIONEER PKWY., #300
ARLINGTON, TX 76010
PHONE: 817-400-4033 | 623-341-8835 (CELL)
FAX: 817-394-0505

VĂN PHÒNG TẠI GARLAND

3202 N. SHILOH RD., #101
GARLAND, TX 75044
PHONE: 623-341-8835
FAX: 817-394-0505

NGÀY 29-3-2024

Liều Hồ

Tuần này đọc câu chuyện “The good Samaritans” trên báo Trẻ thật nhẹ nhàng, dễ thương. Đoạn kết thật bất ngờ, hóa ra “người tốt” là một người Hồi giáo. Xóm tôi cũng có mấy người Hồi giáo, họ quần khăn kín mít, lụng thụng như những con gấu trúc. Thực tình tôi không có cảm tình với họ lắm, dẫu chưa bao giờ chào hỏi nhau. Nhưng tôi sẽ thay đổi suy nghĩ của mình. Người tốt xấu không qua vẻ bên ngoài như mình nghĩ. Tuy là một câu chuyện vui vui của tác giả Kim Loan, nhưng là một bài học sâu sắc với tôi. (Bài “The good Samaritans” đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/tap-ghi/the-good-samaritans.baotre>)

NGÀY 20-3-2024

Maimccoy

OMG, câu chuyện hấp dẫn, kết thúc như cú sét đánh! Mê hồn luôn, tôi cũng đoán già, đoán non về diễn tiến vì hint/ chi tiết lặp đi lặp lại: móng tay sơn màu xanh

sắc sỡ. (đây là đặc điểm nhận dạng khi mất tích đây:)), nhưng cũng hy vọng sẽ có một kết thúc tốt đẹp!

May là tôi không nhìn kỹ tranh minh họa, nên giữ nguyên tâm trạng lý thú, hồi hộp đến câu cuối cùng. Nếu không, cũng đã đoán được chuyện gì sẽ xảy ra.

Xin có lời khen dịch giả, dịch thuật rất chính xác và văn phong lôi cuốn!

Tò mò đến nỗi tôi đi search trên mạng thì tìm ra câu chuyện in English: <https://yourstoryclub.com/short-stories-unusual-experience/thrilling-unusual-short-story-survivor/index.html>

(truyện ngắn “Sống sót” của Hồ Đắc Vũ dịch, đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/truyen-ngan/song-sot.baotre>)

NGÀY 30-3-2024

Ngoc Thu Dang

Trên số báo này, Trẻ có nhiều bài thật hay, nhưng bài viết làm tôi “thốn thức” là “Mơ về Mùa Xuân Praha” của Tim Nguyễn. Sau sự kiện này tôi ái mộ đất nước Tiệp Khắc, người Tiệp Khắc vô cùng. Hồi xưa, sau 75, khoảng 85 tôi ác cảm với họ khi có những người bạn miền ngoài hay khoe thành tích “đi Tiệp” mà tôi nghĩ đó là một khối đặc cộng sản. Hóa ra họ mê nhạc, dòng nhạc nhân bản để thay đổi cả đất nước. Mong sao thanh niên Việt Nam cũng có những niềm đam mê “giá trị” và trí tuệ như vậy...

Suy Đi Ngẫm Lại

Bạn sẽ không bao giờ đạt được bất cứ thứ gì mà không phải trải qua nghịch cảnh.

MARGARET THATCHER

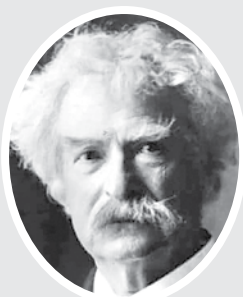
Những kẻ tâm địa nhỏ nhen tìm niềm vui trong bất hạnh của người khác.

PUBLILIUS SYRUS

Cách tốt nhất để làm bạn vui lên là mang lại niềm vui cho kẻ khác.

MARK TWAIN

MINH HẢI

Đi tàu xe

Sống trong một thành phố lớn, việc đi tàu, xe là chuyện thông thường. Đây là nơi dễ xảy ra những lộn xộn, gây bức mình cho người chung quanh. Chính vì vậy mà chúng ta nên thận trọng.

- Lúc trên xe buýt, tàu điện hay toa xe lửa bạn nên di chuyển vào khoảng giữa hay chỗ cuối, để nhường chỗ cho những người mới lên. Và hãy chuẩn bị di chuyển tới gần cửa khi sắp đến trạm của bạn xuống.

- Túi đeo lưng là vật thể chiếm nhiều chỗ và dễ gây đụng chạm người khác, cho nên khi lên xe, tàu bạn nên cởi ra để xuống chân hay ôm trước ngực để tránh va chạm.

- Ở trên xe, tàu bạn nên hạ giọng khi cần nói chuyện trao đổi với ai. Tránh la to kêu gọi người ở cách xa kéo làm phiền lỗi tai người khác. Và cũng nên thận trọng trong lời ăn tiếng nói, không dùng lời thông tục hoặc nói năng bỗ bã.

- Gặp hôm trời mưa, đừng để dù ướt trên chỗ ngồi trống hoặc gác dù trên giá để hành lý. Vì như thế nước sẽ nhỏ xuống vai người khác, gây nhóp nhép, bẩn thỉu. Thay vì thế, hãy để chiếc dù ướt của bạn dưới chỗ ngồi hay bên cạnh ghế chỗ gần chân bạn.

- Nếu được phép ăn uống trên xe, tàu bạn cũng phải nên thận trọng. Chỉ nên ăn uống khi thật cần và tránh những thức ăn gây bẩn hoặc bốc mùi khó chịu cho người xung quanh.

MH- THEO EMILY POST

BẢO HUÂN

Trẻ Magazine ■ Ngày 4 tháng 4 - 2024

BẢO HUÂN

Tâm tình EVA

Ông chồng tóc muối tiêu tới giờ mới tậu con sports car ngẫu. Kể từ khi có cái xe thể thao là ông rất chịu chi để độ xe, siêng coi tạp chí, rồi còn thêm cái vụ chỉ chỗ bình phẩm xe người khác. Suốt mấy tháng, ông không đăng hình nào có tôi trên Phây nhưng cái xe cứng thì ông post liên tục. Hỏi sao Facebook không đăng hình vợ chồng mà chỉ cả đồng hình xe thì ông kêu Facebook ông, thích gì thì ông đăng. Gây nhau nói ông mê xe hơn vợ thì ông chỉ cười phẩy tay. Weekend lên lịch coi phim thì ông lại tiếp tục ngồi nghịch xe hết 4-5 tiếng. Ông có hobby thì OK, dị ứng cái là mở miệng làm như cuộc đời chỉ còn cái convertible mui trần.

Comments

@MÊN37ĐỘ – Gần đây ông chồng coi mấy cái show về fitness. Rồi bắt đầu mua xà đơn gắn cửa, đi qua hít, đi lại hít. Ngày ông càng lên đô, hết hít xà đơn rồi bao cát bịch bịch. Nhiều lúc đang ngồi bình thường cũng chứng lên hít đất, chống đẩy mấy cái. Chẳng hiểu có cái dopamine nào trong não mà ông thay đổi cái rụp, lúc nào cũng chăm hăm vô cái body, chỉ số BMI, bột Whey protein tăng cơ. Mà không hiểu là ông có độc thân đâu, body ngon lành cảnh đào cho ai chớ? Cái bụng mỡ ngày xưa tui xài đủ rồi.

@NHÍMXÙ – Không thể ngừng ông chồng suốt ngày Facebook. Từ nổi bunn bò phải nấu làm sao tới chuyện chính trị bầu bán này nọ, mà ông hành ngò rau răm nhìn còn chưa thạo, chính trị đấu đá thì làm như người trong cuộc. Thứ gì cũng tám, giống nào cũng chit chat được. Nói ông thôi đi, chứ không mấy bà single lại hiểu lầm ông bán tín hiệu.

@ALAMỐT – Bà bạn tính tốt, bị cái là ưa bắt chước. Lúc đầu là quần áo, giày dép thì tui không để ý lắm, vì nghĩ cái xì-tai của bà thay đổi. Riết rồi đến cái màu tui thích thì bà cũng sao y chang. Cát kiểu tóc mới thì tuần sau bà cũng “song trùng” na ná. Bà muốn mua xe mới thì cũng sầm soi cái xế của tui đang chạy. Tiếp tới cái bộ móng cũng giống luôn. Anh avatar trên Phây bà cũng mượn kiểu dáng. Thậm chí bà cũng không ngại che giấu và sẵn sàng “đụng hàng” thường xuyên. Nghiện cộp dè gì ở tui chứ? Tui có phải là “ai-đồ” đâu mà hâm mộ!

@TUYẾTSONPHIHO – Ông chồng già rất “hành hiệp chữ nghĩa”. Tối tuổi này còn mê đủ chủng loại kiếm hiệp quá độ. Lâu lâu nói chuyện, ông ưa chêm mấy câu nằm lòng trong Kim Dung, Cổ Long kiểu như “Nếu tơ tình chém một lần đã đứt, thì đó không phải là tơ tình”, chả còn chề tôi là “hồng nhan chớp mắt đã thành kẻ bạc đầu”, nghe muốn đập một cước.

BẢO HUÂN

Bản án treo

NGÂN BÌNH
GARLAND, TX

B iển vào nhà tôi khi ngoài trời đang đổ mưa tầm tã. Khuôn mặt phờ phạc với hai con mắt lơ đãng, đỏ hoe chứng tỏ Biển đã trải qua một đêm thức trắng với tâm trạng bồn chồn, lo lắng. Biết thế nhưng tôi vẫn hỏi:

- Có chuyện gì cấp bách mà cậu qua nhà tôi giờ này?

- Dạ ... chị ... làm ơn ...

Giọng nói ngượng ngùng, đứt quãng của Biển khiến tôi muốn bật cười nhưng làm tỉnh.

- Muốn gì nói đại đi.

- Chị làm ơn ... đừng nói với vợ em.

Tôi nhìn thẳng vào mặt Biển, lạnh lùng:

- Cậu biết tính tôi rồi, thấy gì nói nấy. Luôn luôn tôn trọng sự thật, không thêm, không bớt nửa lời. Nhất là không thích giữ riêng cho mình một điều bí mật nào.

Hất cao mặt, tôi dài giọng:

- Trời ơi! thấy mà không nói, giữ trong lòng hoài có ngày sinh bệnh đó nha.

Biển gãi đầu, nhăn nhó thảm nào:

- Chị làm ơn giúp em... xin đừng nói lại với vợ em.

- Ủa! cậu cũng biết sợ vợ hả?

Tiếng cười của tôi bật ra như tiếng mở nút chai rượu

Champagne. Chát chúa. Khô khan.

- Hứ! sợ vợ mà còn bày đặt lém phếng.

Biển quỳ xuống cạnh chiếc ghế nơi tôi đang ngồi tréo ngoáy. Nhìn đôi mắt van nài như long lanh những ngấn nước, tôi dịu giọng:

- Nói cho tôi nghe, cậu bắt đầu có bồ từ lúc nào?

Biển khổ sở, ngượng ngùng trong lời thú nhận.

- Dạ! hơn 1 năm.

Tôi trợn mắt:

- Hai người gặp nhau ở đâu?

- Cô ấy là bạn học của em. Ra trường, mỗi đứa đi một

nơi. Năm ngoái, tình cờ gặp lại ở nhà người bạn cũ. Emily đang thất nghiệp nên nhờ em tìm việc làm.

- Nó chưa có chồng hả?

- Dạ có nhưng ly dị rồi.

- Có con không?

- Dạ có đứa con gái 2 tuổi, vì anh chồng không trả tiền “child support”, nên Emily không đủ tiền nuôi con rất tội nghiệp.

- Thấy tội nghiệp nên cậu làm anh hùng cứu mỹ nhân. Tôi hỏi thiệt, nó “cua” cậu hay cậu “cua” nó?

Biển im lặng. Tôi đoán chắc:

- Vậy là cậu “cua” nó phải không?

- Dạ không phải!

- Vậy thì nó “cua” cậu? Điều này cho biết cậu và Đông Hà không có hạnh phúc!

Biển hốt hoảng đấm chính:

- Dạ không, vợ chồng em rất hạnh phúc. Em rất yêu Đông Hà.

Tôi nghiêng đầu:

- Thường, đàn ông ngoại tình vì họ có cuộc sống hôn nhân không hạnh phúc. Vì khi có hạnh phúc thì người ta không ngoại tình. Cậu đang dối tôi phải không?

- Em không dám. Thật ra, chỉ là một phút yếu lòng. Em biết mình sai, muốn chấm dứt nhưng... không ngờ...

Nhìn Biển ấp a, ấp úng tôi bỗng hốt hoảng:

- Đừng nói với tôi là cậu có con với cô ta nha!

- Dạ... em lỡ ...

Giơ 2 tay lên trời, tôi nói như hét:

- Vậy cậu hãy ra khỏi nhà trước khi Đông Hà biết chuyện này. Chẳng bao giờ Đông Hà tha thứ cho cậu đâu.

Tôi giận dữ chỉ tay ra cửa:

- Cậu về đi, đừng lải nhải nữa. Tôi mà nổi nóng, nhắc điện thoại lên là xem như tối hôm nay cậu ra công viên ngủ đó.

Đứng trong cửa sổ, nhìn dáng Biển thất thế với từng bước chân chậm chạp không hồn dưới cơn mưa chưa ngớt hột mà lòng tôi xốn xang. Nghĩ đến Đông Hà, tôi thấp thỏm lo âu “Làm sao để cứu vợ chồng nó khỏi cảnh đổ vỡ?”.

o O o

- Ủa! Emily, có ông xã em đi không?

Tôi quay lại nhìn. Đây là cô gái được xếp cùng bàn tiệc với tôi và cũng là người cặp kè với Biển trong nhà hàng mà tôi bắt gặp tuần trước. Thảo nào lúc ngồi vào bàn, tôi bất gặp nét quen quen trên khuôn mặt xinh đẹp được trang điểm rất cẩn thận của cô gái đang ngồi đối diện nhưng nghĩ mãi mà không nhớ đã gặp ở đâu.

Khi cô gái bước ra khỏi

phòng vệ sinh, 2 người phụ nữ xếp hàng trước tôi châu đầu to nhỏ với nhau nhưng cũng đủ cho tôi nghe rõ từng câu một.

- Con nhỏ này lần trước bị đánh ghen ở chợ Việt Nam phải không? Tưởng hai vợ chồng nó thôi nhau rồi chứ. Bộ chồng nó không biết ghen sao?

- Chuyện âm ỉ thế ai mà không biết? Nhưng nhằm nhò gì với thằng đó.

- Trời! từ trước đến giờ mới thấy 1 người chồng không biết ghen.

- Ghen gì? Chính nó xúi vợ đi cặp với nhiều người để lấy tiền cho nó đánh bài. Tội nghiệp, con nhỏ phải còng lưng làm việc để kiếm tiền cung phụng thằng chồng vô trách nhiệm lại còn bị hành hạ tới tấp. Thế mà không chịu dứt, cứ chui đầu vào sống cho thêm khổ. Vừa sinh thêm thằng con trai nữa, giống cha in hệt.

Trở ra phòng tiệc, tôi lấy điện thoại đơn đả xin chụp ảnh với những người ngồi cùng bàn để làm kỷ niệm. Đặc biệt là khi chụp chung với vợ chồng Emily tôi còn đạo diễn cho anh chồng đứng phía sau ôm vai vợ thật âu yếm. Qua vài câu xã giao, tôi nhận thấy Emily có giọng nói thật mềm mại, ngọt ngào và hớp hồn người hơn hết là đôi mắt nâu thật lẳng. Chồng Emily, một người đàn ông có khuôn mặt lạnh lẽo, xanh xao.

Ngược với những cặp vợ chồng khác, suốt bữa tiệc Emily tiếp cho chồng từng món ăn mà chẳng thấy anh chàng tỏ lòng cảm ơn, dù chỉ bằng một nụ cười. Nhớ lại những điều vừa nghe về hoàn cảnh của Emily tôi không nén được tiếng thở dài. Nhưng, cho dù thương cảm thế mấy tôi vẫn không quên chuyện cô ta đang xen chân vào hạnh phúc của Đông Hà. Những lời đối thoại của 2 người phụ nữ trong phòng vệ sinh gieo vào lòng tôi sự nghi ngờ. Hình như có điều mờ ám trong liên hệ tình cảm của người phụ nữ đã có chồng này và Biển.

Về đến nhà gần nửa đêm nhưng tôi vẫn nôn nóng mở máy vi tính, mày mò ngắm nghía từng tấm ảnh vừa mới chụp. Vào “photoshop” tôi cắt hình vợ chồng Emily và 1 tấm riêng của anh chồng ra. Tôi đang làm 1 việc phải làm để mở cái nút thắt quá tải của Biển và cứu vớt hạnh phúc gia đình của Đông Hà thoát khỏi nguy cơ tan vỡ. Đó là trách nhiệm của tôi. Nếu ngày đó tôi dừng rù rì vào tai Đông Hà hàng ngày câu ca tụng “1 người đàn ông có nhân cách, đáng hoàng như Biển không dễ tìm đâu em” thì chắc gì Đông Hà nhận lời cầu hôn của Biển - người đã kiên nhẫn theo đuổi Đông Hà suốt 3 năm, dù trong khoảng thời gian đằng đẳng này cô

không mở một lối hy vọng nào cho Biển. Thấy Biển hiền lành, đứng đắn lại rất thông minh, tài giỏi trong lãnh vực nghề nghiệp, tôi cố gắng vun bồi tình cảm của hai người. Thương Đông Hà mồ côi mẹ lại không có người thân bên cạnh nên tôi muốn tìm cho Đông Hà một nơi nương tựa vững chắc, dù biết Đông Hà không có ý định lập gia đình, vì “nhìn thấy mẹ đau đớn, khổ sâu, sống mà như chết kể từ ngày Ba bỏ mẹ con em chạy theo người đàn bà khác, em không còn tin vào lòng chung thủy của đàn ông”. Với ý nghĩ đó, nếu biết mình bị phản bội, chắc chắn phản ứng của Đông Hà sẽ rất mạnh

mẽ và quyết liệt.

o O o

- Con trai của cậu được mấy tháng?

- Dạ 6 tháng.

- Bữa trước cậu nói bắt đầu gặp lại Emily hồi năm ngoái vào dịp họp bạn vào tháng... tháng mấy, tôi quên rồi.

- Dạ tháng Tư.

- Vậy cậu hãy làm thử bài toán. Tháng 3 năm trước đến tháng Tư năm nay, tổng cộng là 13 tháng. Như vậy đúng ra con cậu chỉ có 4 tháng thôi, chứ đâu đã 6 tháng. Cô ta sinh sớm 2 tháng à?

Biển nhìn tôi rồi nhìn vào khoảng không với nét đăm chiêu. Lôi từ trong ví ra một tấm ảnh đưa

cho Biển, tôi hỏi:

- Cậu nhìn xem người đàn ông này có quen không?

Biển nhìn vào ảnh rất lâu, đôi mày nhíu lại như cố nhớ điều gì. Tôi thúc giục:

- Cậu đã gặp người này lần nào chưa?

- Hình như chưa nhưng khuôn mặt có nét quen. Ai vậy chị?

Tôi đưa tấm ảnh khác cho Biển. Vừa nhìn thấy, Biển bàng hoàng bật dậy, miệng mấp máy nói không ra lời.

- Bây giờ cậu có nhận ra thằng con của cậu giống người đàn ông trong ảnh này không? Vợ chồng người ta đang đắm đắm

mà cậu dám nói cô ta đã ly dị chồng. Tôi hỏi thật, cậu đã đưa cho cô ấy bao nhiêu tiền?

Màu xanh trên làn da của Biển đã chuyển sang tím ngắt trước sự thật phũ phàng vừa được phơi bày.

- Chắc không bao giờ cậu ngờ mình đã bị lừa một cách tàn nhẫn phải không? Thứ nhất, cô ta không hề ly dị mà vẫn sống với chồng. Thứ hai, đứa con trai đó không phải của cậu, bằng chứng là cô ta gặp cậu chỉ có 7 tháng sau là sinh con mà đứa con lại giống chồng của cô không sai một nét. Cậu đưa tiền cho cô ta để nuôi dưỡng đứa con mà cậu nghĩ là của cậu

Quý vị muốn định cư hay đầu tư tại Georgia

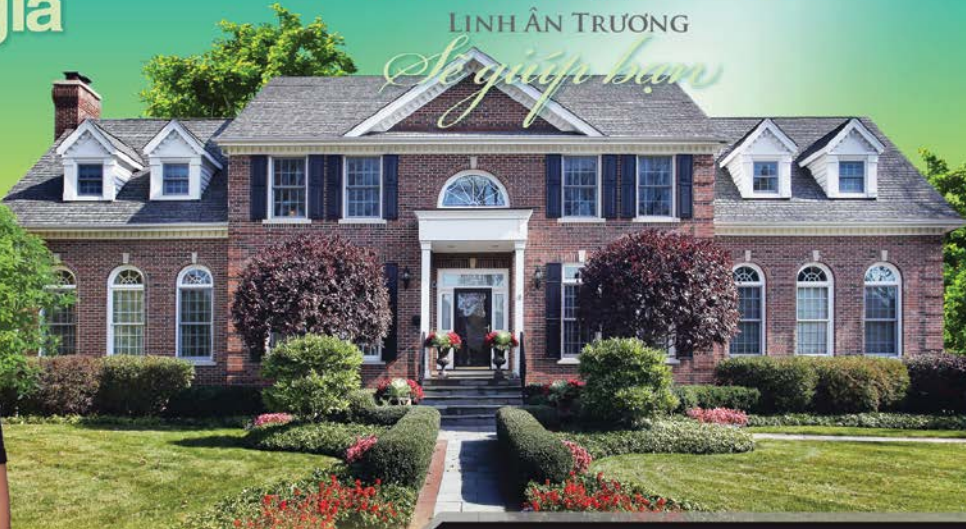
Georgia: Một tiểu bang lý tưởng

KHÍ HẬU ƠN HÒA - THƯƠNG MẠI RỘN RÀNG

nhà rẻ | đẹp | mới

LINH ÂN TRƯƠNG

Sẽ giúp bạn

LINH ÂN TRƯƠNG

LICENSED # 380104

CELL: 770.598.1468

SOLID SOURCE
REALTY

10475 Medlock Bridge Rd. Unit 810
Duluth, GA 30097

nhưng thật ra số tiền đó chồng cô ta dùng để đánh bạc. Cậu hãy nói thật, trong thời gian qua có khi nào cô ta áp lực cậu phải đưa nhiều tiền hơn số tiền cậu vẫn đưa hàng tháng không?

Biển đưa tay chạm những giọt mồ hôi ướt đầm vầng trán cao. Giọng nói như lạc đi:

- Emily thường hăm dọa, nếu em không đưa tiền cô ấy sẽ tìm gặp vợ em và nói hết sự thật.

- Với số tiền thất thoát hàng tháng như thế Đông Hà không nghĩ ngờ gì sao?

- Đông Hà không quan tâm đến tiền bạc, tất cả giao hết cho em.

Tôi gần giọng:

- Có khi nào cậu cảm thấy xấu hổ vì đã lợi dụng lòng tin của vợ để làm chuyện xằng bậy không?

Biển úp mặt trong lòng bàn tay, im lặng.

- Thật ra, tôi không có quyền xen vào chuyện gia đình của cậu. Nhưng vì ngày xưa chính tôi là người dẫn Đông Hà đến, đặt tay nó vào trong tay cậu và Đông Hà đã tin tưởng mà giao phó cả cuộc đời cho cậu. Cậu cũng đã từng hứa với tôi sẽ mang hạnh phúc đến cho người con gái cậu hết lòng yêu thương. Nhưng bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu như Đông Hà biết được người chồng nó hết lòng tin cậy đã hành động chẳng khác gì người cha mà nó đã từng đánh mất lòng kính trọng và oán hận suốt đời?

Nhìn nét mặt đau đớn của Biển tôi hiểu được nỗi ân hận trong lòng Biển nhưng giả vờ hỏi:

- Có lẽ, cậu đang hối tiếc vì bị mất đi một người tình xinh như mộng, phải không?

- Không! em giận mình sao quá ngu si nhưng đồng thời cũng cảm thấy vui mừng vì thoát được

tai kiếp.

- Vậy bây giờ cậu hãy đưa Emily xem tấm ảnh này. Cậu không cần nói ất cô ta cũng hiểu mưu mô của mình đã bị vạch trần. Nhưng phần cậu, cậu tính sao với Đông Hà? Đừng nghĩ Đông Hà không biết có nghĩa là cậu không có lỗi với vợ.

- Em biết tội của mình rất lớn và Đông Hà sẽ không bao giờ tha thứ cho em. Xin chị hứa ...

Tôi ngắt lời:

- Tôi không hứa, vì tôi chỉ mới tạm bỏ qua chứ chưa tha cho cậu. Tôi sẽ máng vào cổ cậu một bản án treo, vì biết đâu cậu vẫn còn mê mẩn người đàn bà đó và có ngày sẽ lò dò trở lại.

Biển nói một cách cương quyết:

- Em không bao giờ ngu đại một lần nữa để đánh mất hạnh phúc mình đang có. Chị tin em đi.

- Tin hay không thì bản án treo vẫn còn nơi cổ

cậu. Cậu mà còn tiếp tục lén phét thì án treo sẽ trở thành án tử.

Trước khi chia tay, tôi ân cần vỗ nhẹ lên bờ vai của Biển:

- Cậu biết không “có những vết cắt, dù đã lành nhưng vẫn để lại sẹo, có những ký ức, dù đã xóa mờ nhưng vẫn mãi là nỗi đau” (*). Đối với Đông Hà, điều quan trọng nhất trong đời sống vợ chồng là lòng chung thủy. Cậu hãy nhớ điều đó.

Biển nhìn tôi bằng đôi mắt biết ơn rồi thoăn thoắt đi về phía tiệm hoa phía bên kia đường. Tôi hình dung ra khuôn mặt rạng rỡ của Đông Hà khi nhận từ tay chồng những đóa hồng rực rỡ đang ngào ngạt tỏa hương. Cầu xin cho cô em hiền lành của tôi mãi mãi được bình an dẫu trong cuộc đời đôi khi có lẫn tan vài đợt sóng nhỏ.

NB

(*) Trích trong “Sống Đẹp”

TRE

✓ DỄ ĐỌC ✓ DỄ THẤY ✓ DỄ CẮT ✓ DỄ TÌM

BAO T R E

TRÊN BÁO TRẺ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

Tuyết lạnh bên trời

VƯƠNG HOÀI UYÊN
DENVER, CO

Kim về đến nhà khi trời vừa sẩm tối. Mùa Đông thu gọn buổi chiều lại trong vòng hơn 4 tiếng đồng hồ. Hơn 4 giờ trời đã nhá nhem. Tuyết rơi suốt cả buổi chiều làm chị lái xe chậm vì đường trơn. Vừa ra khỏi xe, một cảm giác lạnh buốt da thịt làm chị rung mình vội vã mở khóa cửa, lách vào vùng không khí ấm áp bên trong. Nhà vắng

hoe, gia đình chủ nhà và cả những người ở trọ cũng chưa có ai về. Một mỏi và buồn, chị lên phòng thay quần áo và rúc mình vào chăn, mắt ráo hoảnh nhìn lên trần nhà. Tự nhiên Kim thấy nhớ những buổi tối xa xưa khi còn ở quê nhà – một thành phố miền Trung đầy nắng và gió biển – Chị hay đi tắm đêm với những người bạn gái, nhiều nhất là với Như. Kim hay sợ lạnh khi tắm trong nước biển, vì thế nên hay tắm

đêm – vì ban đêm nước biển ấm hơn ban ngày – nhất là những đêm mùa hè. Hai đứa thường lội bộ ra biển, vì giờ đó thủy triều xuống, ra đến vùng cách bờ khoảng 100 mét mực nước vẫn còn dưới bụng. Những ngọn đèn cao áp trên bờ rọi sáng bãi tắm đêm xóa tan trong chị nỗi sợ hãi khi thấy một vùng biển đen ngòm rì rào đầy vẻ bí ẩn và đe dọa. Hai đứa chỉ lên bờ khi tiếng loa trên những chòi cứu nạn báo đã hết giờ

tắm đêm.

Rồi Kim đi. Chị đến nước Mỹ xa xôi này bằng giấy bảo lãnh của chồng. Kim nào biết chồng chị bảo lãnh chị chỉ vì lòng thương hại, vì hai người còn liên hệ với nhau bằng một tờ giấy hôn thú. Gặp lại chồng, Kim chưa kịp mừng thì anh đã nói thẳng với Kim là anh đã có người đàn bà khác, và đề nghị Kim ký tên vào đơn xin ly hôn. Anh hứa sẽ chờ khi Kim cầm thẻ xanh trong tay rồi mới tiến hành thủ tục ly hôn. Bơ vơ xú lạ quê người, chị chẳng biết mình sẽ đi đâu, về đâu. Kim gạt nước mắt, vất óc tìm kiếm người thân, bạn bè, và chị chợt nhớ đến Lê – một người bạn cùng lớp cũ. Gọi cho Lê vào một buổi chiều tuyết cũng rơi như chiều nay, lòng Kim chợt ấm lại khi Lê vừa nghe xong chuyện của Kim đã vội nói:

- Không sao, mầy cứ đến đây ở với tao. Nhà tao rộng lắm, có phòng cho thuê. Nhưng mầy thì tao không lấy tiền thuê đâu. Còn chuyện như chồng mầy bên này là “chuyện ngày thường ở huyện”, tao không ngạc nhiên tí nào đâu.

Thì ra trong cái rủi vẫn có điều may. Và Kim đi. Từ đó, với sự giúp đỡ của Lê, Kim dần dần ổn định cuộc sống với một việc làm cố định, sáng đi thật sớm, chiều về vào lúc 4

giờ, và chị hòa nhập vào gia đình của Lê và những mảnh đời trôi dạt cùng ở trọ trong nhà.

Phòng Kim ở trên lầu, sát phòng chị là phòng một người đàn ông trung niên độc thân. Khi anh này chưa đến chỉ có mình Kim ở trên lầu vắng nên chị hơi sợ. Cả nhà Lê gồm chồng và 2 con nhỏ ngủ ở tầng trệt. Có tính nhát gan từ nhỏ nên Kim hay sợ bóng tối và sự vắng vẻ. Từ ngày có Phong dọn về thuê phòng Kim thấy đỡ sợ hơn mỗi khi đi ngang qua căn phòng trống bỏ không. Dưới tầng hầm nửa lộ thiên, nửa chìm dưới mặt đất là hai vợ chồng già và một đứa con gái. Họ là những người nghèo nên chọn thuê tầng hầm cho rẻ tiền. Hai vợ chồng già mới đến Mỹ được vài ba năm do con riêng của ông già bảo lãnh. Bà Nghi – tên bà già – đi giúp việc nhà cho một gia đình với mức lương 1000 đô mỗi tháng. Còn ông Nghi thỉnh thoảng có người gọi đi cắt cỏ thì đi, không thì ở nhà, đứa con gái 18 tuổi tên Hân mới được cha mẹ bảo lãnh qua, đi làm nail. Bà Nghi mỗi tuần được chủ cho nghỉ ngày Chủ Nhật, ngày đó cũng là ngày nghỉ của Kim nên bà hay lên lầu rủ Kim xuống tầng hầm chơi.

Tầng hầm hơi chật cho 3 người ở, và cho cả chuyện bếp núc. Có lần ông già

đi cắt cỏ vắng nhà, bà khóc và kể cho Kim nghe chuyện nhà cũng khá đau lòng. Bà Nghi là vợ sau của ông Nghi khi người đàn ông này đã có một đứa con gái lên 2. Vợ chết, ông vừa đi dạy một trường tiểu học cách nhà 3 cây số, vừa chở theo đứa con gái cô cút. Bà về với ông theo lời giới thiệu của một người bà con – vì lòng trắc ẩn hơn là tình yêu – trước cảnh mỗi chiều đi dạy về ông giáo chở theo một bé gái khóc èo uột không biết vì đói bụng hay vì nhớ mẹ. Nhờ có bàn tay người đàn bà chăm sóc, đứa bé lớn lên khỏe mạnh. Ông bà cũng có với nhau 2 con chung. Cô con gái riêng đi lấy chồng 5 năm thì sang Mỹ theo diện gia đình chồng bảo lãnh. 5 năm sau vợ chồng bà cũng được sang Mỹ đoàn tụ với con. Không ngờ đứa con gái đối xử với vợ chồng bà rất tệ. Bà trở thành người ở không công, vừa giữ con vừa làm tất cả việc nhà cho cô con gái riêng của chồng. Còn ông Nghi là cha ruột mà cũng bị đối xử không ra gì. Bà vừa khóc vừa kể:

- Tôi là mẹ kế, không đẻ ra nó nhưng cũng có công nuôi nó từ khi còn bé tí, cực khổ đủ điều. Còn ông ấy là cha ruột mà nó coi không bằng cha mẹ chồng. Cô nghĩ coi, buổi sáng trời tuyết lạnh, cha nó phải ra ngoài cào

tuyết, trong khi vợ chồng nó và cha mẹ chồng ăn sáng trong phòng ấm áp. Nó lái xe đi làm, đi ngang qua chỗ cha cào tuyết mà cũng chẳng mời cha vào nhà ăn một miếng cho ấm bụng. Thằng em nó lấy vợ ở Việt Nam, thiếu tiền trả nhà hàng, phải nợ 15 triệu, ba nó hỏi mượn nó 1000 đô, nó bảo không có. Cô có tin nó là chủ tiệm nail, chồng là chủ mỗi cỗ, mà không có chừng ấy tiền không? Từ đó tôi phải đi ở cho nhà người ta để mượn trước 1000 đô cho ba nó gửi về Việt Nam trả nợ, rồi khi con gái út sang thì gia đình tôi đến thuê tầng hầm này. Có tiền rồi, nhờ nó đi gửi, nó cũng từ chối. Ba nó ra đường, cầm tiền vừa đi vừa khóc. Rồi may sao ông nhớ ra còn lưu số điện thoại của một người bạn cũng ở thành phố này, nên nhờ người này chở đi gửi tiền đó cô. Thỉnh thoảng nó vẫn gọi điện thoại cho ba nó đòi trả ngay 2000 đô là tiền nó bỏ ra để làm thủ tục bảo lãnh ba nó với tôi, mà tôi cũng chưa có tiền trả.

Kim nghĩ thì ra trong cái chung cũng có cái riêng, trong muôn ngàn chuyện con dâu bên Mỹ đối xử với cha mẹ chồng không ra gì, thì cũng có chuyện con gái coi cha mẹ ruột không bằng cha mẹ chồng. Trong chừng ấy năm ở xứ này, Kim đã từng thấy nhiều cảnh

đau lòng khi một bà mẹ chồng mới chân ướt chân ráo sang Mỹ chơi nhà con trai, đã nghe con dâu phũ phàng bằng những lời lẽ cạm bẫy ráo rắm. Sau khi mẹ chồng đến nhà một ngày, cô con dâu tiếp mấy cô bạn đến chơi, nhân đó đã nói những lời bóng gió cay nghiệt:

- Bọn bây biết không, mọi hôm nhà tao chỉ có 1 con chó coi nhà, hôm nay có đến 2 con chó.

Bà mẹ ra khỏi nhà, lang thang ngoài công viên, cũng may gặp được người đồng hương tốt bụng giúp đỡ trở về Việt Nam.

Gần tối cả nhà Lê quay về. Lê đặt những túi ni lông đựng thức ăn vừa mua ở siêu thị lên bàn vừa nói:

- Tối nay mày ăn cơm với gia đình tao, có món cá ngừ đại dương ngon lắm.

Lê vừa làm cơm vừa nói chuyện với Kim:

- Hôm nay có một ông già đi lang thang ngồi ngoài hiên chỗ tiệm nail của tao. Lúc đóng cửa ra về tao có hỏi chuyện mới biết ông ấy mới từ Việt Nam sang theo diện con trai bảo lãnh, mới ở với con dâu vài ngày đã bị nó cầm chổi đập lên đầu đuổi đi. Tàn nhẫn đến thế là cùng! Anh con trai sợ vợ cũng chẳng dám can thiệp. Ông già đi lang thang mấy hôm rồi. Tội nghiệp, lạnh thế này mà

phải ngủ ngoài hiên. Tao mua cho ông ấy ít thức ăn nhanh và cho ông ấy ít tiền rồi gọi điện báo với anh Khang. Anh Khang bảo tao nói ông ấy cứ ngồi đấy, anh ấy sẽ lái xe đến đón về nhà.

Kim thở dài:

- Cũng may còn có những người như anh Khang.

Khang là Mạnh Thường Quân của thành phố này. Anh có tiền và có một tấm lòng để cứu mang những người đồng hương cơ nhỡ rồi dần dần tạo điều kiện ổn định cuộc sống cho họ. Câu chuyện làm Kim chợt nhớ chị đã đọc ở đâu đó những ân tình sâu sắc từ những con vật: Con chó bao nhiêu năm chiều nào cũng ra ga đón người chủ (đã chết trước đó); 1 con chó khác từ khi người chủ chết nằm phủ phục bên mộ, nhin ăn, nhin uống cho đến chết; một con sư tử được một người đàn bà mang về nhà nuôi từ khi còn nhỏ, đến khi nó lớn lên người đàn bà mang nó tặng một thảo cầm viên, vậy mà khi người đàn bà trở lại thăm, nó ôm chầm lấy bà một cách thấm thiết, vẻ mặt đầy âu yếm như ôm một bà mẹ hiền. Ôi! Những con vật sao mà ân tình thấm thiết như vậy. Trong khi đó con người trong cõi nhân gian này thì...!

Bữa cơm tối Lê mời cả Phong và cha con ông già

dưới tầng hầm. Bà Nghi đi giúp việc nên vắng nhà. Chồng Lê bật lò sưởi. Tuy chỉ là ngọn lửa nhỏ nhưng vẫn tạo cho cả nhà một cảm giác ấm cúng. Ngoài trời tuyết vẫn rơi, nhưng những con người tha hương vẫn tạm quên đi nỗi nhớ nhà. Kim nghĩ không có gia đình Lê bây giờ Kim sẽ ra sao? Tiền bạc rồi cũng sẽ kiếm được nếu có đôi bàn tay, còn tình cảm chân thật là điều không dễ kiếm. Biết Phong vẫn sống độc thân, Lê hay gán ghép hai người:

- Từ ngày có anh Phong về ở đây Kim nó đỡ sợ ma hẳn. Giá mà anh ở bên nó suốt đời có phải hơn không.

Kim lườm Lê một cái. Phong nói:

- Từ thuở nhỏ, tôi chẳng biết sợ ma là gì. Có một lần vào năm 17 tuổi, hồi ấy gia đình tôi về ăn cưới một người cậu ở một làng quê, nghe đồn có một căn nhà bỏ hoang giữa đồng ai cũng bảo ở đó ma nhiều lắm. Ban đêm thường có tiếng người đàn bà khóc than và ru con nảo nuột. Tôi bèn ôm theo chiếc chiếu và xách cái đèn pin đến đó ngủ một đêm để xem ma thế nào. Rốt cuộc ma đâu không thấy, chỉ thấy bị muỗi chích một đêm. Ma, thật ra chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng.

Kim so vai:

- Khiếp! Chắc là vì anh không sợ nó nên nó phải sợ anh đấy.

Nhiều lúc Kim cũng thấy có chút tò mò về người đàn ông này. 40 tuổi, cùng qua Mỹ với gia đình cách đây 20 năm, Kim nghe Lê kể Phong ly hôn sau một lần về nhà bắt gặp vợ tư tình với bạn của mình trên chính chiếc giường của hai vợ chồng. Sau khi ly hôn, Phong giao nhà cho vợ con và thuê phòng ở một mình. Anh là bạn của An - chồng Lê. Trước đây hai người cùng làm một công ty, sau này An làm chỗ khác. Thỉnh thoảng thấy anh đón đưa con trai duy nhất về phòng chơi. Kim ở phòng bên cạnh nghe anh dạo đàn dương cầm cho con nghe. Hai cha con nhỏ to trò chuyện, thỉnh thoảng nghe thằng bé cười khúc khích. Nhiều lúc đưa con về với mẹ nó xong, Kim thấy Phong hay tư lự ra vườn ngồi một mình hút thuốc. Cuối tháng 10, lá cây trong vườn bắt đầu rụng nhiều, những chiều cuối tuần Kim hay ra vườn quét lá giúp Lê. Chị gom lá cây lại từng đống và Phong dọn lá vào những chiếc túi ni lông mang bỏ vào thùng rác trước nhà. Phong nói:

- Hồi còn ở quê nhà mẹ tôi hay đốt lá vào những buổi chiều tối. Hồi nhỏ tôi thích nhìn khói bay lên

trời vào lúc hoàng hôn. Ở đây có muốn đốt cũng chẳng được. Kim nói:

- Anh Phong nói nghe như nhà thơ vậy.

Một lần gia đình Lê về Việt Nam ăn cưới một người em của An. Nhà vắng, Kim đi làm về thấy tầng dưới không có ánh đèn. Ngỡ là Phong chưa về, nhưng khi qua phòng Phong lại thấy ánh sáng lọt qua khe cửa. Trong lúc nấu cơm tối, Kim xuống tầng hầm xin ông già Nghi một chút hành lá lúc chiều chị quên mua, ông già nói:

- Lúc chiều cậu Phong say rượu, vậy mà dám lái xe về nhà. Khiếp quá, may mà không việc gì. Cậu ấy bỏ xe ngoài đường chỗ ngã ba gần công viên rồi đi bộ về nhà. Tôi phải dìu cậu ấy lên lầu. Chắc giờ ngủ say rồi. Cô nấu cho cậu ấy chút cháo ăn cho tỉnh rượu.

Kim thở dài:

- Thì ra là thế! Thảo nào không thấy xe anh ấy đậu trước nhà.

Lúc mang cháo cho Phong, Kim gõ cửa không thấy Phong lên tiếng. Cửa không khóa, chị hé mở vẫn không thấy Phong. Kim nghĩ: "Say rượu còn đi đâu được nữa. Hay là ra vườn". Kim để cháo lên bàn và ra vườn đã thấy Phong ngồi trên ghế đá, dưới gốc cây táo. Kim nói:

- Anh Phong vào ăn cháo cho ấm bụng. Say rượu mà sao anh lại ngồi ngoài vườn. Trời thì lạnh thế này.

Phong nhìn Kim:

- Giá như Kim cứ nấu cháo cho tôi cả đời thì hay biết mấy.

Kim mang máng nhớ như mình đã nghe câu này từ một người khác. Đúng rồi, từ Quang – người chồng cũ – trong một hoàn cảnh na ná giống như hôm nay, từ một thời xa lơ xa lắc, khi hai người bắt đầu yêu nhau. Kim nghĩ có lẽ đàn ông người nào cũng giống nhau thôi. Đứng nhìn cây táo xơ xác lá trong buổi chiều mùa Đông giá lạnh, Kim nói với Phong mà như nói với chính mình:

- Chỉ là một câu nói trong lúc say rượu thôi mà.

Phong nhìn Kim, ánh mắt tha thiết:

- Kim không bao giờ say rượu nên không biết. Khi say là khi người ta nói thật nhất đấy.

Ông già Nghi ngồi bên cửa sổ tầng hầm nhìn ra, thấy hai con người cô đơn đã ngồi lại bên nhau trong buổi chiều đông lạnh giá. Bất giác ông mỉm cười và nói thầm một mình: "Thì ra mùa Đông không phải lúc nào cũng chỉ có mưa bão và tuyết lạnh!"

VHU (DENVER - COLORADO - USA)

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

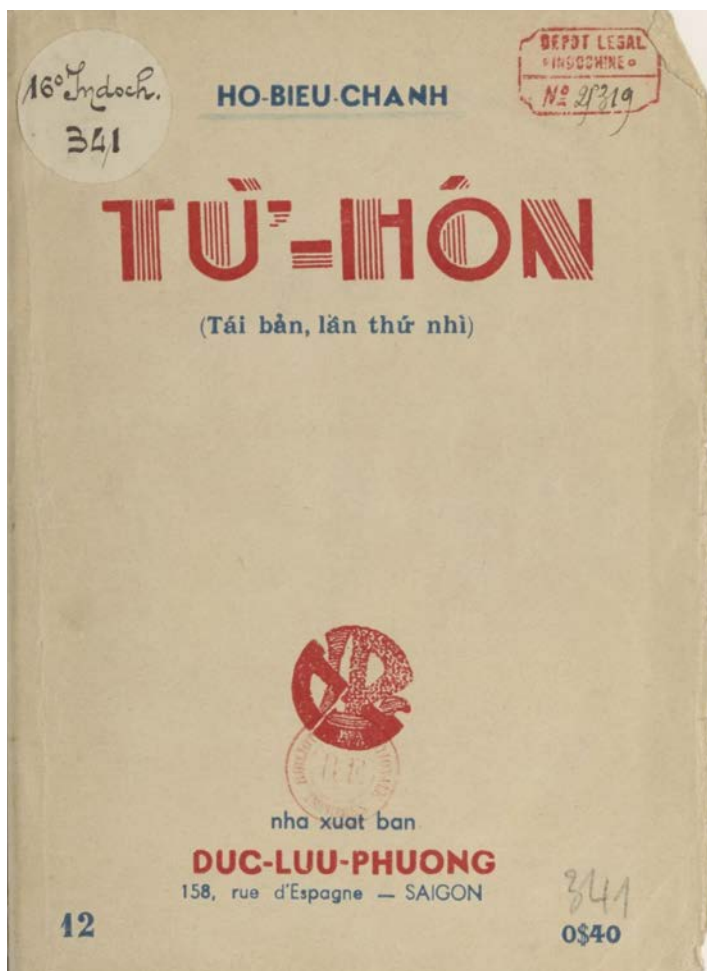
Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program-SNAP).

Mục "Phúc Lợi Xã Hội" do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Bìa tiểu thuyết *Từ Hôn* của cố nhà văn Hồ Biểu Chánh, in năm 1937 tại Sài Gòn.

Thân thương hai tiếng “Mình ơi”

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Từ ngày bị cấm ngồi ăn trong quán mà phải mua “to go” về nhà, lâu dần đã thành thói quen bớt đi ăn hàng, ăn quán. Cho tới bây giờ, mỗi lần tôi sực nhớ “thuyền xưa bến cũ,” có hứng thú muốn ra quán ăn món khoái khẩu, tới nơi chợt nhận ra rằng quán đã “thay thầy đổi chủ” từ đời nào mà tôi không biết. Tự dưng tôi bị rơi vô tình thế “Nhân diện bất tri hà xứ khứ/ Đào hoa y cựu tiếu đông phong.” Thôi thì lỡ trớn rồi tôi cũng bước vô quán luôn, để thử coi chủ mới thì món ăn có ngon hơn món chủ cũ làm hay không.

T rước hết là thấy quán được trang trí nội thất lại nhìn có vẻ sạch sẽ, mới mẻ hơn nhiều, bồi bàn cũng mới. Chúng tôi vừa bước vô, một cậu trẻ măng nhanh nhẹn bước ra hỏi: “Dạ, bên mình đi mấy người?” Tôi đưa 2 ngón tay ra dấu 2 người. Nó đưa chúng tôi tới bàn ngồi xong lại hỏi: “Bên mình cần gì ạ?” Tôi nghe nó lặp đi lặp lại 2 lần chữ “mình,” làm tôi nhớ câu “Thân thể người ta chia ra làm 3 phần: đầu, mình và tay chân” mà lúc nhỏ tôi đọc được trong cuốn sách nào đó. Những năm ấy, trời nóng nực, tôi thường cởi trần chạy ra chạy vô từ nhà trước ra nhà sau, miệng thì hét tướng lên “Thân thể con người ta...” “Thân thể con người ta...” Tôi trả lời: “Mình không cần gì, nhưng đầu và tay chân thì cần.” Thằng nhỏ đứng nghệt mặt ra nhìn tôi, nó không hiểu tôi nói câu đó là ý gì. Mà làm sao nó hiểu được, ai còn nhớ, còn thuộc câu “Thân thể con người ta...” thì bây giờ đều tầm tuổi tôi trở lên hết rồi, tức là đã chễm chệ ngồi hàng ghế ông bà nội ngoại, mấy ai tuổi hàng 30 trở xuống biết được bài học ấy.

Về nhà, mở máy tính ra lên mạng lướt web, nhìn đâu cũng thấy “Nhà mình,” “Cả nhà ơi.” Ủa, mình với nó lạ hoắc, mình có ở chung nhà với nó hồi nào đâu mà nó cứ nhào vô “Nhà mình” với “Cả nhà”?

Bèn mở sách cũ ra đọc, thấy chữ “mình” trong tiếng Việt sao mà nó biến hóa thật diệu kỳ. Chưa thấy có quốc gia nào có chữ gì đó tương đương với chữ “mình” trong tiếng Việt. “Mình” vừa là danh từ chỉ phần giữa của thân thể người hoặc động vật (vật chất) vừa mô tả tâm trạng người nói (tinh thần.) Chữ “mình” không phải đại từ nhân xưng nhưng lại

dùng như đại từ nhân xưng. Và cũng không có đại từ nhân xưng nước nào vừa là ngôi thứ nhất số ít, ngôi thứ hai số ít, ngôi thứ nhất số nhiều như chữ “mình”. “Mình về có nhớ ta chăng? Ta về ta nhớ hàm răng mình cười”. Hoặc “Mình ơi tôi nhớ thương mình/ Mẹ cha chửi mắng chữ tình nặng thêm.” Chữ “mình” trong câu này giữ vai trò đại từ nhân xưng ngôi thứ hai số ít.

Chúng ta hãy cùng nhau thưởng thức cách sử dụng chữ “mình” trong lời nói hàng ngày của người dân Nam kỳ thời thập niên 30, qua ngòi bút điêu luyện của cố nhà văn Hồ Biểu Chánh:

“Cang nằm êm một hồi, rồi nhỏ nhẹ nói với vợ:

- Nếu tôi mất Nghiệp, chắc tôi phải chết quá mình ơi.

- Chuyện gì mà mất lặn. Xin mình bình tĩnh mà xử trí, đừng buồn đừng giận chi hết. Mình làm phải, lẽ nào con nó phụ bạc mình.

- Cha nó đã phụ bạc mình đó. Con do máu thịt của cha mà sanh. Tôi sợ e con nó sẽ phụ bạc tôi cũng như cha nó phụ bạc mình trước vậy.

- Còn máu thịt của tôi sao mình không kể? Con của tôi đẻ mà. Nó cũng có một phần máu thịt của tôi chớ.

- Làm cho Nghiệp nên người, tôi tốn công phu nhiều lắm. Nghiệp từ nhỏ

là tâm trí của tôi. Bây giờ trưởng thành rồi, nó là hy vọng của tôi. Vợ chồng mình ăn ở với nhau mấy mươi năm mà không có chút con nào hết. Tuy vậy mà tôi không buồn. Nghiệp sẽ kế chí cho tôi. Nghiệp sẽ cúng quảy tôi. Cầu con làm chi nữa. Bây giờ Nghiệp bỏ tôi mà đi theo cha ruột nó, thì công phu của tôi tiêu tan, hy vọng của tôi bay mất. Làm sao mà níu lại được? Làm sao mà giữ cho được?

- Có lẽ nào nó đành bỏ vợ chồng mình mà theo cha ruột của nó. Con tôi đẻ, con mình nuôi, chắc nó giống tâm hồn của vợ chồng mình chớ.

- Tôi mong mỗi dữ lắm. Tôi vái van lắm mình ơi.

- Tôi nói thật với mình, nếu Nghiệp nó nhìn Bình là cha nó, thì tôi cấm tuyệt không cho nó thấy mặt tôi nữa, không cho nó kêu tôi bằng má nữa.

- Sao vậy?

- Người ta đã phụ bạc tôi, người ta đã bỏ bê nó, mình cứu vớt tôi mà nuôi dưỡng tôi và dạy dỗ nó, bây giờ nó thành nhân rồi, nó không trả oán cho tôi, nó quên thù của nó, nó trở lại cung kính dưỡng nuôi người ta, quên cả công lao tình nghĩa của mình, con như vậy làm sao mà tôi thương yêu cho được.

- Mình làm như vậy, té ra mình ích kỷ quá, ích kỷ mà lại hẹp lượng nữa. Mình cấm con không được nhìn biết và phải

oán thù cha của nó, tôi sợ mình phải mang cái tội làm sai đạo luân thường, vì mình ép con bỏ đẹp niềm phụ tử. Khó lắm mình ơi, tôi lo lắm, vì tôi bối rối lắm không biết đâu là đường phải đi.” (Bức Thư Hối Hận - Hồ Biểu Chánh)

Trong một đoạn văn ngắn miêu tả hai vợ chồng Cang - Huyền nói chuyện với nhau, cố nhà văn đã lặp đi lặp lại tới 21 chữ “mình.” Khi thì nhân vật dùng để chỉ người đối thoại (ngôi thứ 2 số ít,) khi thì hai vợ chồng tự xưng (ngôi thứ 1 số nhiều, tương đương chữ “we” trong tiếng Anh,) mà người đọc hiểu hết, không hề nhầm lẫn ý nghĩa chữ “mình” từng câu đàm thoại.

Trong ngôn ngữ nói hiện nay, người miền Nam vẫn xài chữ “tụi mình,” “bọn mình,” người miền Bắc dùng “chúng mình” ở ngôi thứ nhất số nhiều. Riêng câu “Mình đi chơi/ ăn...” thì chữ “mình” ở đây vừa là số ít vừa là số nhiều, tùy bối cảnh thực tế. Bạn bè nói với nhau thì: “Mình muốn chia sẻ điều này nhưng ngại...,” chữ “mình” trong câu này là ngôi thứ nhất số ít.

Đại từ nhân xưng của tiếng Việt rất phong phú, chỉ bằng vào cách dùng đại từ nhân xưng, người nghe hiểu ngay tâm trạng, mức độ tình cảm của người nói đối với nhân vật được đề cập. Nếu quý vị nghe ai đó đang dùng các đại từ: hắn, y, thị,

khứa, thì biết chính xác là người nói không có thiện cảm với đối phương. Người miền Nam xài đại từ “mày,” “nó” khó đoán hơn, ghét cũng có thể gọi là “mày,” “nó,” mà bạn bè thân mật, con cháu cũng kêu là “mày,” “nó.” Muốn biết chính xác phải nhìn nét mặt, nghe âm sắc giọng nói của người nói.

Riêng chữ “mình” xài theo nghĩa như một đại từ nhân xưng thì luôn luôn thể hiện tình cảm thân mật, mối quan hệ sâu sắc, thắm thiết giữa những người đàm thoại với nhau. Khi người Việt xưng hô với nhau là “mình” thì có thể hiểu họ đang biểu thị tình cảm dành cho nhau ở mức độ “là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi.” “Bởi thế, người đàn ông lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai thành một xương một thịt.” Thật kỳ lạ, cách đây vài ngàn năm, ở hai phương Đông và Tây lại có cùng chung cách nghĩ về chữ “mình” trong mối quan hệ tình cảm thắm thiết vợ chồng.

Giữa người lạ với nhau mà chạy theo “phong trào” lạm dụng chữ “mình” lung tung nhiều quá, nghe rất kỳ cục và giả tạo. Trong trường hợp này, các tiên bối người Việt lại một lần nữa cho hậu bối thấy sự biến ảo kỳ diệu của chữ “mình”: “Rồng vàng tắm nước ao từ/ Người khôn ở với người ngu bực mình.”

TPT

Đóa hoa mong manh

PHIÊN AN

Đóa Hoa Mong Manh là bộ phim đầu tiên của Việt Nam được quay hoàn toàn ở Mỹ, và là phim thứ nhì của nữ đạo diễn Mai Thu Huyền (trong ảnh) sau cuốn phim đầu tay 'Kiều' (2021). Khác với những phim Việt xưa nay, ĐHMM được phát hành ở Mỹ trước, xong mới đến Việt Nam vào trung tuần tháng Tư, và tiếp theo đó là Ấn Độ. Ngoài phụ đề Anh ngữ, phim còn sẽ được lồng tiếng Anh và tiếng Hindi. ẢNH: TRÈ

'Đóa Hoa Mong Manh' đã đoạt 6 giải thưởng tại Liên hoan phim FLOW ở Florida, trong số đó có: Best Picture, Best Actress, Best Supporting Actress, Best Original Score, Best Producer. Tại World Film Festival ở Cannes, Mai Thu Huyền cũng được giải Best Female Director, Feature Film (nữ đạo diễn phim truyện xuất sắc). Ngoài ra, phim vẫn đang tiếp tục được đề cử tại các liên hoan phim quốc tế khác như tại Rome, Amsterdam, Los Angeles, Thổ Nhĩ Kỳ... NGUỒN ẢNH: TINCOM MEDIA

Tuy thuộc thể loại tâm lý tình cảm xã hội nhưng *Đóa Hoa Mong Manh* lại gần giống như một bộ phim nhạc, mặc dù nó không nghiêng hẳn về hướng đó kiểu như *Moulin Rouge* hay *La La Land*. Kịch bản do ca sĩ Nhật Hạ biên soạn, xoay quanh cuộc đời của một nữ ca sĩ nổi tiếng ở hải ngoại vào thập niên 80-90 của thế kỷ trước. Vì thế nên các nhạc phẩm được chọn dùng trong phim mang nặng hơi hướm thời kỳ đó. Giọng hát của nhân vật chính Thạch Thảo (do Maya thủ diễn) cũng được lồng tiếng bởi tiếng hát của Nhật Hạ lấy từ các cuốn băng xưa. Cho nên khán giả nào quen thuộc với dòng nhạc ấy chắc chắn sẽ cảm nhận được sự đồng điệu khi xem phim. ẢNH: TINCOM MEDIA

Đa số các diễn viên đến từ Mỹ trừ Maya, Mai Thu Huyền (trái) và Quốc Cường (phải) đến từ Việt Nam. Đạo diễn Thu Huyền nói đem phim đoàn từ Việt Nam sang là một thử thách lớn. Cô kể phim được quay trong vòng một tháng, và họ phải “làm việc cật lực, mỗi ngày 12 tiếng”. Sau đó phim được đưa về Việt Nam để hoàn tất phần hậu kỳ mất thêm 7 tháng mới xong. Kinh phí của phim, theo lời một nhà sản xuất, là “mấy triệu” USD. ẢNH: TINCOM MEDIA

Một trong những lý do kinh phí cao là vì phim được quay tại nhiều địa điểm khác nhau. Đạo diễn Mai Thu Huyền nói cô muốn bộ phim này phản ánh được phần nào đời sống của người Việt trên nước Mỹ. Tuy nhiên, vì hầu hết các nhân vật trong phim đến từ giới ca nhạc sĩ -- đa phần là ở Nam Cali, nên phim thiếu tố chất đời thường. Xem phim ta có cảm tưởng đang đi lạc vào một thế giới xa lạ mà xưa nay mình chưa được đặt chân đến bao giờ. ẢNH: TINCOM MEDIA

Hiện phim đang được trình chiếu tại 60 cụm rạp trên khắp nước Mỹ tại các chuỗi rạp lớn như AMC, Cinemark, Regal, Angelika, Emagine... bắt đầu từ 29/3/2024. Đêm thứ Sáu vừa qua đã có một buổi ra mắt 'Đoá Hoa Mong Manh' tại rạp AMC Firewheel ở Garland. Tại đây đạo diễn Mai Thu Huyền đã giao lưu cùng khán giả và báo chí địa phương. Trong chuyến "Cine Tour" Texas này, đoàn sẽ xuống Houston kế tiếp rồi đến San Antonio. Trong ảnh, người mặc áo dài đứng bên phải là phụ tá sản xuất Quỳnh Nguyễn đến từ San Antonio. ẢNH: TRÉ

Theo lời kể của nhà tài trợ Dược sĩ Thu Thảo (phải), phim đang làm dang dở thì cạn ngân sách và phim đoàn đã định bỏ cuộc. Nhưng nhờ sự quyết chí, họ đã tìm được nguồn tài trợ mới từ một số nữ doanh nhân thành đạt trên nước Mỹ thuộc tổ chức Women Leaders International Network (WLIN) Passion USA+X. Nếu không thì có lẽ dự án táo bạo này đã không đi được đến đích. Cũng mừng là cuối cùng mọi chuyện coi như suôn sẻ. Trong ảnh là một khán giả đến từ DFW, Christian Hoang, đang trả lời phỏng vấn của diễn viên và MC Mai Mai (giữa) tại buổi ra mắt phim ở Garland. ẢNH: TRÉ

Sau khi xem phim, một số khán giả đã tụ tập trên thảm đỏ để chụp hình lưu niệm cùng đoàn Cine Tour. Khi được hỏi cảm tưởng về bộ phim, ai cũng nói họ thích phần nhạc do Lê Thanh Tâm phụ trách. Ngoài những bản nhạc Việt kinh điển như của Trịnh Công Sơn và Đức Huy còn có một số bài của Quốc Bảo, Quốc Dũng v.v. Nếu Mai Thu Huyền tiếp tục làm phim quanh chủ đề âm nhạc, biết đâu trong tương lai chúng ta sẽ có một bộ phim nhạc như La La Land. Song, muốn đến được chỗ đó chúng ta cần phải ủng hộ những nỗ lực như 'Đoá Hoa Mong Manh' để các nhà làm phim trẻ có động lực đi xa hơn nữa trên con đường công gai của nghệ thuật thứ bảy. ẢNH: TRÉ

Máy nghiền rác

HOÀNG HƯƠNG

Được lắp bên dưới bồn rửa phòng bếp, máy nghiền rác đôi khi hư hại cần được sửa chữa. Dưới đây là cách sửa một số lỗi đơn giản.

Cách sửa máy không khởi động (not turning on):

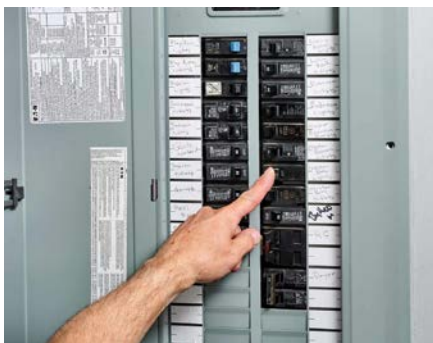
■ **Nhấn nút reset của máy.** Nhiều khi, lý do khiến máy không khởi động là do bộ ngắt mạch tích hợp (built-in circuit breaker)- một bộ phận giúp ngừa hư hại thiết bị trong trường hợp chập điện hoặc dòng điện tăng vọt. Nếu cầu dao của máy bị ngắt (internal circuit breaker trips), chỉ cần nhấn nút reset ở dưới cùng, máy sẽ hoạt động trở lại.

■ **Kiểm tra ổ điện (outlet).** Việc không nhận được nguồn điện sẽ khiến máy không khởi động khi bật công tắc. Trước khi kiểm tra hệ thống dây điện, hãy bảo đảm rằng thiết bị đã được cắm vào ổ điện.

■ **Kiểm tra nguồn điện.** Nếu máy đã được cắm vào ổ điện nhưng vẫn không chạy khi bật công tắc thì có thể là do cầu dao điện bị ngắt. Trong một số trường hợp, việc chập điện trong máy có thể khiến cầu dao điện bị ngắt. Nếu việc này tái diễn thì cần được sửa chữa bởi thợ điện chuyên nghiệp.

■ **Nếu cầu dao vẫn bật thì có thể hệ thống dây điện có trở ngại.** Kiểm tra ổ cắm bằng máy kiểm tra điện áp (voltage tester) để bảo đảm có nguồn điện đang chạy vào máy. Trong một số trường hợp, dây nối điện bị lỏng thì chỉ cần thắt lại cho chặt.

DALLAS Sự Kiện

BIG TEXAS BEER FEST

6/4. Đại hội beer với trên 350 loại beer từ 80 hãng beer khác nhau. Được thử 12 mẫu beer miễn phí. Có trình diễn nhạc và quà tặng một ly đựng beer

Địa điểm: Automobile Building, 1010 1st Ave, Dallas TX 75210.
Giá vé: \$45 - \$80.

KLYDE WARREN PARK SOLAR ECLIPSE

8/4 (11AM). Xem nhật thực toàn phần. Có thuyết trình của một số chuyên viên về thiên văn học đến từ Carnegie Institution for Science. Trình diễn nhạc.

Địa điểm: Klyde Warren Park, 2012 Woodall Rodgers Fwy, Dallas TX 75201.
Giá vé: miễn phí.

GRAPEVINE PARKS AND RECREATIONS ECLIPSE

8/4 (11:30AM). Quan sát nhật thực, tặng miễn phí kính xem nhật thực cho người tới sớm. Có nhiều sinh hoạt dành cho gia đình và hướng dẫn của Mad Science DFW về nhật thực

Địa điểm: Parr Park, 3010 Parr Ln, Grapevine TX 76051.
Giá vé: miễn phí.

Mối đe dọa của heo rừng

Heo rừng sống
theo bầy đàn.
NGUỒN: WASHINGTONPOST.COM

Quá trình phát triển của heo rừng bắt đầu từ những năm 1500, khi những người định cư Châu Âu mang chúng đến các tiểu bang để làm thức ăn. Sau đó, vào những năm 1900, người ta đã nhập cảng heo rừng để săn bắn giải trí. Ngày nay, heo rừng ở Mỹ bao gồm heo rừng, heo nhà sống chuồng và các giống lai của cả 2 loại heo này.

HỒ ĐẮC VŨ
MELROSE, MA

Heo rừng ở Canada và Mỹ

Một đàn trùng điệp heo rừng đang di chuyển khắp Canada, các quan chức lo ngại chúng sẽ sớm tràn sang Mỹ. Theo hãng tin AP, quần thể “Siêu heo rừng” này thường bao gồm các giống

lai của heo rừng Á-Âu và heo chuồng. Minnesota, North Dakota và Montana đã thực hiện các biện pháp để ngăn chặn sự xâm nhập của “Siêu heo rừng”. Những con heo rừng đang ngoài tầm kiểm soát ở Alberta, Saskatchewan và Manitoba, gây ra mối đe dọa mới cho các loài thú bản địa.

Nước Mỹ cũng đang gặp vấn đề về heo rừng. Heo rừng là một trong những động vật xâm lấn mạnh nhất kể từ khi du nhập vào Bắc Mỹ, số lượng heo rừng đã có mặt trên hơn 3/4 đất nước. Loài động vật hoang dã này đã tràn về phía tây và phía bắc, các tiểu bang như California, Hawaii và Michigan đã báo cáo số

lượng heo rừng khá lớn.

Theo dữ liệu từ “Trung tâm Các Loài Xâm Lấn Hệ Sinh Thái” (Center for Invasive Species and Ecosystem Health) của Đại học Georgia thì Florida, Georgia và Texas có nhiều báo cáo về heo rừng nhất ở Mỹ. Chỉ riêng năm 2023, Texas đã có 2,425 trường hợp heo rừng phá hoại, tiếp theo là 1,377 trường hợp ở Georgia.

Ryan Brook, giáo sư tại Đại học Saskatchewan, Canada chuyên về vấn đề này, nói với hãng tin AP rằng heo rừng là “Động vật xâm lấn mạnh nhất trên hành tinh”.

Tác hại của heo rừng

Heo rừng đang hủy hoại hệ sinh thái trên 35 tiểu bang Hoa Kỳ, nhất là đối với các vùng lưu vực sông, chúng thích sống và tìm kiếm rễ cây ở những khu vực này. Heo nai và heo con lấy củ,

Chân dung heo rừng Texas.
NGUỒN. WWW.HPPR.ORG

Chân dung heo rừng xứ tuyết.
NGUỒN. ALL THAT'S INTERESTING

re làm thức ăn. Chúng thông minh, bí mật, dễ thích nghi và xoi bất cứ thứ gì, kể cả động vật hoang dã và cây trồng để sinh tồn. Chúng đào đất một cách dễ dàng và sinh sản nhanh chóng, thích ngâm mình trong nước để giải nhiệt. Những hoạt động này gây hại thực vật, phá đất và tăng trầm tích ở các dòng sông. Chất thải của lợn cũng cung cấp mầm bệnh và chất dinh dưỡng vào nước, góp phần làm tăng tảo hoa làm cá chết ở hạ

lưu.

Heo rừng là vật trung gian truyền bệnh cho cả heo nhà và người. Chúng lây lan dịch bệnh cho các trang trại chăn nuôi heo, như dịch tả heo ở Châu Phi gây thiệt hại hàng trăm tỷ USD cho ngành chăn nuôi.

Theo Bộ Nông nghiệp Hoa Kỳ (United States Department of Agriculture-USDA), hiện tại, số lượng heo rừng ước tính lên tới gần 7 triệu con, chúng gây thiệt hại 2 tỷ USD mỗi

năm.

Đó là lý do tại sao USDA gần đây đã công bố tài trợ 75 triệu USD cho chương trình thí điểm kiểm soát heo rừng. Nỗ lực này tập trung vào các khu vực mà heo rừng gây thiệt hại nhiều nhất, chủ yếu ở khu Đông Nam Bộ.

Phương cách diệt trừ

SĂN BẮN

Mayer- một nhà sinh vật học Phòng thí nghiệm quốc gia sông Savannah (Hoa Kỳ), người đã nghiên cứu lợn hoang dã trong hơn 40 năm cho biết, trong những năm 1950 và 1960, các cơ quan quản lý động vật hoang dã đã khuyến khích việc săn bắt heo rừng. Tuy nhiên, ở ngoài tự nhiên, heo rừng sinh sản quá nhanh làm thợ

Mẹ con heo rừng.
NGUỒN. AGRILAND.CO.UK

sản không thể theo kịp. Mayer cho biết, để hạn chế một đàn heo rừng phát triển, bạn cần phải giết từ 60% - 80% số lượng heo trong đàn mỗi năm, nhưng sản bán giải trí chỉ có thể cắt giảm khoảng 1/4.

Heo rừng phát triển mạnh ở hầu hết mọi nơi giữa Bắc Cực và vùng nhiệt đới, con heo cái có thể sinh 2 đợt mỗi năm.

ĐẶT BÃY

Các quan chức đã sử dụng những cái bẫy giống như quây vùng để vây bắt một đàn heo rừng và sau đó tiêu hủy các con vật. Mayer nói: “Tôi không biết, liệu vùng Đông Nam có thể giải quyết được hay không, do heo rừng ở đây lâu đời và rất đông”.

BẮN TỪ TRÊN KHÔNG

Mayer nói: “Người dân miền Nam, khi lớn lên đều đi săn heo rừng, đó là một phần của văn hóa”.

Heo rừng tàn phá ruộng bắp. NGUỒN. LSU AGCENTER

Ngoài bẫy quây vùng, bắn từ trên không cũng là biện pháp trừ heo rừng phổ biến. Vì heo rừng thích môi trường sống đầm lầy có cây cối rậm rạp nên khó có thể theo dõi chúng. Vì vậy, trong cái được gọi là “Kỹ thuật săn heo rừng Judas”, các quan chức bắt một con heo rừng, gắn cho nó một

vòng cổ có phát tín hiệu theo dõi. Họ cho nó chạy về bẫy và biết ra nơi trú của đàn heo rừng, sau đó chỉ là chuyện tiêu diệt.

Việc xóa bỏ hoàn toàn heo rừng là mục tiêu cuối cùng của các nhà bảo tồn. Hiệp hội Loại bỏ Heo rừng Missouri (Missouri Feral Hog Elimination Partnership) đã hạ 9,857

con lợn rừng vào năm 2021, nâng tổng số lợn bị giết kể từ năm 2016 lên hơn 54,000 con. Săn bắt công cộng là một trong những chiến thuật với heo rừng và đã trở thành một hoạt động giải trí phổ biến. Nhưng heo rừng thường di dời để đối phó với áp lực săn bắt. Theo Captain Experiences, việc rào và bẫy có thể hiệu quả hơn trong việc giảm thiểu bớt chúng, nhưng đòi hỏi phải đầu tư nhiều hơn.

HĐV

(THEO SARA CHERNIKOFF, USA TODAY, CHROBAK ENVIRONMENT)

Heo rừng tàn phá một cánh đồng.

NGUỒN. POPULAR SCIENCE

Vài câu hỏi

HỎI: Nên đựng những gì ở ngăn “crisper” trong tủ lạnh?

ĐÁP: Trong nhiều tủ lạnh, bạn có thể điều chỉnh độ ẩm của từng ngăn. Độ ẩm cao cho các loại rau mau bị héo (rau xanh, cà rốt) và độ ẩm thấp cho hầu hết các loại trái cây và rau có vỏ mỏng; chúng thích không khí khô hơn. Và cố gắng đừng trộn lẫn các thứ đó với nhau: Ví dụ, trái lê tạo ra khí ethylene khiến một số sản phẩm, như bông cải xanh, mau hư hơn.

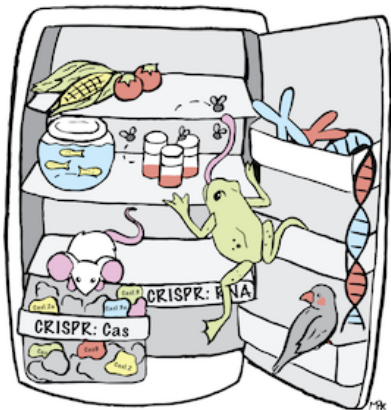
HỎI: Nếu một trái berry trong hộp bị hư, có phải vứt đi cả hộp?

ĐÁP: Không. Nhưng hãy loại bỏ những trái đã bị hư và coi kỹ những trái bên cạnh đó xem có dấu hiệu nấm mốc nào không. Nếu không hành động ngay, trái hư sẽ nhanh chóng làm hư cả hộp. Sau khi loại bỏ trái hư, hãy rửa sạch những trái lành lặn còn lại trước khi sử dụng.

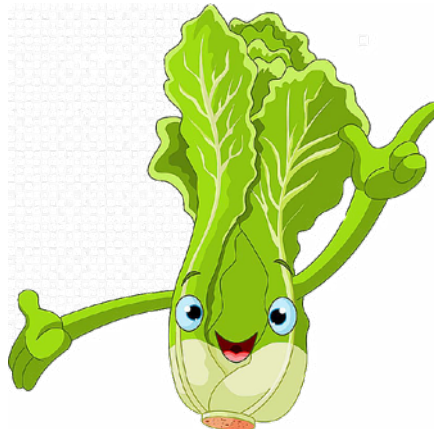
HỎI: Thế còn avocados (trái bơ) thì sao?

ĐÁP: Gần đây, một vụ lừa đã lan truyền trên mạng, trong đó người ta để trái bơ trong nước để chúng tươi lâu hơn. Theo Cục Quản lý Thực phẩm và Dược phẩm, làm vậy không đúng, vì nước là môi trường sinh sản bệnh tật do thực phẩm gây ra. Cứ để nguyên trái bơ trên quầy và kiểm tra độ chín hàng ngày, sau đó chuyển chúng vào tủ lạnh. Sau khi cắt bơ, hãy thêm acid (như nước chanh) vào phần thịt bơ để làm chậm tiến trình oxy hóa.

HỎI: Rau diếp (lettuce) và các loại rau xanh đường như không bao giờ để được lâu. Cách tốt nhất để tối đa hóa thời hạn sử dụng là gì?

ĐÁP: Rửa sạch rau xanh và lau khô thật kỹ trước khi cho vào tủ lạnh. Có thể dùng máy quay. Nếu không định sử dụng chúng sớm, hãy bọc lá rau trong khăn giấy khô và đặt vào hộp chứa. Độ ẩm quá mức là kẻ thù lớn nhất đối với hầu hết các loại rau trái. Chiếc khăn giấy đó là nơi để hơi ẩm còn sót lại được hấp thụ.

ĐIỀU CÔ NƯỞNG

■ Không có gì xuân hơn bằng chiếc áo cánh màu hồng phấn kiểu cách nữ tính tay bồng, vui tươi vẫn thanh lịch. Dễ nổi bật, mặc với quần denim nhẹ, thoải mái đi chơi, party casual. Kiểu áo cánh điểm xếp nếp ruffle, bèo nhún mang lại nét lãng mạn. Thêm chút hoa văn tinh tế, mặc với váy denim, thắt lưng dệt woven trẻ trung và nữ tính.

Áo cánh mùa xuân

■ Kiểu áo cánh tay bồng màu trung tính nâu lột be dễ dàng là món đồ điểm nhấn, mặc tự tin. Độc đáo, thiết thực để đi làm. Kiểu áo cánh với cổ áo chi tiết lỗ khóa khoe chút ngực quyến rũ, kết hợp với tông xanh lá đậm dễ mặc cho mùa xuân.

■ Kiểu áo cánh viền ren mềm mại mặc với đồ có cấu trúc structure để cân bằng, tránh mặc bèo nhún toàn bộ dễ bị đơn sắc. Áo cánh kiểu ren xuyên thấu cần chọn đường cắt hiện đại, chi tiết hình học như ngôi sao hay đường cắt khác biệt chứ không phải hoa nhìn tàn thời hơn. Nhẹ, thoáng mát, chút sang trọng, mặc với quần ống rộng, hợp tiệc ngoài trời hay đi chơi uptown phố thị.

■ Áo cánh floral lọt thỏm thường trông sinh động với chất vải nhẹ, mềm mại. Áo cánh floral luôn là một phần của mùa xuân. Kiểu floral hoa đậm màu vải bóng thì đẹp hơn với quần denim classic. Kiểu áo cánh satin mượt mà phong cách, dễ mặc dịp sang trọng cũng rất thiết thực đi làm, đi chơi, phong cách nhẹ nhàng không gượng gượng, hợp với mùa xuân.

■ Áo cánh kiểu dáng drape xếp gấp vạt áo chéo giản dị và hợp mốt. Dễ mặc đi chơi cuối tuần hoặc mặc chung với áo blazer smart casual khi đi làm.

Thơ bằng hữu

Thơ bằng hữu. Ôi. bằng hữu. người còn kẻ mất. Kẻ cô đơn ngồi nhìn trời tưởng tượng. người đi tìm nhau trong cát bụi. Tưởng nhớ đến nhau chỉ còn những bài thơ. Xin đọc ở đây thơ KC Nguyễn, Hoàng Xuân Sơn, Vũ Hoàng Thư, Trịnh Y Thư, Nguyễn Thanh Châu ... SAO KHUÊ

■ KC NGUYỄN

buổi sáng, mưa

Chim mang tiếng hót về nơi có mặt trời
cơn mưa đứng, không hề có ý định thay đổi hướng
ngày bắt đầu, tiếng sỏi đá rơi
ly cà phê thiếu đường
uống cùng một loạt tin rất cũ

Ukraine hơn hai năm chống cự
máu tươi oxy hóa nhanh hơn cả sơn môi
cuộc xâm lược Gaza
bao nhiêu trẻ em bao nhiêu đàn bà
đưa đầu hứng mỗi sấm vạ cổ
người mất quê hương, người nhận quê hương
người bị sát hại trở nên người sát hại
vòng tròn
cuộc chiến cho chúng ta

công chúa nước Anh. bốn mươi hai tuổi
chất độc trong thực phẩm trong môi trường
trong cách chúng ta giải khuây cách chúng ta suy
nghĩ

buổi sáng chợt trầm
sự khôn ngoan của bất ngờ
đóng laptop, nhìn xa
chớp đôi mắt đã bắt đầu thấy mọi
bên kia đường, cây đào già
những nụ hoa non trên mình, tất cả chỉ là chờ đợi
hộp một hộp dài
thiếu đường, vẫn đầy sức mới
cà phê

■ TRỊNH Y THƯ

thương nhớ Cao Xuân Huy

Tháng ba đỉnh trời toác máu
lũ kên kên chao chiêng mùi tử khí trào dâng
tháng ba xác trẻ và người già

Nằm bên nhau thanh thản nghe gió vi vu
bờ lau Cửa Việt sóng bủa lớn
nuốt chửng—

Thành phố lạ, biển đen không đâu là nhà
tên tuổi râu quá cứng để nhớ
bản nháp cuộc đời viết mãi chưa xong

Đêm trở mưa, đi về như cơn mộng
rượu đỏ máu bầm cũng thế thôi
ngan ngát hoàng lan chờ bên khung cửa

Chưa xót viên đạn cũ còn sừng vết thương
tháng ba trở về bờ cát đỏ
tháng ba trôi đi như ngàn sương

Lạ thổ ngơi lạ cả tình
bên kia núi còn nghe đồng vọng
u uất đêm trăng—

Chờ ngày hóa thân
cõi lạ vừa nằm xuống đã thấy biển xưa
cát trắng—mái nhà nâu và hàng dừa

Hãy trôi đi tháng ba.

■ HOÀNG XUÂN SƠN

ghi vội một chuyến đi

Chuông rung rền giọng tơ vàng
Qua miền bạn hữu gọi lang thang mình
Gặp rồi một chỗ dung thân
Khua chân bóng nắng đẹp gần tri âm
Ngày vui từng nụ hương trầm
Rên thơm như nét chơn tâm vẫn là
Gặp từng mối cũ gần, xa
Thì đâu cũng đầy la ngà xương vắn
Khúc sao tịnh giữa miền hằng
Ghi nhau đốm sáng miền khăn áo còn
Thơ đề một vật sắt son
Gìn thơm thép mộng vuông tròn ba sinh
Viết tên không chỉ riêng mình
Thức mây huyền nhiệm bình minh tỏ cùng.

SÁNG NGÀY 19 THÁNG HAI, 24

[trở về phố Mộng. nhớ bằng hữu OC, SJ, Houston. Cầu an
cho Phan Xuân Sinh]

TRANH ĐINH CƯỜNG

■ VŨ HOÀNG THƯ

nhớ Tô Thùy Yên

Thế giới vui từ mỗi lẻ loi
TTY

gã du hành về gian nhà cỏ
tàu vượt đồng, ngựa cát cổ cao
trăm năm phế phủ mùa kinh động
ta về, trả lại vầng xanh xao

người đi, vô lượng thơ hằng ở
bóng lớn che ngang những mọn đời
đăng tử đầu cần câu từ già
du khoái mình ta một cuộc chơi

Kính Bái

5/22/2019

■ NGUYỄN THANH CHÂU

gặp nhau ...

gặp nhau
những tình bạn cũ
thiếp. phát. củu. vỵ ... còn ai nữa
một thời nhiều oan khốc. mong sao. sẽ qua mau

gặp nhau
những người quen mới
thuần. trinh. phúc. minh ... và em đó
một đêm say tình nồng. thể thôi. biết mai sau ...

gặp nhau
không chỉ bên tách cà phê tản mạn
hơn nữa. miếng ăn huế cay hung. ly vang đỏ thắm
môi.
và tiếng thơ. cất lên lòng hân thưởng

gặp nhau
như một cơ duyên
và. trong ký ức người. niềm vui. như đoá quỳnh
hiển hiện
một đêm chớm đông
xin. gọi lại trần gian ...

7/2013

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trẻ hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trẻ, ghi chú "Mục Thuế Vụ".

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gửi thư về tòa soạn:

**3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044**

HỎI: Chào cô Đài Thi, tôi năm nay 72 tuổi, vợ tôi 70 tuổi. Cả 2 vợ chồng đã nghỉ hưu. Năm 2023 vợ tôi lấy ra 16,000 đô la từ tài khoản IRA, tôi lấy ra 5,000. Cộng vào đó vợ chồng tôi chỉ lãnh hưu: chồng 17,182 và vợ 10,690. Khi đi đến nhờ nhân viên khai thuế (chỗ quen biết đã lâu) thì họ nói rằng dưới 25,000 không khai cũng được, lý do là mình không thiếu thuế. Như vậy có đúng hay không? Chúng tôi hiện cư ngụ tại tiểu bang Georgia. Mong xin cô trả lời câu hỏi trước ngày khai thuế. Xin cảm ơn cô rất nhiều.

ĐÁP: Thưa ông bà, người khai thuế của ông bà nói đúng đấy. Ông bà không cần phải khai thuế cho năm 2023 vì không thiếu thuế.

HỎI: Chào chị Đài Thi, cảm ơn chị đã trả lời các câu hỏi thuế của em trước đây. Em thường theo dõi các chia sẻ thuế vụ của chị qua báo Trẻ và đài radio 1160AM. Nay nhờ chị giúp giúp ông anh của em. Anh có quốc tịch Mỹ nhưng làm việc và cư ngụ ở Hồng Kông đã hơn 10 năm nay. Năm 2016 anh về Việt Nam lấy vợ và đem vợ qua Hồng Kông ở. Anh khai thuế chung vợ chồng và có xin số ITIN cho vợ nhưng đến giờ Sở Thuế vẫn chưa cấp số ITIN. Vợ không có thẻ xanh và số an sinh xã hội (ASXH), cũng chưa hề qua Mỹ ở.

Ảnh tự khai thuế và không nhận được tiền Covid cho năm 2020 và 2021. Ai cũng nhận được cả 3 đợt tiền Covid \$1200, \$600, và \$1400 mà ảnh không nhận được đợt nào. Ảnh nhờ chị giúp giải đáp: (1) Riêng cá nhân ảnh (không tính vợ) có hội đủ điều kiện được tiền Covid hay không? Ảnh tin chắc là vợ ảnh không hội đủ điều kiện; (2) Ảnh có cần khai thuế lại cho năm 2020 và 2021 không? Cảm ơn chị.

ĐÁP: Chào em, rất hân hạnh giúp được em và rất vui được biết em liên tục theo dõi Mục Thuế Vụ trên báo Trẻ cũng như trên đài radio Sài Gòn Dallas 1160AM.

Vấn đề rắc rối đầu tiên là ông anh của em khai thuế chung với vợ trong khi vợ không có số ITIN. Đáng lý ra anh phải khai theo diện "Vợ chồng khai riêng", và ghi số ASXH của vợ là "NRA". Khai riêng cho tất cả mọi năm, cho đến khi nào vợ nhận được số ITIN thì mới khai chung.

Thứ nhì là nếu nộp giấy tờ đầy đủ thì Sở Thuế cấp số ITIN trong vòng vài tuần. Nộp giấy tờ đã mấy năm mà chưa nhận được ITIN là có vấn đề rồi. Hãy xem lại giấy tờ và liên lạc với Sở Thuế, hoặc nộp lại giấy tờ mới.

Tiền trợ cấp Covid gồm có đợt 1 (\$1200 cho năm 2020), đợt 2 (\$600 cho

năm 2020), và đợt 3 (\$1400 cho năm 2021). Thu nhập phải dưới mức quy định thì mới được.

Đợt 1 chỉ dành cho những ai có số ASXH, quốc tịch Mỹ, thẻ xanh, hoặc thường trú nhân. Vợ chồng khai thuế chung thì cả hai người phải có số ASXH. Nếu một trong hai người không có số ASXH thì cả hai vợ chồng sẽ bị loại ra khỏi số tiền trợ cấp này.

Nếu ông anh của em khai thuế riêng thì ảnh nhận được \$1200 cho đợt 1. Bây giờ đã quá trễ để khai thuế lại cho năm 2020. Luật thuế cho đổi khai riêng thành khai chung dễ dàng chứ đổi khai chung thành khai riêng thì khó khăn hơn và đã hết hạn lâu rồi.

Luật thuế cho tiền Covid đợt 2 và đợt 3 có thay đổi chút đỉnh. Nếu vợ chồng khai thuế chung cho năm 2020 và 2021, mà chỉ người chồng hay vợ có số ASXH, và người kia có số ITIN, thì vẫn nhận được tiền cho cả đợt 2 và 3. Tuy nhiên, chỉ người có số ASXH nhận được tiền thôi. Người có

số ITIN vẫn không nhận được tiền nhưng ít nhất hồ sơ khai thuế chung của họ không bị loại ra như đợt 1.

Không cần phải khai thuế lại cho năm 2021, vì nếu đã hội đủ điều kiện thì Sở Thuế đã ghi vào account thuế của mình rồi. Khi họ nhận được giấy khai thuế của mình thì họ sẽ tự động gửi tiền cho mình.

Nếu mình nghi rằng Sở Thuế đã gửi tiền Covid cho mình nhưng đã bị thất lạc, thì yêu cầu Sở Thuế truy giùm (payment trace). Gọi số 800-919-9835, hoặc điền form 3911 và gửi cho Sở Thuế.

Vấn đề ở đây là chị không biết Sở Thuế có chấp nhận giấy khai thuế của ông anh không, vì vợ không có số ITIN thì không thể nào khai theo diện vợ chồng khai chung được. Nếu ảnh tự khai thuế qua tax software và efile thì sẽ bị reject, biết kết quả liền. Nếu ảnh khai bằng tay và gửi qua bưu điện thì ảnh cần phải vào trang mạng của Sở Thuế để kiểm lại xem.

Vào trang IRS.gov và search “tax transcript”, tải xuống và xem kỹ lại. Ngày nào Sở Thuế nhận được giấy thuế, và tất cả thu nhập cũng như tiền Covid có ghi rõ trong tax transcript.

Nếu đã xác minh qua tax transcript là Sở Thuế chưa hề nhận được giấy khai thuế cho năm 2020 và 2021, thì hãy khai thuế ngay để lấy được tiền Covid. Hạn chót để khai cho năm 2020 là ngày 17 tháng 5, năm 2024. Hạn chót cho năm 2021 là ngày 18 tháng 4, năm 2025.

HỎI: Thưa bà, tôi là độc giả báo Trẻ, thường xuyên đọc mục thuế vụ của bà. Hiện nay tôi đang cần một người chuyên môn hiểu biết về luật thuế ở Houston, Dallas, hay ở các nơi khác mà bà quen biết. Xin bà vui lòng giới thiệu cho tôi để tôi có thể tham khảo và nhờ giúp đỡ vấn đề thuế của tôi. Tôi xin nộp lệ phí. Cảm ơn bà rất nhiều.

ĐÁP: Thưa ông, cảm ơn ông đã thường xuyên theo dõi Mục Thuế Vụ. Tôi cần biết vấn đề thuế

của ông có liên quan đến lãnh vực nào, để giúp ông tìm người chuyên môn về lãnh vực đó.

Nếu ông cần người đại diện ông để đương đầu với Sở Thuế, thì chỉ những ai có bằng hành nghề chuyên môn EA Enrolled Agent, CPA, hoặc luật sư mới được quyền đại diện. Ngay cả những người có bằng này thì đa số họ chuyên về khai thuế, ít người đảm nhận các trường hợp đương đầu với Sở Thuế.

Nếu vấn đề của ông có liên quan đến khai thuế trong nước Mỹ thì ai có bằng hay không có bằng thì cũng khai thuế được. Nếu liên quan đến thuế ngoài nước Mỹ thì chắc chắn phải tìm người chuyên môn vì lãnh vực này khá rắc rối và tiền phạt rất nặng nếu khai sai.

Ông có thể liên lạc tôi qua email NguyenDaiThi1040@gmail.com và chia sẻ chi tiết về vấn đề thuế của ông để tôi có thể tìm cách giúp ông hữu hiệu hơn.

NĐT

Huyền thoại Hoa Tiên Ông

Hoa Tiên Ông có tên tiếng Anh là Hyacinth, một loại hoa lan trồng bằng củ, có lá to, hoa mọc thành chùm vươn thẳng lên với nhiều màu sắc tươi đẹp: hồng, tím, trắng, đỏ, xanh lam. Hoa chỉ nở về đêm nên còn được gọi là “Dạ Lan Hương”. Hoa Tiên Ông tuy mang một vẻ đẹp thanh cao đầy hương sắc, nhưng lại có một huyền thoại đầy bi thương trong thần thoại Hy Lạp cổ xưa.

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Apollo là vị thần của ánh sáng, mang sứ mệnh bảo vệ chân lý, truyền bá âm nhạc, nghệ thuật và thi ca. Apollo yêu thích kết bạn với Hyacinthus, con trai của vua Amyclos, thành Sparta thuộc Hy Lạp. Đôi bạn thân thiết thích những môn thể dục thể thao như đấu quyền, bắn cung, ném đĩa, phóng lao ... Apollo còn dạy Hyacinthus chơi đàn Lyre. Cả hai cùng vui đùa, học tập và rèn luyện, họ quán quít bên nhau như hình với bóng.

Zephyrus là vị thần gió Tây tươi mát của mùa Xuân, chàng cũng đem lòng yêu mê vị hoàng tử Hyacinthus đẹp trai, khỏe mạnh của kinh thành Sparta. Một hôm khi Apollo và Hyacinthus chơi ném đĩa. Vì ghen tuông nên thần gió Zephyrus đã thổi cho chiếc đĩa bay chệch hướng, lao đi và rơi trúng đầu của Hyacinthus, khiến chàng ngã lăn ra chết không một lời trăng trối. Apollo cho rằng chính mình đã gây ra cái chết của người bạn thân thương.

Thần Apollo ôm thi hài của Hyacinthus khóc than thảm thiết. Apollo nguyện sẽ ghi nhớ mãi hình bóng của Hyacinthus, nên từ vũng máu đổ ra trên cánh đồng cỏ xanh và trên nấm mộ của Hyacinthus đã cho mọc lên những bông hoa thơm ngát, xinh đẹp với cánh hoa cuốn

như những lọn tóc mang màu xanh lam tím tím, màu của sự buồn thảm, nhớ nhung.

Người Hy Lạp cổ xưa cho rằng cánh hoa Tiên Ông có hình dáng giống chữ “ai oán” hay tiếng kêu than thống khổ trong lòng như “hối ôi!” (“Ai Ai” hay “Alas” của tiếng Hy Lạp). Apollo đau đớn khắc chữ H dưới mỗi cánh hoa để tưởng nhớ người mình yêu thương. Hoa Tiên Ông tươi vui, rạng rỡ và thơm ngát ngọt ngào được nhiều người ngưỡng mộ, yêu thích vào mỗi độ Xuân về. Theo truyền thuyết, Hyacinthus được người dân thành Sparta tôn

thờ, yêu quý đặt bên cạnh ngai vị của thần Apollo.

Có rất nhiều mối tình thắm thiết giữa thần nhân và thường nhân trong thần thoại Hy Lạp. Apollo và Hyacinthus yêu thương nhau, Apollo là thần nhân, Hyacinthus là thường nhân. Nhưng đau khổ thay, thần thì bất tử mà người thường thì phải chết, để lại bao nỗi niềm thương nhớ không nguôi trong lòng của thần nhân. Vì thế có người cho rằng huyền thoại về cái chết được thần thánh tái sinh thành những bông hoa chính là sự hồi sinh để được tồn tại và sinh sôi

nảy nở trong thiên nhiên.

Khi Hyacinthus chết đi, 6 tháng mùa Đông, chàng trai trẻ phải sống nơi âm phủ buồn tẻ, tối tăm, lạnh lẽo, cô đơn. Vào mùa Xuân, Hyacinthus về lại dương gian, sống dưới hình dáng bông hoa tươi thắm để hoài nhớ tình yêu của thần Apollo.

*Ôi bạc mệnh! ngàn thu
sầu vĩnh biệt*

*Cõi vô thường chẳng thấy
bóng dáng yêu*

*Ta đi mãi trong cuộc đời
bất tận*

*Hồn nhớ thương hoa tím
ngủ trên mồ*

(Thơ - Internet)

Vào thời đại mới, câu chuyện tình của Apol-

lo và Hyacinthus được nhắc nhở và bàn cãi vì liên quan đến tình luyến ái trong cộng đồng của người đồng tính (LG-BTQ). Vài thế kỷ gần đây, chuyện tình yêu của những người đồng tính đã tạo nhiều đỉnh cao tranh cãi trong thần thoại, trong tôn giáo và văn hóa của người Hy Lạp và La Mã.

Người ta có thể thấy trong nhạc kịch Mozart, mối tình tay ba đồng tính đã trở thành một “đề tài tranh cãi”, nên hoàng tử đẹp trai Hyacinthus được thay thế bằng nàng công chúa xinh đẹp Melia. Hyacinthus thủ vai là anh của Melia. Apollo và Zephyrus đều yêu và muốn cưới Melia. Thần gió Zephyrus tức tối giết chết Hyacinthus để trả thù thần Apollo vì đã ngăn cản cha của Melia gả nàng cho Zephyrus. Thần gió Zephyrus muốn vu tội cho Apollo đã giết Hyacinthus nhưng thất bại. Apollo cưới được công chúa Melia và bảo vệ kinh thành Sparta. Bi kịch đã bị “biến chất” và thay đổi.

Với sự phát triển và tiến bộ của xã hội, dường như những mẩu chuyện thần thoại như Apollo và Hyacinthus đôi khi bị viết lại hay bị bóp méo nguyên bản của một huyền thoại đã được ghi chép và truyền tụng từ lâu đời.

GVV

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Tháng 4 năm 1975, CSBV chiếm miền Nam. Dân cả nước bị bọn Công An CS kèm kẹp qua tờ hộ khẩu. Nên có chuyện rằng: “Em Chim sợ cứ tử tử làm con gái thì CS sẽ bắt em lấy thương binh CS què đui sút mẻ nên em đi lấy chồng lính ‘ngụy’. Sau đêm động phòng hoa chúc đuốc hoa còn đỏ mặt chàng nằm trơ; sáng ra em tới ủy ban xã làm hôn thú để vô hộ khẩu nhà anh. Thằng ủy viên thơ ký hỏi em: “Chim” có ê không?” Em đỏ mặt trả lời: “Cũng hơi ê ê”.

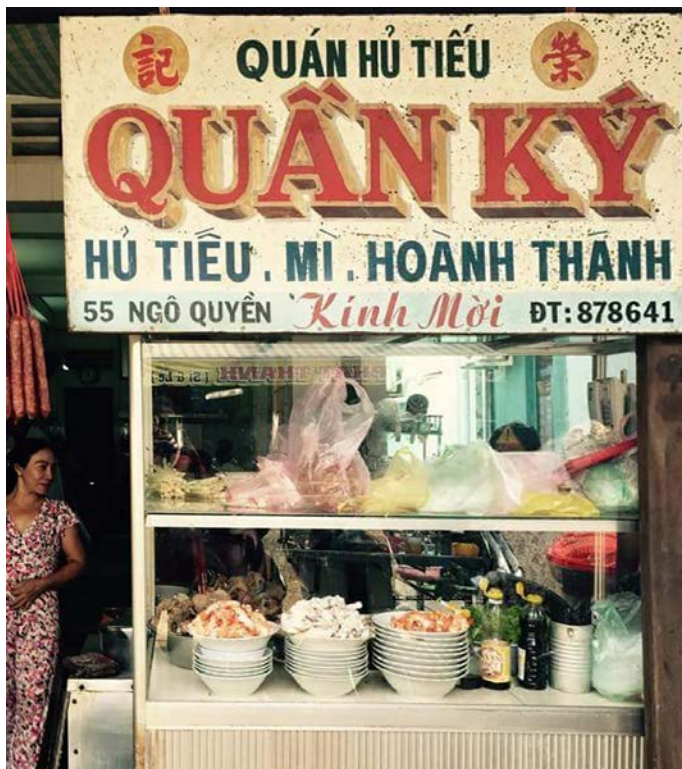
Bài học rút ra là: ‘ê hoặc không ‘ê’? Nó quan trọng lắm cho tình ta. Chớ không phải muốn viết sao cũng được. Chính vì thế, tui khoái chim có ‘ê’; cũng như

hủ tiếu phải có ‘ê’. Ê mới đã! Tui nhớ tiếu cũng có nghĩa là tiếu lâm, là vui, là cười. Nên lúc ăn hủ tiếu của con vợ tui (là một á xẩm) nấu; nhớ cái vụ ‘ê ê’, tui vừa ăn vừa cười tùm tùm. Thấy vậy, con vợ tui rầy tui như rầy con nó: “Lo ăn cho xong đi! Vừa ăn vừa cười sặc thấy bà bây giờ!” Bị em rầy, tui nịnh sảng: “Anh cười cười vì anh nhớ ngày anh theo ba má qua nhà em để hỏi cưới em cho anh. Em mắc cỡ núp sau chuồng heo nhìn anh với nụ hoa hàm tiếu. Con vợ tui nghe vậy nó khoái quá trời. Nên suốt tuần sau đó tui không được ăn cơm. Sáng hủ tiếu. Trưa hủ tiếu. Tối hủ tiếu. Ngủ mơ tui thấy toàn là hủ tiếu. Xoay mặt qua

em, tui không còn thấy nụ hoa hàm tiếu nữa. Tui chỉ thấy em yêu ngủ mơ chắc đi đánh ghen hay sao mà nghiêng rãng trèo trẹo nghe ghê quá?! Lúc tỉnh giấc, em nói vì ưa ăn nem chua làm bằng thịt sống nên bụng em có lãi; ngủ nghiêng rãng!

Bà con mình ai cũng biết: “Một chữ có nhiều cách viết! Tui viết ‘tô hủ tiếu’ thì có một ông ‘Ba thịt nợn’ sửa lưng tui là: “Phải viết: ‘tô hủ tít’.

Tiếng súng chống lại bọn CSBV cướp nước, đã ngừng 49 năm nay rồi. Nhưng trên trường văn trận bút giữa tự do sáng tác và độc tài kiểm duyệt, trận chiến vẫn chưa tàn. Ba Ke 2 nút đến khiêu chiến về chánh tả hủ

túi phải viết không ‘ê’. Túi vốn đâm mấy thằng gian bút chẳng tà, bèn lên ngựa ra roi nghênh chiến. Chỗ không lẽ treo biển miễn chiến bài, chạy xít đâu có được nè?

Túi có cái tật ai sửa lưng túi, túi không những không sừng cổ mà túi lại mừng. Mừng vì mình không bị vạ cái lưng khỏi phải đi Thầy Ba Cầu Bông chữa trật đả! Nhưng vốn là một con người đa nghi, túi hổng biết tay nghề của ông tới đâu mà dám sửa lưng người khác nên túi lễ phép xin ông dẫn nguồn! Ai dè ông là dân mật khu Lê Hồng Phong thấy lính quốc gia ruồng nên nín khe, chém về chui cống xuống địa đạo mất tiêu hê!

Rốt cuộc để giữ gìn sự trong sáng của tiếng Việt, tài sản quý báu của ông bà để lại; túi xin nêu bằng chứng ra tại sao túi viết là ‘hủ tiếu’? Tự điển cũng viết là ‘hủ tiếu’ Món ăn làm bằng mì bột gạo với thịt lợn, tôm, chan nước dùng hay xào khô. (Tác giả soạn tự điển này là ông ‘Bắc thịt nợn’). Hủ tiếu là phiên âm từ Hán Việt. Miệt Sóc Trăng nơi có nhiều người Tiều (Châu) gọi món này là ‘kuy teav’ hoặc ‘ka tieu’. Người Việt mình gọi là ‘củ tiếu’ hay ‘hủ tiếu’!

Hồi xưa Mỹ Tho quê túi, có tiệm hủ tiếu Phánh Ký bên kia Cầu Quay,

đường Đinh Bộ Lĩnh, ngon nổi tiếng. Đường Trưng Trắc từ Vàm Mỹ Tho chạy dọc theo Rạch Bảo Định tới Cầu Quay là bộ mặt của Mỹ Tho về đêm. Ông bà mình nói có sai đâu: “Chỗ nào có khói là có chú Ba”. Khói đâu mà bay lên vậy? Thì từ bếp qua ống khói, khói bay lên trời. Suốt từ sáng tới khuya, tiệm Thái Ký, Quới Ký, Tòng Ký khói cứ tà tà bay lên.

Ký là cái hiệu, cái tiệm của Chú Thái, Chú Quới, Chú Tòng. Chớ ký không phải là ký sổ đâu nha. Không có cái vụ lính ba gai cuối tháng hết tiền; về phép đối bụng: “Không cho ký sổ hả?” “Thôi nì giữ giùm ngô trái măng cầu nầy đi!”. Hôm nào lãnh lương ngô tới chuộc lại”. Kêu quân cảnh? Dạ hổng dám đâu. Chỗ mần ăn mà! Đành cho nó ký sổ vậy. Trả thì tốt. Bằng

không thì thí cô hồn làm phước!

Túi để ý thấy mấy cái tiệm ăn, tiệm mì hủ tiếu có nhiều cái na ná. Chủ tiệm kiêm tổng khâu mặc quần Tiều lỗ, áo thun có tay. Cả hai không che được cái thùng nước lèo’ bự như bụng ông Địa. Một bên vai, chú Ba vắt cái khăn để lau mồ hôi như tắm hơi vì gần thùng nước lèo đang bốc khói, Thực đơn cũng na ná: có thịt heo, bò, gà, vịt, tôm, cua, mực ... Vài tiệm chơi khác thiên hạ một chút có món đặc biệt như chim cút chiên bơ ăn với cà tô mách và xà lách.

Thời CS cái gì cũng đặc sản. Vú sữa Vĩnh Kim đặc sản. Đuông dừa Bến Tre đặc sản. Thịt chó Hồ Nai đặc sản. Nhà văn VC Cà Mau Nguyễn Ngọc Tư không ăn được cũng là đặc sản Nam Bộ luôn. Chũ của ông

bà mình hay muốn chết mà túi nó cứ đụng đầu phang đặc sản đó! Vậy mà có tay trong nước nói chánh tả hỏi ngã giờ trật bậy! Thôi khó tánh làm gì? Ngay cả tiến sĩ cũng trật lất!

Nói vậy sao phải nè?! Trật là phải sửa chớ! Đâu thể nói thiên hạ nhiều đứa ở dơ quá nên túi ở dơ luôn! Đâu được nè! Mặt dính lọ nghe là phải chùi! Trật lỗi chánh tả là phải sửa. Không có cái vụ ầu ơ ví dầu, ví qua ví lại ví trâu vô chuồng! Xù huê cả đám!

Trong nước, Hủ tiếu Mỹ Tho Thanh Xuân có Hủ tiếu Mỹ Tho Thanh Xuân ở đường Tôn Thất Thiệp, Quận Nhứt già tới 70 năm. Ở hải ngoại, Hủ tiếu Phánh Ký từ Little Saigon, California tới Houston, Texas ở Katy Asian Town, ngoại ô thành phố Houston, tiểu bang Texas, Hoa Kỳ. Túi thấy trên thực đơn Phánh Ký có những món ăn ngày cũ như Hủ tiếu, Mì, Hoàn thánh; bò viên, xí quách, giò cháo quẩy (không kêu gọn lớn là ‘quẩy’ như Ba ke hai nút). Chũ hủ tiếu có ‘ê’ đó. Anh nhớ Mỹ Tho. Anh nhớ nhà quá em yêu ơi!

ĐXT

Quán Hủ tiếu Mỹ Tho Thanh Xuân ở đường Tôn Thất Thiệp, Quận Nhứt

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

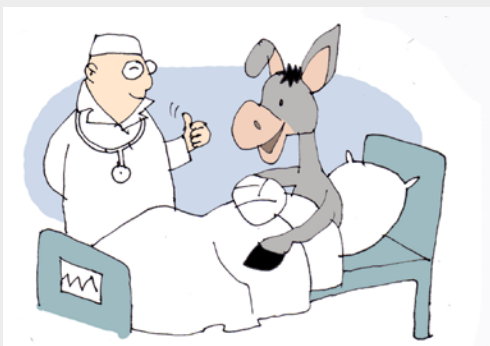
Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Sự kỳ diệu của ngành Y

- Bác sĩ ơi, sau phẫu thuật này thì tôi có chơi guitar được không?
- Yên tâm, chơi thoải mái...
- Quá đã bác sĩ ơi, đó giờ tôi học guitar hoài mà không chơi được!

TỪ FACEBOOK NAM PHAN

BẢO HUÂN

Công dụng khác của ống nghe?!

TỪ FACEBOOK TAM LEE

Người ta buồn:

Người miền Tây buồn:

Không thể thiếu xô và gáo...

TỪ FACEBOOK NHAN LAM

Vậy chắc ăn hơn ngồi nghe Thích Chân Quang giảng

TỪ FACEBOOK HUU HOANG

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “Lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Hành trình của báo chí

Để cứu doanh thu của xưởng in, năm 1604, Johann Carolus (nhà xuất bản người Đức) đã tạo ra tờ báo đầu tiên mang tên Relation aller Fürnemmen und gedenckwürdigen Historien (Kể về tất cả những câu chuyện nổi tiếng và đáng nhớ), nội dung là bản tin tổng hợp hàng tuần, chủ yếu là thông tin mà giới thượng lưu Đức khi đó quan tâm. Lúc đầu, Carolus là biên tập viên duy nhất của tờ báo, sau đó có thêm sự hỗ trợ của một chuyên gia về thần học. Do cái tên tờ báo hơi dài, nên khi được phổ biến, đa số độc giả gọi tắt là Relation cho gọn.

Trước Relation, báo in đã mấp mé, muốn ra đời từ rất lâu, nhưng vẫn thua các kiểu truyền tin phổ biến khác như truyền miệng, thông báo dán tường, tờ rơi, khắc chữ trên tường, đá, thẻ tre... vì chưa thu hút độc giả. Nếu định nghĩa một tờ báo dựa trên tính chất công khai, công chúng, định kỳ liên tục với khoảng cách thời gian tương đối ngắn (đủ để người ta có thể bám sát tin tức không quá bị đứt đoạn) thì Relation mười điểm lúc đó. Liên đoàn Báo chí thế giới (World Association of Newspapers, thành lập năm 1948) đã chính thức công nhận tờ Relation là

tờ báo đầu tiên trên thế giới.

Tiếng lành đồn xa, các tờ báo khác được tạo ra, truyền bá khắp Châu Âu. Nhưng những tờ báo ban đầu rất hiếm khi đề cập đến những vấn đề trong nước, chẳng hạn các tờ báo của Anh thì đưa tin về quân đội Pháp, ngược lại các tờ báo Pháp lại đưa tin về các thị phi mới nhất của Hoàng gia Anh. Lúc đó việc lan truyền và bàn luận về các vấn đề thời sự trong nước vẫn bị hạn chế, thậm chí còn bị cấm ở một số quốc gia.

Năm 1766, chính phủ Thụy Điển thông qua quyết định ban hành Luật bảo vệ sự tự do cho báo chí - đây là luật bảo vệ tự do báo chí đầu tiên trên thế giới. Nhờ luật này, ngành báo chí có uy tín hơn, người làm báo có trách nhiệm hơn trong từng con chữ, người đọc có nhiều thông tin đa chiều hơn... và có vài thành phần trong xã hội bị thiệt thòi hơn...

Đó là lý do mà tới tận 2024, gần 300 năm có Luật bảo vệ sự tự do cho báo chí, những người thông qua luật này chắc đã đầu thai mấy lần, vẫn còn có vài nơi trên thế giới báo chí vẫn mang gông, cả ngàn tờ báo chỉ có một ông Tổng biên tập!

Johann Carolus

Relation 1604

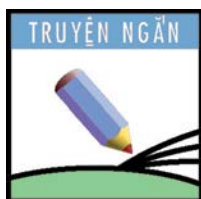

Luật bảo vệ sự tự do báo chí - 1766

BẢO HUÂN

Con nhỏ khò dễ sợ

TIỂU LỤC THẦN PHONG
GEORGIA, USA

Thằng Jason đi ra đi vào, đụng đầu đập đó, về mặt quạu đeo, gặp ai cũng “shit” luôn miệng. Cả đám thấy nó là giãn ra, nhiều đứa đứng từ xa lo né trước khi nó bước đến. Xui cho thằng Clay Ripley, xốn xác ở đầu nhào vô, nó chụp liên:

- Good morning Clay, mấy tạm dừng việc của mấy lại, giúp tao sửa mó tray bị lỗi này. Con Rebecca nó đi trễ

hay sao ấy, giờ này chưa thấy mặt nó! Nó gởi tin nhắn cho tao nó có việc khẩn cấp! Mother f.ck! Làm ăn kiểu vậy thì mất hợp đồng như chơi!

Xổ một tràng làm thằng Clay không kịp trả lời, nói xong vẫn còn chửi thề: Damn! Thằng Clay cười cười:

- Ok, dễ thôi, tao làm ngay đây! Ở đời cũng có đôi khi xảy ra việc này việc nọ.

- Cảm ơn mấy!

Thằng Jason mới về làm manager được mấy tháng thôi, ở đây người ta thay nhân sự như thay áo, hề sản phẩm không tăng, thu nhập không lên là đổi ngay! Thằng Jason thay thằng Shawn, tướng tá bặm trợn, tuy da trắng tóc vàng mắt xanh nhưng mũi thấp và ngắn cùn, trán vồ cùm vêu, bởi vậy nhìn cái bản mặt nó như bị gãy cúp ở giữa. Tướng đi thì khuỳnh 2 tay ra, nói nhỏ nhẹ nhưng thái độ trịch thượng thấy mẹ! Hồng ai ưa, ưa hay không ưa thì cũng phải cứ yes sir để mà giữ việc. Nó có nói ngang ngược thì cũng OK, đợi nó quay đi thì xúm lại chửi sau lưng, hồng thằng nào dám chửi trước mặt.

Con Rebecca sáng nay thấy có vào hăng kia mà, mọi người gặp nó ngoài bãi đậu xe, vậy sao không thấy vào làm? Thằng Timothy nói chắc nụi:

- Tao chào buổi sáng với nó ngay cửa ra vào. Tao thấy nó ôm con mèo hoang ở bên cửa và quay ngược ra xe.

Thằng Matt cười cười chế giễu:

- Con nhỏ khò thấy mẹ!

Con Susan xía vô:

- Khò gì mấy? Khùng quá trời luôn, tao thấy nó khác người khác đời, nhiều lúc trông nó sao sao ấy!

Thật tình mà nói thì con Rebecca hồng giống ai, trông rất lập dị, bầy hầy và lù xì lắm! Tóc thì xốn nham nhỏ nay vàng mai xanh, rồi tím, hồng, cam ... đủ màu

hết, chỉ có thiếu mỗi màu đen. 2 tai thì cả chục cái khuyên, mũi xỏ như trâu, lưỡi gắn đinh, má cũng có mấy nốt kim loại, hai bên mép cũng có khuyên. Nó lại chuyên chơi thời trang Disco của thập niên 70 thế kỷ trước, quần rộng thùng thình, áo chèn chút eo, giày khủng bố to đùng cao cả tấc ... trông nó cứ như ca sĩ Rock metal hay Rock & Roll vậy. Đã vậy đi đứng cứ lúi lũi, lằm lằm làm cho ai cũng mắc cười và bàn tán rất nhiều. Con Rebecca lặng lẽ làm phần việc của mình, cả ngày chẳng nói 1 tiếng, cũng chẳng giao tiếp với ai, trừ khi phải nói về công việc. Ai có chào thì nó chào lại, bằng không cứ lúi thủi một mình, đôi khi vậy mà hay, nó không có nhiều chuyện hay tám như mấy con nhỏ khác. Rebecca là hình ảnh tiêu biểu cho tụi Mỹ trắng nhà quê, hồng biết nó có theo nhóm Mặc Môn (Mormon) nào không chứ thấy nó là thấy chất Mormon.

Tụi Mỹ trắng làm chung cũng ít giao tiếp với nó, có lẽ nó tự cô lập chứ đâu có lý tụi kia kỳ thị, vì tụi nó cùng là dân da trắng kia mà. Tụi Mỹ đen thì hồng ưa nó rồi, vốn dĩ là thế! Ở cái hăng này mọi người làm việc chung rất hòa đồng, tuy nhiên tính ý một chút hay có chơi thân với từng nhóm thì sẽ thấy cái tâm lý không ưa nhau rất rõ, bề ngoài thì cười nói như vậy nhưng

sau lưng lại khác. Tụi da màu luôn có tâm lý kỳ thị, ganh tỵ và hở ra thì ăn vạ. Tuy nhiên với con Rebecca thì tụi đen lại coi thường, cứ châm chọc, trêu ghẹo sau lưng, thậm chí gán ép ghép cho nó với những tay dở hơi nhất. Con Rebecca hoàn toàn không hay biết chuyện bị châm chọc, tuy nhiên việc mọi người xem nó khờ thì nó có biết hay không thì không làm sao biết được!

Thằng Clay sửa xong mớ tray cũng vừa đến giờ ăn trưa, từ phòng ăn nhìn ra bãi đậu xe thấy con Rebecca lằm lũi đi vào. Thằng Jason nói như quát:

- What the hell! Where you were in this morning?

- I am sorry! Tao không có ý đi trễ, thật sự tao đến rất sớm nhưng tao thấy con mèo hoang ở ngoài cửa, nó bị thương nên tao đem nó đến bệnh viện thú y.

- What the f.ck! What did you say? Mày đem con mèo hoang đi bệnh viện, thế họ tính mày bao nhiêu tiền?

- 950 đồng.

- Oh my God! Mày khùng thấy mẹ luôn! Mày mất toi 1 tuần lương rồi, coi như cái ngân phiếu tuần này mày trả cho con mèo.

- Ừ, đau thật đấy, nhưng tao không nỡ bỏ nó đau, không thể thấy nó mà không cứu!

- Thôi được, tao không

quan tâm việc của mày, mày thương hay ghét động vật không phải việc của tao. Mày có biết sáng nay việc của mày bị dồn ứ lại không? Ai làm việc của mày sáng nay?

- Tao xin lỗi, tao đi làm đây!

- Ok, Tao không muốn thấy chuyện này một lần nữa đấy nhé!

- Ok, I'm sorry.

Thằng Clay nghe đối đáp giữa hai đứa, nó thuật lại cho mọi người. Nó cười ngả ngớn:

- Con nhỏ khờ quá, khờ dễ sợ, vì một con mèo hoang mà mất toi 950 đô, mất một buổi làm, lại còn bị thằng Jason chửi te tua.

Cả đám mắc dịch cười rần rần, mỗi đứa còn thêm vào tí mắm muối cho câu chuyện thêm mắc cười kỳ dị. Thằng Preston nhái điệu bộ và cái giọng thờ ơ của con Rebecca:

- Tao thương động vật mà! Con mèo hoang bị thương và cô đơn tội nghiệp quá, tao không thể bỏ mặc nó.

Con Christina bĩu môi ơng ẹo bẹo mông, 2 cái mông như cặp thúng úp:

- Shit! So stuff! Làm việc bá vớ! Mất 1 tuần lương và một buổi sáng vì một con mèo! Tao không bao giờ khờ như nó!

Steven xưa nay vốn thường đầu têu mấy trò chơi khăm châm chọc để gây cười cho mọi người, ấy vậy mà việc xảy ra

sáng nay lại im ru. Vụ này là một đề tài gây cười rất ăn khách, thế mà hẳn ta không bày tỏ thái độ, không ý kiến ý cò gì. Thằng Jeremy cà khía:

- Tao đã nói rồi, thằng Steven thương con Rebecca, tụi bay thấy rồi đó, nó im lặng tức là bảo vệ hay đứng về phe con Rebecca.

Cả đám bạn cười ngả ngớn, thằng Angel khía thêm:

- How many ladies are you with? Mày thích con Rebecca ở điểm nào? Có phải mày thương vì nó khờ?

Thằng Cumming chọt thêm:

- Nó thích con Rebecca, thích toàn bộ những gì con Rebecca sở hữu.

Cứ thế những lời châm chọc không ngừng phun tuôn ra và tiếng cười không ngớt. Steven cũng cười nhưng không nói gì. Thằng Mauricio đâm thọc:

- Have you lost your damn mind?

Chọc đến cỡ này mà Steven cũng không đáp thì quả là quá lạ, bình thường xưa nay chưa từng có chuyện này. Nó vốn thường chủ động châm chọc mọi người kia mà! Thằng Steven có cái tài nhái giống hệt những nghệ sĩ hài nhái các chính khách trên mấy show truyền hình. Khi thì nó giả tưởng đi hùng hổ của thằng Jason, lúc thì giả

tướng đi lúi thủi của con Rebecca; rồi những tướng đi chữ bát, đi mũi, đi gót, đi cà giết cà thọt, đi cà hẩy... nó nhái y chang, dĩ nhiên là những trận cười quận cả ruột, cười chảy nước mắt, ngày nào cũng cười. Thật tình mà nói thì thằng Steven thích làm hề, thích trêu đùa cho vui chứ nó không hề ác ý với ai, nó rất tốt tánh, tâm nó như đứa con nít, trong bụng có cút gì cũng hiện hết trên mặt. Sở dĩ nó không hòa với mọi người cười cợt con Rebecca là vì nó thấy phục con Rebecca. Nó thấy cái tánh thiện nguyên sơ ở nơi con Rebecca. Con nhỏ lập dị nhưng tánh tốt vô cùng, nó thương yêu con mèo hoang, nó yêu động vật, nó cứu con mèo với cả tấm lòng mà không toan tính thiệt hơn, không sợ bị chê cười. Việc nó làm tưởng nhỏ bé nhưng không dễ mấy ai làm được, cụ thể ngay ở cái hăng này, cả ngàn con người vào ra nhưng có ai cứu con mèo hoang đâu, ai cũng thấy nhưng làm ngơ. Chỉ có mỗi con Rebecca dừng lại và đưa con mèo đi nhà thương động vật, 950 đô và tiền công một buổi sáng không phải là nhỏ, ấy là chưa kể bị sếp chửi. Con Rebecca dám chấp nhận, dám vượt qua. Cái tâm của con Rebecca tốt quá, bề ngoài hình tướng lập dị, ăn mặc khác người và cái tâm nó cũng khác người luôn, tâm nó trong

sáng chứ chẳng phải khờ như lũ bạn cười cợt. Những người ăn mặc hợp thời trang, hành vi chuẩn mực, ứng xử khôn khéo nhưng có ai dám bỏ buổi làm và 1 tuần lương để cứu con mèo đâu! Steven nhìn thấy cái tánh thiện không tì vết, không toan tính ở con Rebecca nên phục nó lắm, bởi vậy mà không đem cái chuyện này ra làm trò cười. Bản thân Steven cũng thấy xấu hổ trong lòng vì xét mình không bằng con Rebecca. Ở nhà Steven cũng có đám mèo hoang, Steven cho nó ăn nên chúng kéo đến đông quá, ỉa bậy phá phách chịu không nổi, nhiều lúc xịt nước đuổi chúng đi. Steven nhìn lại mình thì thấy tâm mình còn đầy toan tính chứ không thiện một cách nguyên sơ như con Rebecca. Hình như ở đời những người có tánh thiện như thế thường đi ngược dòng đời, khác mọi người và người đời nhìn thấy họ khờ, cho họ là tưng tưng, khác người, thậm chí là khùng... Những người như con Rebecca là tự nhiên thế chứ chẳng phải cố tình làm ra thế!

Giác xé, Steven lân la lại gần con Rebecca hỏi:

- Sáng nay vì cứu con mèo mà vào trễ, vậy mày có hối tiếc không?

- Không!

- Mày không sợ sếp à?

- Cũng sợ chứ, nó giận thì mất việc như chơi nhưng tao không thể bỏ con mèo khốn khổ như thế!

- Nếu lần sau có gặp nữa thì mày có dám cứu lần nữa?

- Tao không biết!

- Mày có biết mọi người cười cợt mày về cái chuyện cứu con mèo sáng nay không?

- Tao không quan tâm.

- Mày khờ thiệt đó Rebecca, nhưng tâm của mày trong sáng và tốt quá!

- Cảm ơn mày, nhưng tao không nghĩ vậy đâu!

- Thật đó! Bình thường tao cũng như mọi người thích trêu chọc mọi người để gây cười, riêng việc mày cứu con mèo sáng nay tao rất trân trọng, không dám đem ra để gây cười ...

- Cảm ơn mày.

Steven còn muốn nói thêm nữa nhưng thấy tụi bạn đứng đằng xa cứ lấp ló chỉ chỗ và ghẹo nên chào con Rebecca và quay lại chỗ mình. Cả đám bạn vây lấy Steven nhao nhao lên:

- Mày tâm sự gì vậy? Mày thương con nhỏ khờ đó phải không?

- Không, tao hông có thương và nó cũng không có khờ đâu! Nó tốt quá, tâm của nó rất hiền thiện.

Thằng Jeremy vặn:

- Sao tự dưng hôm nay mày bênh vực con Rebecca? Không phải mọi ngày mày vẫn nhái tướng đi của nó kia mà!

- Ủ, tao nhái tướng đi của nó nhưng việc nó cứu con mèo hoang thì tao không thể nào nhái theo được, tao không đủ khả năng, không đủ tốt để làm như nó!

- Trời, vậy là mày thương nó thật sao?

- Không, chẳng có thương ghét gì ở đây cả, tao chỉ nói sự thật thế thôi!

Lũ bạn càng lúc càng loạn lên, chúng nó nhất định cho là Steven có tình ý với con Rebecca. Dĩ nhiên là Steven cũng hăng hái cãi và cố chứng minh việc con Rebecca làm là đúng. Steven trân trọng hành động của con Rebecca, mặc cho lũ bạn có châm chọc và khích tướng. Steven nhất định không đem chuyện con Rebecca cứu mèo ra để trêu đùa. Steven phục con Rebecca, một con người lập dị, khác thường về hành vi ăn mặc, ngược chiều với mọi người nhưng bên trong là một trái tim nồng ấm yêu thương động vật, dám làm cái việc mà không ai làm, làm một cách tự nhiên. Trong tâm Steven vẫn vọng câu nói của con Rebecca:

- Mọi người nói tao khờ nhưng khờ hay không tao cũng không biết nữa!

TLTP

ẤT LĂNG THÀNH, 0224

LÊ XUÂN HẢO

Tháng Tư về nỗi nhớ trải dài trên từng cánh hoa tuyết vọng. Gió bàng bạc băng khuâng thổi không định hướng ... Biển cát trùng dương thì thầm nhắc tên Anh theo từng đợt thủy triều ... Yêu dấu mộng mơ gặp lại nhìn nhau trong ánh mắt bàng hoàng của buổi chiều Hạ đỏ rực rỡ màu máu tháng Tư ... thanh xuân nghẹn chết!

Hình như. Bỗng chợt. Một chút gì tiếc nuối và xót xa lẫn hoài cảm đó đây ...

Cuộc đời. Phù du bất ổn. Cơn gió chia ly thịnh nộ thổi không ngừng.

Cuối góc đường quen ... Người bộ hành kiên nhẫn nhặt góp tàn phai đi giữa nắng hừng hực lửa tháng Tư đen tối.

Trong gia phả đời lính nhà mình luôn ghi rõ 2 chữ “hy sinh”. Vậy mà, khi anh hy sinh nằm xuống trong tháng Tư giữa mùa Hè biển lửa đỏ ... tự nhiên lại trở thành giấc ngủ mơ cô đơn lạnh. Đời phu phàng quên lãng ... vô thường nghiệt ngã quay lưng.

50 năm. Khăn xô giăng mắc mãi không ngừng Nhớ thương trùng điệp chất chồng trên từng trạm chuyển đổi của sân ga đến đi như những dòng nước xiết xuyên tim qua đời nhau trên đồi pháo đạn Cao Nguyên ...

Có lẽ lời hẹn thề kiếp trước giữa Anh và Tôi chưa kịp ghi vào sổ sách tình yêu nên bây giờ bờ môi vẫn ngập ngừng đóng kín không hỏi không nói và chưa có câu trả lời ...

Chúng ta không còn cơ hội nữa.

Anh nằm lại mãi trên Tân Cảnh. Hãi hùng xa cách. Ngơ ngác như mất Phượng ngõ ngang vỗ cánh trong tiếng nấc lạc loài trước khi bay rời núi tổ

Hình như Ai đó từng nói: thương đổ nát chiến tranh như thương cuộc đời của những góa phụ trẻ giữa tàn phai tang tóc ...

Chúng mình. Tháng Tư về gọi nhớ nhắc quên. Khăn xô trắng giăng bay bàng bạc như những dải lụa trời của câu chuyện tình kinh điển ghi trong thiên sử bộ. Góc hẹn đời nghẹn chết cuối

BẢO HUÂN

Xuân - Hạ vừa trở tối chói chang màu máu chinh chiến

Lửa đạn ì ầm chí choé. Anh không muốn bỏ cuộc. Nhưng cũng đành ... Đói mất thảng thốt bất ngờ bên những cuộn lốc bốc khói ...

Tên con. Tên vợ. Anh gọi mãi. Gọi mãi ... Con đường định mệnh chạy song song như ngừng lại để móc nối những con tàu dang dở. Không kịp nữa rồi. Anh trẻ cuộc hẹn. Đánh mất chuyến về thăm ... mùa hè lửa hừng hực đỏ. Một trời đỏ nát rụng từng mảnh của mưa nắng chôn vùi tuổi thơ của con và tuổi xuân của vợ ...

Lỡ một kiếp người ...Biết còn gặp lại kiếp sau? Mà thật có kiếp sau không nhỉ?

Sau lưng,

Miếng võ hạnh phúc run rẩy rớt rơi cùng trời cuối đất. Đêm thật đen. Đêm khóc!

Trước mặt,

Cổng Thiên Đường vừa đóng cửa. Ngày thanh thanh trắng. Ngày ngẩn ngơ!

Anh nằm yên đó ngủ say

Vợ con anh thức đắng cay với đời ...

Tháng Tư về lại nữa rồi

Thiên di đổi hướng lạc loài trăm năm ...

LXH

ĐỂ NHỚ PHÁO THỦ NTH @ 37TH PHÁO BINH
TÂN CẢNH/KON-TUM/CHARLIE

Hoa anh đào nở rộ ở Washington DC.

Hàng năm từ cuối tháng 3 đến đầu tháng 4 là thời điểm đẹp nhất trong năm ở Washington D.C., thủ đô của Hoa Kỳ: Mặt trời chiếu sáng, nhiệt độ dễ chịu, khắp nơi có thể nhìn thấy khói và mây.

Mùa hoa anh đào 2024 lại đến, rất nhiều du khách đã đến đây chiêm ngưỡng và cầm máy ảnh lên để ghi lại khoảnh khắc đẹp đẽ hiếm có này.

Lễ hội hoa anh đào của Mỹ năm nay dự trù sẽ được tổ chức từ ngày 20/3 đến ngày 14/4. Sẽ có nhiều hoạt động văn hóa nghệ thuật đa dạng như triển lãm nhiếp ảnh, thuyết trình về hoa anh đào, biểu diễn võ thuật, trình diễn thời trang Nhật Bản, các buổi trình diễn văn nghệ, chạy marathon ...

Lễ diễn hành Lễ hội hoa anh đào hàng năm diễn ra vào ngày 13 tháng 4.

Lễ hội hoa anh đào ở Washington DC - NGUỒN WIKIPEDIA

Trong lịch sử Lễ hội này bắt nguồn từ ngày 27 tháng 3 năm 1912. Để thúc đẩy bang giao giữa Hoa Kỳ và Nhật Bản, Ozaki Yukio, thị trưởng Tokyo lúc bấy giờ, đã tặng hơn 3,000 cây hoa

anh đào cho Washington, hầu hết là hoa anh đào Yoshino. Ngày nay hoa anh đào ở khắp mọi nơi - toàn bộ khu vực Washington DC.

DH

TỪ EMAIL CỦA LK NGOC QUYNH

Lễ diễn hành Lễ hội hoa anh đào hàng năm - NGUỒN WJLA

Giải trí cho người lớn tuổi

BÁO SƠN

Khi lớn tuổi, nên tìm một cách giải trí phù hợp với sức khỏe và ý thích. Không nên chỉ đi ra đi vào và xem TV. Chọn một môn giải trí nào vừa giúp người ta vui vẻ thoải mái, vừa giúp cho trí não hoạt động là điều tốt nhất. Dưới đây là một số điều người già có thể xem như môn giải trí.

6. Du lịch ngắn ngày. Người lớn tuổi có thể đi thăm viếng các thắng cảnh hay địa điểm giải trí ở địa phương như viện bảo tàng, các khu triển lãm nghệ thuật, công viên, vườn hoa, hoặc thực hiện một chuyến đi thăm bãi biển hay đi khảo sát thiên nhiên ở gần trong vòng một ngày. Cũng có thể đi một chuyến picnic cùng với người trong gia đình, ăn một bữa ngoài trời và chụp hình ảnh lưu niệm với con cháu.

7. Khiêu vũ. Môn giải trí giúp làm giảm cảm giác cô đơn ở người già. Hầu hết các kiểu khiêu vũ đều tụ tập nhiều người, giúp người ta tìm được sự liên kết và bạn bè. Thể dục nhịp điệu cũng là một cách khiêu vũ giúp gia tăng sức khỏe ở người lớn tuổi. Càng lớn tuổi, cơ thể càng giảm lượng cơ bắp và sức chịu đựng của xương. Các hoạt động như khiêu vũ sẽ giúp giữ gìn khả năng thăng bằng và sức mạnh, ngăn ngừa việc bị té ngã và giúp người ta tiếp tục hoạt động cơ thể.

8. Xem trình diễn nhạc. Người già cũng có thể thưởng thức âm nhạc. Có rất nhiều các buổi hòa nhạc ngoài trời, vào buổi chiều, có khi có ghế ngồi, có khi trải khăn trên cỏ. Hầu hết các địa điểm trình diễn nhạc sống này đều có chỗ cho người ngồi xe lăn. Ngay cả các viện dưỡng lão cũng thỉnh thoảng mời các nhạc sĩ tới giúp vui cho người già.

9. Spa Day. Ngày nay từ spa được sử dụng rộng rãi và mỗi người hiểu theo một cách. Nói chung đó là nơi cung cấp dịch vụ thư giãn, từ massage mặt và đầu, tới làm móng tay móng chân, chăm sóc

sức khỏe. Đi spa giúp người lớn tuổi được thoải mái, sáng khoái và vui sống hơn. Nhiều trung tâm dưỡng lão cũng có dịch vụ làm tóc hay trang điểm, làm móng tay, massage mặt.

10. Đi bộ đường dài. Nếu sức khỏe còn tốt và không bị đau khớp, nên thực hiện các chuyến đi bộ đường dài mất một hay hai ngày, vừa để ngắm cảnh, vừa giúp các cơ bắp vận động, cải thiện sức khỏe, duy trì khả năng giữ thăng bằng, giảm lo lắng và kích thích hệ tuần hoàn. Đi dọc bờ biển hay đi thăm các công viên quốc gia là cách đi bộ đường dài nhiều thích thú nhất.

DALLAS BLOOMS

28/3 tới 4/4. Thưởng lãm hoa xuân ở vườn hoa lớn nhất vùng tây nam Hoa Kỳ. Trên 500,000 hoa đủ màu sắc cùng các cây đào Nhật đang mùa trổ hoa. Có khu vui chơi cho trẻ em.

Địa điểm: Dallas Arboretum and Botanical Garden, 8525 Garland Rd, Dallas TX 75218. Điện thoại: 214-515-6615. **Giá vé:** \$13-\$22.

HOME & GARDEN SHOW

5/4 tới 7/4. Trưng bày các sản phẩm trang trí nhà cửa và làm vườn, bán hoa cây cảnh, dụng cụ nhà bếp, phòng tắm, phòng khách.

Địa điểm: Ford Center, 9 Cowboys Way, Frisco, TX 75034. **Giá vé:** miễn phí.

CITY OF GARLAND BIG ART DAY

6/4. Trưng bày các tác phẩm nghệ thuật (tranh, ảnh, tượng, gốm...) hướng dẫn làm thủ công, trưng bày xe, và trình diễn văn nghệ.

Địa điểm: Granville Arts Center, 300 N 5th St, Garland TX 75040. **Giá vé:** miễn phí.

“Mặt trận miền Tây vẫn yên tĩnh”

HOÀNG ĐỊNH NAM
DALLAS

Tháng Ba, nhật lại một bài viết cũ.

Những ngày này, năm Bảy Lăm, tháng Ba; “Mặt Trận Miền Tây Vẫn Yên Tĩnh”.

Đơn vị tôi là một tiểu đoàn Địa Phương Quân (TĐ 497/ĐP Tiểu Khu Châu Đốc), vẫn trấn đóng trên ngọn 554 thuộc núi Dài, Thất Sơn, Châu Đốc. Bộ Chỉ Huy đặt tại Ba Xoài.

Tháng Ba, nắng và gió đẹp lạ lùng. Tôi vẫn thỉnh thoảng cùng vài người lính kéo nhau xuống chợ Ba Xoài uống café. Ở đây chỉ là một sóc Miền nghèo nàn khô khan, nên quán café

duy nhất trong xóm chân núi này cũng chỉ bán cho lính trong Tiểu Đoàn, hay nói đúng hơn, chỉ bán cho đám lính trong Bộ Chỉ Huy Tiểu Đoàn và Đại đội Chỉ Huy. 3 đại đội khác không ở gần chợ Ba Xoài.

Ly café đắng nghét, những chiếc cốc cấu bẩn, bụi bặm. Con đường trước quán là một con đường đất duy nhất nối liền những sóc Miền sống ven chân núi Dài, chạy qua xã Ba Chúc, thuộc quận Tịnh Biên, tỉnh Châu Đốc. Ba Chúc, nơi bây giờ vẫn lưu giữ hàng trăm sọ người khi giặc đỏ Pol Pot tràn qua tàn sát dân làng. Con đường bụi mù như bất cứ con đường

đất nào trên quê hương nghèo khổ và chiến tranh mỗi khi một chiếc xe chạy qua hay một cơn gió tốc đến.

Ngồi đây có lẽ không phải để thưởng thức café mà chỉ là ru cơn thèm khát về những chiếc quán xinh xắn nơi thị xã với dàn máy Akai hiện đại thời bấy giờ, với những tình khúc TCS, “*Tình ngỡ đã quên đi nhưng tình bỗng lại về, người ngỡ đã đi xa nhưng người vẫn quanh đây. Ôi áo xưa lồng lộng đã xô dạt trời chiều như từng cơn gió lộng.....*” hay “*Mưa vẫn hay mưa trên từng tháp cổ, buổi chiều ngồi ngắm những chuyến xe qua ...*”

Vâng tôi ở đây mà hồn ở đâu đâu. Ngồi quán chân núi nhớ quán thị thành. Như ngồi quán bây giờ nhớ quán năm xưa. Hồn không cùng với xác, mà hồn bay bổng, tìm về nơi đâu?

Tháng này, mùa mưa đã đi qua. Không còn cái thú nghe mưa trên đá núi cây xanh. Những ngày qua, mưa không xuống núi được, đành ngồi trong lều uống café nghe mưa lộp độp trên mái poncho. Những lúc đó, mưa, nghe như từ vạn thuở, và gió, như từ vạn kiếp thối giá buốt lòng những chàng trai phải rời xa phố thị, đi đến mọi miền đất nước, sống kham khổ chỉ vì sự an ninh của lãnh thổ, vì chiến đấu cho một nền hoà bình của phân nửa nước Việt Nam. Một thời, không đi đến tận cùng vinh quang, nhưng là một thời đầy ý nghĩa.

Tháng Ba, thật ra là tháng bắt đầu cho những biến chuyển lịch sử, để rồi từ đó kéo theo vận mệnh vô cùng khốn khổ của cả một miền Nam. Tháng Ba, mặt trận miền Tây vẫn yên tĩnh, đâu ai ngờ chỉ hơn một tháng sau, cả một quân đội sụp đổ.

Những người lính, những người trai gần như quên mình, cận kề cái chết, nhưng hồn vẫn phiêu bồng, hồn nhiên chiến đấu mà dấu thù hận chưa hề làm thành nếp gấp trong tâm hồn

họ như những chiến binh Bắc Việt được trang bị bằng máu lửa hận thù người anh em của họ trong Nam.

Tháng Ba, những người bạn tôi ở mọi nơi trên thế giới, có lẽ đang bắt đầu những hoài niệm về một giai đoạn biến chuyển, để rồi sau đó, tháng Tư, đây chúng ta tan tác như một bầy chim trong cơn giông bão.

Chúng ta vẫn còn được sống sót trong khi đó bao người đã bỏ mình dọc những con đường di tản mà lớp lớp thân xác đã rã mục dưới nắng mưa. Những đứa trẻ lạc mất cha mẹ. Những người vợ mất chồng mất con dưới họng súng AK vô tình và lạnh lùng đáng sợ. Những tinh hoa đất nước chôn đời mình trong các trại tập trung cải tạo, kinh tế mới, dưới lòng biển sâu... Chúng ta vẫn còn bao may mắn.

Mời những bạn tôi, một ly café, uống cho những hoài niệm, cả vui lẫn buồn.

Tháng Ba, có đôi ngày vẫn se sắt lạnh, nhưng Tháng Ba là đã chớm vào Xuân. Cây Đào sau vườn đã đơm hoa tươi thắm. Những cánh hoa thật mong manh, dịu dàng. Tháng Ba, mất Huế, Đà Nẵng. Nhớ lại hồi ký Tháng Ba Gãy Súng của Cao Xuân Huy mà lòng quặn thắt. Tôi đã đọc trên báo địa phương đăng lại tập hồi ký đầy

máu và nước mắt này của Cao Xuân Huy. Đọc một lần và không bao giờ dám nhìn đến lần nữa, bởi những bi thảm không thể tưởng tượng. Bàng hoàng, tê tái cõi lòng! Không ngờ cuộc di tản của Quân và dân miền Trung trong Tháng Ba Bảy Lăm đầy bi kịch như vậy. Thương cho thân phận con người, đau quay quắt cho một quân đội đã một thời anh dũng. Kinh tởm chiến tranh! Kinh tởm những kẻ đã gây ra cuộc chiến vô cùng không cần thiết dưới chiêu bài hoàn toàn nguy lý. Từ đó, cứ mỗi Tháng Tư, báo chí hay đăng lại những bài viết, tường thuật về cuộc chiến đang hồi kết thúc năm 75, tôi không còn dám đọc nữa.

... Tháng Ba, mọi sinh hoạt vẫn bình thường ở Miền Tây. Những tà áo trắng vẫn tung bay trong nắng xuân, trong sân trường Nữ Trung Học Châu Đốc. Ghe thuyền vẫn tấp nập trên bến sông trước Bưu điện thị xã. Chợ vẫn đông đảo, sầm uất, người người vẫn bình thản làm ăn buôn bán.

Và tôi, vẫn an nhiên tự tại cùng đơn vị trấn đóng trên ngọn 554. Vẫn mỗi sáng cùng vài ba người lính thân cận bày café nước trà trên những mặt đá còn lạnh hơi đêm. Lính tráng chẳng ai thèm theo dõi thời sự. Huế mất, Đà Nẵng mất

mà tôi và những người lính chẳng ai buồn biết tới. Chỉ biết rằng nếu vị trí phòng thủ của mình bị tấn công, thì chống trả để tồn tại. Suy nghĩ đơn giản của một người lính là như vậy.

Tháng Ba, những cụm mây trắng lơ lững trên bầu trời trong xanh. Buổi sáng chim vẫn hót líu lo trên cành cây cao. Những cô con gái Miền ở sóc Ba Xoài vẫn thỉnh thoảng lên núi lấy củi. Họ đi thành toán 5, 7 người nói cười vui vẻ, cũng e thẹn mắc cỡ khi bị các anh lính trêu ghẹo. Họ cũng như những người lính trấn thủ chúng tôi, không ai quan tâm tới Miền Trung đang hấp hối, và hàng trăm ngàn người di tản vào Sài Gòn. Sài Gòn thì xa quá với Thất Sơn. Xa quá với vùng biên giới có những cánh đồng ngút mắt, với rừng tràm bạt ngàn. Người dân nghèo ở đây, có khi còn chưa bao giờ đặt chân tới Ninh Kiều Cần Thơ, nói chi Sài Gòn, nói chi Huế, Đà Nẵng.

Chiến tranh có từ khi mình chưa chào đời, và mình cũng là người nhập cuộc cuộc chơi máu lửa đó, thì chuyện bom đạn có chi là lạ thường. Người lính quả thật cũng xem thường những chuyện mặt trận này đánh, mặt trận kia tan.

Nhưng người lính thật chẳng ngờ chuyện thường tình của chiến tranh đó

đã có ngày kết thúc sau đó một tháng. Một kết thúc đầy bi phần.

Tháng Ba, những ngày nắng đẹp, cây lá xanh tươi. Những người lính thay phiên nhau xin đủ vài ngày về thăm vợ con. Quê nhà của họ cũng chẳng đâu xa, ở ngay trong tỉnh. Họ xuống núi rồi từ chân núi, băng qua cánh đồng nhỏ có những bụi rậm xen lẫn với những cây thốt nốt vươn cao. Men theo bờ ruộng, ra tới đường lộ đất, sẽ có xe Honda ôm chạy về tới nhà. Nếu xa hơn, họ có thể đón xe đò Chi Lăng -Châu Đốc để về thị xã, rồi họ qua phà Châu Giang về Tân Châu, Hoà Hảo Tôi yêu họ, những người thanh niên nông dân hiền hòa. Họ, có người đã có vợ con, cũng mơ một mái ấm gia đình hạnh phúc, nhưng vì chiến tranh, họ phải gia nhập quân đội. Tuy nhiên họ cố chọn một con đường dễ đi nhất, là đi lính cho địa phương của họ, để tháng tháng họ xin đủ về nhà, có khi chỉ 24 giờ để hủ hỉ với vợ trẻ, để nụng nộ con thơ. Tôi thường qua mặt cấp trên, giấu diếm cho họ chuồn về nhà. Đôi khi tôi cũng bị cấp trên quở la vì chuyện này. Nhưng tôi thật sự không buồn phiền.

Đôi khi, được thông báo, tình hình nghiêm trọng, hay có thanh tra, phải từ chối sự xin xỏ của họ,

tôi thật cũng không vui. Tôi chỉ là sĩ quan chỉ huy nhỏ nhất, và gần gũi nhất của họ, người chỉ có thẩm quyền cho họ đi phép miệng, nghĩa là không có giấy phép cho họ cầm tay. Nhưng họ cũng chỉ mong có vậy thôi, xin và được trung đội trưởng cho phép kèm theo câu thông, nhớ trở về đúng hẹn, là họ vui lắm rồi. Còn tôi, không có nhu cầu như họ, tôi thêm về thành phố thị xã chỉ là để đi uống café, nghe nhạc. Thành phố Châu Đốc, thuộc loại đi dầm phụt đã về chốn cũ, chỉ có dầm quán café nhạc đáng để ngồi. Tôi và bạn bè cũng là lính, thường đến quán Thanh Hà, bên hông chợ Châu Đốc, ngồi hàng giờ, nghe hết băng nhạc này đến băng nhạc khác. Tôi cũng không có thói quen gọi chuyện với cô hàng café xinh xắn kia mà chỉ thích ngồi quay lưng lại quây nhìn ra đường. Con đường với những chiếc xe lôi đạp, xe lôi gắn máy và người qua lại lúc nào cũng đông đúc. Tôi luôn có cảm giác bình yên, thanh bình. Chiến tranh dường như chưa bao giờ làm thị dân xôn xao. Những tin tức di tản Vùng 2, Đà Nẵng, Huế cũng không làm ai bận tâm. Tôi nhìn về hướng núi Dài Thất Sơn, nơi trung đội của tôi với những người lính thân yêu đang chờ tôi về, thật mịt mờ xa xăm. Những người lính của tôi, không có tôi, dưới quyền của

ông trung sĩ trung đội phó, họ vẫn biết phải canh gác như thế nào, tới đến họ biết phải mang mình Claymore gài chung quanh vị trí phòng thủ ra sao, và sáng ra đi thu gổ lại như thế nào.

Tháng Ba, về thị xã, tôi lang thang một mình, nhưng không tìm đến T.N. cô nữ sinh vẫn viết thư cho tôi đều đặn, vẫn màu mực tím trên giấy học trò, vẫn gọi tôi bằng ông và xưng nhỏ, vẫn ngày hai buổi cấp sách đến Nữ Trung Học Châu Đốc, vẫn tâm sự rằng thỉnh thoảng cô bị thầy ném phấn vì lơ đãng trong khi nghe giảng. Tôi vẫn nhận thư và viết thư cho cô. Đôi khi cô gửi kèm theo thư những con tem vì sợ trên núi tôi không có tem để gửi thư cho cô. Tháng Ba, về thị xã, vào hậu cứ Tiểu Đoàn, tình cờ thấy thư của cô. Thư chưa kịp chuyển vào tiền cứ. Trong thư, kèm theo một cặp hoa mai thêu trên vải, đó là cặp lon thiếu úy cô tặng tôi để may lên cổ áo trận, khi tôi được thăng cấp thiếu úy đương nhiên thực thụ vào Tháng Giêng và quyết định từ Tổng Tham Mưu về từ tháng Hai. Tháng Ba, gần một năm thư từ với nhau, nhưng tôi vẫn chưa bao giờ gặp mặt người nữ sinh đã viết thư mực tím cho tôi. Cô nói trong thư đầu tiên là cô tình cờ thấy tôi đâu đó trên phố, rồi nhìn phù hiệu mà biết được Đơn vị

tôi và dĩ nhiên biết được KBC không khó. Trong một lá thư, cô cho biết cô 16 tuổi, học lớp 9 Nữ Trung Học Châu Đốc, ngôi trường rất gần nơi tôi đi, về trong cái thị xã bé nhỏ này.

Tôi vẫn gọi cô là nhỏ, xưng tôi. Nếu tôi muốn biết cô là ai, chỉ việc theo địa chỉ trong thư, cũng rất gần nhà một người bạn tôi, nhưng tôi muốn để dịp đó hoàn toàn cho một tình cờ đưa đẩy. Tôi vẫn đi về cái thành phố thị xã nhỏ bé hiền hoà đáng yêu đó không như một khách lạ, cũng không như một khách quen từ gần 2 năm rồi. Vẫn nhìn chiếc bắc qua lại sông Hậu Giang đưa người qua Tân Châu, Hồng Ngự. Vẫn nhìn cảnh rợn rợn ghe thuyền trên bến sông với tình cảm đậm đà dành cho cư dân miền sông nước. Nhưng tôi không tìm đến em.

“Thành phố đó tôi đi về bao bận

Nhìn Hậu Giang ngày nước lớn nước ròng

Nhưng chinh chiến mấy ai tròn ước hẹn

Em bao giờ mới hiểu được tình sông?”

Có bao giờ em hiểu được, như con sông đi mãi không về, thì tình trong thời chinh chiến, tự ngàn xưa đã *cổ lai chinh chiến kỷ nhân hồi*.

HĐN

Nhật thực toàn phần sẽ đến Bắc Mỹ ngày 8 tháng 4, đi qua bờ biển Thái Bình Dương, băng qua Hoa Kỳ từ Texas đến Maine trước khi đi qua miền đông Canada vào Đại Tây Dương.

Cảnh tượng sẽ kéo dài 4 phút 28 giây trên con đường bóng tối hoàn toàn, đi qua 15 tiểu bang: Texas, Oklahoma, Arkansas, Missouri, Illinois, Kentucky, Indiana, Ohio, Pennsylvania, New York, Vermont, New Hampshire, Maine.

Tennessee và Michigan chỉ được một phần nhỏ. Phần còn lại của 48 tiểu bang phía dưới sẽ chứng kiến nhật thực một phần.

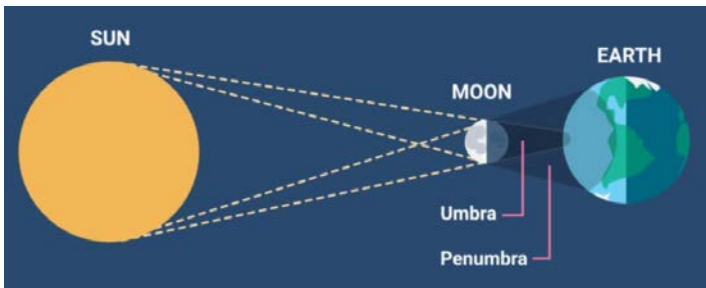
Nhật thực

Nhật thực là gì?

Hiện tượng này xảy ra khi mặt trăng nằm giữa mặt trời và Trái đất (Nhật thực toàn phần) hoặc khi mặt trăng che khuất một phần mặt trời (Nhật thực một phần).

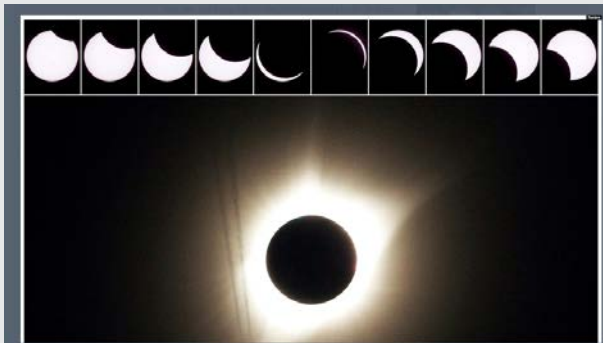
Theo từ nguyên, nhật thực (chữ Hán: 日食), nghĩa: “mặt trời bị ăn”.

Người Việt xưa, khi chưa được biết nguyên nhân khoa học của hiện tượng này, tin tưởng rằng mặt trời bị gấu ăn, nên khi nhật thực xảy ra đã dùng âm thanh (như đánh phèng la, khua chiêng trống...) với mục đích làm gấu hoảng sợ “nhả” mặt trời ra.

Tương lai

Bắc Mỹ sẽ không thấy nhật thực toàn phần nữa cho đến năm 2033 mà chỉ ở Alaska. Lần tiếp theo phải đến năm 2044, bị giới hạn ở Tây Canada, Montana và Bắc Dakota. Sẽ không có một đợt nhật thực nào khác ở Hoa Kỳ trải dài từ bờ biển này sang bờ biển kia cho đến năm 2045

Xem nhật thực ở Dallas

Xin truy tìm trên mạng các chi tiết về nhật thực nơi bạn ở. Sau đây là chi tiết về nhật thực nếu bạn ở Dallas:

- Nhật thực một phần bắt đầu - 12:24 p.m.
- Nhật thực toàn phần bắt đầu - 1:41 p.m.
- Nhật thực toàn phần chấm dứt - 1:45 p.m.
- Nhật thực một phần chấm dứt - 3:03 p.m.
- Tổng số thời lượng - Ba phút 51 giây

An toàn khi coi nhật thực

Mặt trời quá sáng đến mức có thể gây tổn thương vĩnh viễn cho võng mạc - phía sau mắt - nếu nhìn quá lâu (có thể chỉ kéo dài vài giây). Với nhật thực kéo dài mấy phút, bạn có thể mất thị lực nếu nhìn thẳng lên mặt trời. Và không có cách chữa trị chứng mất thị lực do nhật thực. Do đó phải dùng kính đặc biệt.

Kính nhật thực

Kính nhật thực tối hơn ít nhất 1,000 lần so với kính râm thông thường tối nhất; nó chặn tất cả ngoại trừ một phần rất nhỏ tia UV, ánh sáng nhìn thấy và tia hồng ngoại của mặt trời, chỉ cho phép một lượng an toàn đi qua.

Kính phải tuân thủ tiêu chuẩn quốc tế về các bộ lọc để quan sát trực tiếp mặt trời. Nếu mua, phải chắc là kính do một công ty có uy tín, dán nhãn Tổ chức Tiêu chuẩn hóa Quốc tế (ISO) 12312-2 ở đâu đó trên kính.

Lối đi trong vườn

Mang đến vẻ đẹp, sự tiện ích cho khu vườn, những mẫu thiết kế walkway dưới đây khá đơn giản và dễ thực hiện.

■ **Lối đi lát đá và rêu (Flagstone and moss).** Lối đi này mang đến vẻ đẹp tự nhiên và thơ mộng cho vườn của bạn. Trồng rêu vào những khoảng đất giữa các tấm đá cách dễ dàng và ít cần bảo trì. Bạn cũng có thể thử trồng rêu ngay giữa các phiến đá. NGUỒN: SUNSET MAGAZINE.

■ Lối đi bằng Flagstone và Decomposed Granite.

Lối đi bằng đá tự làm có thể đơn giản hay phức tạp về mặt thiết kế. Nếu bạn muốn lối đi lát đá của mình trông chuyên nghiệp, có thể lấp đầy khoảng trống giữa các tảng đá lớn Flagstone với Decomposed Granite. Vật liệu này được làm từ hạt bụi đá mịn liên kết với nhau bằng chất ổn định, khá đẹp mắt và có độ bền cao.

NGUỒN PINTEREST.

■ **Lối đi bằng đá và vụn gỗ (Flagstone and Mulch).** Lớp phủ mulch là vật liệu làm lối đi trong vườn tự làm có giá phải chăng. Lối đi bằng vụn gỗ giúp che phủ đất vườn khỏi xói mòn và cỏ dại. Khi dùng đá Flagstone sẽ giúp lớp mulch bền lâu hơn, đồng thời tạo điểm nhấn cho thiết kế. NGUỒN: PRECISION LANDSCAPE

■ **Sỏi nhỏ (Pea Gravel).** Chỉ với giá từ \$1 đến \$3.15 cho mỗi foot vuông, Pea Gravel là lựa chọn để làm lối đi trong vườn có giá khá rẻ. Loại sỏi này ngoài việc là vật liệu bền lâu tuyệt vời, còn rất thích hợp để tạo lối đi len lỏi giữa các bồn, luống trồng rau và hoa. NGUỒN: BETTER HOMES & GARDENS.

■ **Lối đi bằng xi măng và vụn gỗ (Concrete and mulch).** Những mảng xi măng đặt giữa lớp phủ mulch sẽ mang lại cho khu vườn của bạn nét mộc mạc, giản dị như một khu vườn thiền (Zen garden). Cần nhiều hơn thời gian và công sức hơn để tạo ra những mảng xi măng, nhưng kết quả sẽ mang lại cho bạn sự hài lòng. NGUỒN: AIRTASKER.

■ **Lối đi bằng Decomposed Granite.** Dù thường chỉ được dùng như vật liệu lót hoặc làm đầy, nhưng cũng có thể làm lối đi trong vườn chỉ với Decomposed Granite. Điều duy nhất nên lưu ý khi dùng vật liệu này là chúng cần được nén chặt trong lúc thi công để đạt kết quả tốt nhất. NGUỒN: GARDENISTA.

Xe mô tô điện lớn nhất

Thái Lan hiện nay là một trong các quốc gia sản xuất nhiều xe mô tô nhất thế giới với hoạt động của các công ty mô tô nổi tiếng như Honda, Yamaha, Suzuki, Kawasaki, BMW, Triumph, Ducati...

Một công ty mô tô có tên là Felo ở Thái Lan mới đây đã giới thiệu loại mô tô TOOZ được xem là mô tô điện đạt kỷ lục về kích thước và tầm hoạt động. Xe có thể đạt tốc độ 125mph (200 km/giờ) và chạy xa được tới 450 miles (720 km) cho mỗi lần sạc điện. TOOZ cũng được trang bị những kỹ thuật mới nhất như kết nối với điện thoại cầm tay, màn hình 12 inch để thể hiện bản đồ lộ trình hay chương trình ca nhạc với hệ thống âm thanh nổi. Áp suất không khí của bánh xe cũng được thể hiện lên màn hình và xe có hệ thống ABS chống trượt khi thắng gấp. Ngoài ra, mô tô này còn có camera có góc quay tới 360 độ.

Điểm nổi bật của xe này là có thể sạc 80% bình điện trong vòng 20 phút và trong trường hợp cần thiết, có thể dùng bình điện này để thắp sáng đèn trong nhà.

Xe mới được trưng bày và chưa có giá bán.

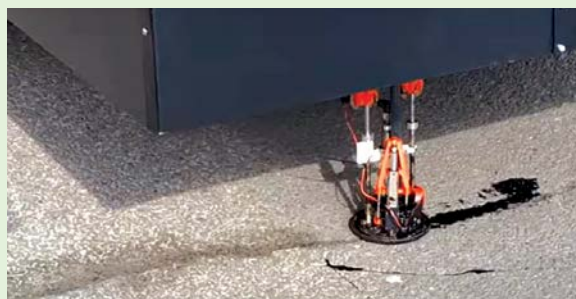

Xe sửa đường tự hành

Mặt đường giao thông qua thời gian dài dần dần sẽ bị hư hỏng tạo ra các ổ gà. Ban đầu chỉ là các vết nứt trên mặt, nước theo đó thấm xuống dưới mặt đường và phá vỡ kết cấu bê tông nhựa và tạo ra ổ gà. Để chữa mặt đường nứt, các nhà khoa học ở University of Liverpool (Anh quốc) đã chế tạo một máy tự hành đi lấp các vết nứt.

Máy có tên là ARRES, được trang bị trí tuệ nhân tạo và tự hoạt động. Hệ thống camera giúp dò ra các vết nứt trên mặt đường, đánh giá mức nặng nhẹ sau đó bơm nhựa đường lấp lại. Máy có kích thước chỉ bằng một xe van nhỏ và có thể hoạt động ngày đêm liên tục. Sau khi sửa chữa, hệ thống sẽ lưu lại thông tin về vị trí và công việc thực hiện để theo dõi về sau. Máy còn đang được cải tiến để có thể thực hiện lấp cả các ổ gà.

ARRES đang được bắt đầu sử dụng để sửa chữa đường ở các khu thành thị Anh Quốc.

Phát triển đồng đều

Nước Mỹ dinh dưỡng đầy đủ, nhiều thiếu niên đã to lớn, dềnh dàng như các thanh niên, thiếu nữ trưởng thành. Hồi giữa tháng 3, 3 thiếu niên ở tuổi 11, 12 và 16 đã cướp một nhà băng Wells Fargo tại Houston mà cảnh sát cho rằng các em còn trang bị vũ khí. Sau khi bị bắt và xử án, quan tòa cho biết các em đã “phát triển” quá sớm, không chỉ về thể hình mà cả “kỹ thuật” đánh cướp nhà băng!

Bữa cơm bằng sắt

Một người mẹ tại Florida, khi chuẩn bị cơm trưa cho con để mang đến trường dạy trẻ bỏ nhảm vào túi món tráng miệng là một ... khẩu súng lục. Các cô giáo và trường học một phen hết hồn khi lấy phần trưa cho đứa bé. Người mẹ khai là lúc đó bà định bỏ khẩu súng vào túi xách, nhưng chắc bận suy nghĩ chuyện đại sự, nên túi trái cây tráng miệng vào giỏ xách của bà và khẩu súng vào túi của con mình. Chưa rõ bà sẽ nhận hình phạt như thế nào!

Du lịch miễn cưỡng

Có những tài xế bị cảnh sát “tặng” 5, 7 giấy phạt giao thông thỉnh thoảng vẫn xảy ra, nhưng một thanh niên người Pháp khi du lịch sang Na Uy đã phá kỷ lục này khi nhận đến 25 giấy phạt giao thông chỉ trong 19 ngày, phần lớn các giấy phạt này do máy thu hình tự động ghi lại. Quan tòa phạt 21 ngày tù, kéo dài thời hạn du lịch của chàng ta mà không phải trả thêm tiền ăn uống và khách sạn. Chỉ có điều lần này chàng chỉ có thể chụp hình quang cảnh Na Uy qua cái cửa sổ tò vò tí tẹo ở trại giam ...

Chiếc ghế gỗ đu đưa

LƯU HUỠNH
SÀI GÒN, VN

Trong giấc mơ rõ mồn một về quãng thời gian tầm 10 năm cuối đời của mình, tôi luôn tưởng tượng thấy cảnh mình đang ngồi trên một chiếc ghế gỗ đu đưa, bên dưới hàng hiên của ngôi nhà, phóng tầm mắt nhìn ra xa phía trước. Trên tay là một tách cà phê đen nóng, trên đùi là một cuốn sách nào đó vẫn đang đọc dang dở. Tôi không biết mình đang đọc gì hay đang suy nghĩ về điều gì lúc đó, nhưng tôi biết chắc chắn đó sẽ

là hình ảnh mình trong những ngày ấy, yên lặng đơn độc. Xung quanh có thể sẽ không còn ai và chắc hẳn tôi cũng chẳng phiên đến ai nữa cả ...

Hình ảnh chiếc ghế gỗ đu đưa ấy đã đi vào tâm trí tôi từ khi tôi còn là một cậu nhóc, từng thấy chiếc ghế gỗ đu đưa (the rocking chair) này khi nghe nhạc, xem phim, đọc truyện ... và dần dần mờ dần trong ký ức, ngày càng rõ.

Đó là chiếc ghế gỗ gắn liền với người cha trong ca khúc Papa, bài hát

quốc tế do Paul Anka thể hiện khá thành công. Người cha này đã dành hàng giờ ngồi lặng trên ghế ở tầng dưới nhà mà nhớ về người vợ đã mất của mình, không bao giờ bước lên tầng trên nữa... “bởi vì không còn bà ở đó!”. Người đàn ông ấy đã hy sinh tất cả những điều gì tốt đẹp nhất cho con cái, cho gia đình mình, và vẫn mạnh dạn chúc con hãy cứ tiếp tục tiến bước trên con đường riêng đã chọn của chúng - “I’ll be O.K. alone”!

Đó là chiếc ghế gỗ mà chàng trai hiền lành

khò khạo Forrest Gump đã ngồi nhìn ra sân, trầm tư một hồi rồi bỗng nhiên đứng bật dậy, bắt đầu cuộc hành trình chạy bộ thần thánh của mình trong hơn 3 năm, gần như là vòng quanh nước Mỹ, đường chạy của anh cũng đã gắn liền với những sự kiện thời bấy giờ ... Không một ai có thể biết được trước đó, khi đang ngồi trên ghế gỗ đu đưa, chàng trai tội nghiệp với chỉ số IQ chưa đến 75 của chúng ta đang nghĩ tới điều gì!

Đó là chiếc ghế mà Noah Calhoun – nhân vật nam chính trong tiểu thuyết Nhật ký của Nicholas Charles Sparks vẫn ngồi vào mỗi buổi chiều tối, *“nhất là sau khi đã làm việc vất vả cả ngày, và để cho những ý nghĩ của mình lang thang vô hướng”* (trích lời văn trong truyện). Từ chiếc

ghế ấy, Noah Calhoun đã trải qua những tháng ngày bình yên, lặng lẽ và cũng từ góc ngồi thân thuộc ấy, anh đã đón chào người phụ nữ đến cùng anh, gắn bó hết đời ...

Tôi từng vốn là một người dễ mất tập trung, thật khó để bắt tất cả những suy nghĩ của mình tập trung chú ý về một việc, một vấn đề trong khoảng thời gian cố định nào đó, nếu không có được sự luyện tập, kiên trì đủ lâu và kỷ luật. Cũng chính vì sự dễ xao nhãng này mà tôi cũng đã vô tình để trôi tuột đi những cơ hội công việc, những biến đổi hoàn cảnh lớn lúc nào chẳng hay. Tuy vậy, tôi cũng vẫn không quá tự trách mình nữa, bởi tôi biết, mình đã qua rồi cái thời bon chen trong cuộc sống, trách cứ đổ

lỗi cho bản thân. Giờ là lúc tự quay về với chính mình, trân trọng những gì mình đang có, chất mót lại một ít bình yên cho đến cuối cuộc đời.

Hình ảnh chiếc ghế gỗ quen thuộc ấy thỉnh thoảng cứ xuất hiện trong giấc mơ bình dị của tôi như vậy. Đôi khi, tôi vẫn thấy thấp thoáng chiếc ghế gỗ lúc lắc đu đưa bên dưới hàng hiên của một ngôi nhà nào đó trên đường đi làm của mình.

Bên trên ghế khi ấy có lúc là một em bé vui đùa, cười như nắc nẻ, đang dùng hết sức lực bé nhỏ của mình, cố gắng lắc lư để tận hưởng cảm giác đu đưa thú vị đầu đời. Đôi khi trên ghế là một cô gái/anh chàng nào đấy đang đu đưa nhè nhẹ, vui vẻ với những gì từ chiếc smartphone trên tay mang lại. Đôi

lúc lại là một người ở độ tuổi trung niên, đang nằm ngửa người ra và một cuốn sách mở đã che gần hết khuôn mặt.

Động tác nửa nằm nửa ngồi thả lỏng cơ thể hoàn toàn, lúc lắc cái ghế nhẹ nhàng, tận hưởng chút xáo động nho nhỏ, buông thông mọi suy nghĩ của mình, tôi chắc rằng sau đó con người ta sẽ sáng khoái hơn, nhẹ nhàng hơn, chuẩn bị đón chờ những gì sẽ xảy ra sắp đến trong một tâm thế hết sức bình thản.

Chiếc ghế gỗ đu đưa, không chỉ là nơi rung động những thớ thịt, còn là chỗ vỗ về tâm tưởng nhẹ nhàng cho những con người đã quá thấm đẫm những mất mát, đau thương, giằng xé ... trong cuộc đời, trong đó có tôi!

LH
(THÁNG 01/2024)

The advertisement is for Baotre Online, featuring four Smurfs characters in the top row, each with a checkmark and the text 'DỄ ĐỌC', 'DỄ THẤY', 'DỄ CẮT', and 'DỄ TÌM'. Below them is a Smurf character driving a car. The main text reads 'RAO VẬT TRÊN BÁO TRẺ' and 'HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH'. At the bottom, it says 'ONLINE TRONG NGÀY' and provides the URL 'HTTPS://BAOTREONLINE.COM'.

2 người thợ săn

NGUYỄN MẠNH TUÂN phóng tác

Chu nhận được giấy mời của một công ty hỏa xa Thái Lan: họ thuê anh hạ giùm một thớt voi to ghê gớm, đang phá hoại các đoạn đường mới lắp tại phía Tây Nam xứ Thái.

Chu là tay săn voi nổi tiếng. Anh vào nghề từ

ngày mới 16, nên có kinh nghiệm già dặn về thú rừng tinh khôn này. Anh nhìn mảnh điện tín màu xanh trên tay, nheo mắt một cách tự phụ:

- Đây là dịp cho mình nổi tiếng ... Ta phải đòi một giá thực cao mới được!

Điều đó được anh hài lòng ngay vì phải nhờ tới

anh, công ty đã trừ liệu sẵn sàng cả.

Nhưng Chu bắt đầu khó chịu khi đặt chân tới xứ Thái, thì ra không phải công ty mời riêng anh mà cũng mời cả Ri, một bạn đồng nghiệp, đồng thời là tay súng có hạng vùng cao nguyên. Ri kém anh vài tuổi, nhưng

thuộc một dòng họ thợ săn lâu đời, nên đôi khi tỏ ra xuất sắc hơn anh.

Anh nhất định phải thắng Ri trong chuyến săn đặc biệt này.

--oOo--

Cả 2 người thợ săn đều muốn đạt kết quả mau chóng nên không dùng tới voi để chuyên chở:

- Công kênh quá... Nào voi, nào quần tượng... Chưa tới rừng, đã lộ tung tích rồi, còn săn gì!

Cả 2 chỉ cần đem theo 2 người thợ phụ quen đi rừng để mang đồ hành lý, là đủ.

Lúc đó vào mùa khô. Chu nhận lòng cánh rừng phía bên tả con đường sắt, dành cho Ri phía bên hữu. Như vậy, mỗi người có một khu vực hoạt động riêng biệt, may ai nấy thắng.

Thoạt đầu, Ri đề nghị:

- Con voi này nổi tiếng gan lì ... Không hợp tác với nhau, ta khó thành công, anh nghĩ sao?

Chu ngẫm nghĩ cũng phải, nên nhận lời:

- Tôi tính thế này: ai thấy dấu voi, báo cho nhau biết ngay... Rồi lúc đó, tùy... Mỗi người có cách săn riêng.

Như vậy là phải lắm rồi. Từ "thấy dấu" cho tới lúc "hạ" được voi, còn xa lắm. Nhưng dù sao làm vậy, cũng đỡ mất công mò mẫm trong rừng.

Nhưng được ít lâu vì hiếu danh, vì ganh ghét, nên chẳng ai tôn trọng lời hứa nữa.

Bữa đó Chu tìm ra vết chân một thót voi lớn, dấu vết khá lâu, khoảng mười bữa rồi. Chu chẳng lạ gì giống voi rừng: bao giờ cũng có thời kỳ chúng theo tiếng gọi xa xăm nào đó, băng rừng tìm về phương Bắc ... Có thể lần này con voi ngưng phá phách để làm chuyến du hành bí mật đó chăng?

Chu đã nghĩ tới chuyện báo cho Ri hay để bao vây con vật; nhưng suy nghĩ lại anh thấy chắt chội gì lại cho người đồng nghiệp trẻ cái may mắn hạ con vật trước mình. Anh tìm ra; anh phải thử thời vận trước đã!... Như vậy là hợp lý.

Thế là Chu lẳng lặng đem 2 người phụ theo chân con mồi. Anh đơn giản tới mức tối đa mọi thứ hành lý, nên chỉ mang súng đạn với vài thứ cần thiết. Đêm đêm 2 người phụ dẫn cây dựng tạm mái lều lá là đủ; còn ăn đã có thịt rừng, lương khô.

Những nổi vất vả ngày nắng đêm sương không ảnh hưởng gì mấy đến thân hình quen dầu dãi của Chu; anh hăm hở mỗi ngày đi một xa hơn; nhất là càng tiến sâu, vết chân voi càng rõ, chứng tỏ con vật ở ngay phía trước.

Nhưng đúng vào lúc anh sắp bắt kịp con mồi thì

nhuộm sốt rét. Có thể đó là kết quả tai hại của nếp sống bừa bãi trong rừng: đêm ngủ không màn, không chịu đốt lửa, của anh.

Chu đành phải nghỉ lại một ngày. Đêm đến, khi trăng vừa lên, anh toan khởi hành, thì nghe tiếng chân người bước tới, rồi Ri từ đâu xuất hiện ra.

Gã thợ săn trẻ tuổi, cười một cách hóm hỉnh:

- Thế là chúng ta lại gặp nhau!... Tôi tưởng anh đi xa hơn kia, ai dè!... Mà thấy dấu voi hồi nào cả?

Chu biết gã hỏi lấy lệ để chọc tức mình, nhưng cố làm vẻ tự nhiên: đằng nào anh cũng là người lớn tuổi hơn kia mà:

- Mới thấy thôi ... Đã tính kiếm anh, lại sợ con vật biến mất, nên đành phải theo sát đã ... Bây giờ thì ta lên đường chứ?

Ri cười nhạt:

- Chúc anh may mắn nhé!... Nhưng theo tôi, anh nên chờ dứt cơn sốt hăng đi, tốt hơn!

Rồi gã để mặc Chu nằm rên hừ hừ dưới lớp chăn dạ, người nóng như than hồng.

Nhưng chỉ sáng hôm sau Chu bắt kịp gã. Chu nhiều kinh nghiệm băng rừng hơn gã mà! Đôi bạn bắt đắc dĩ này đi cùng đường mà chẳng ai buồn nói với ai, mỗi người giấu kín một chiến thuật riêng để nắm phần hơn trong chuyến thi tài này.

Con voi quả thực đã làm chuyển hành trình dài bất ngờ, nó rời đất Thái, tiến vào cánh rừng hoang vu tới ghê rợn miền biên giới. Một đêm, nhóm phụ đi theo 2 người, hoảng sợ, bỏ trốn mất, đem theo luôn mớ lương khô, thành thử 2 người thợ săn bị bỏ rơi giữa rừng.

May mắn là họ còn đủ súng đạn. Chu bàn:

- Về cũng dở ... Cứ đi lại hơn ... Đằng nào mình cũng chẳng bỏ được cuộc săn đuổi này...

Tất nhiên Ri chẳng bao giờ muốn để Chu đi một mình rồi. Thế là cả 2 lại tiếp tục theo dấu chân voi.

Khu rừng già miền biên giới mỗi ngày một hoang vắng hơn, ẩm thấp hơn. Bây giờ cả 2 không ai nghĩ tới chuyện tách rời nhau giữa cánh rừng cô quạnh nữa rồi; nhưng càng gần nhau họ càng khó chịu với nhau hơn. Lòng ghen tị, nổi nhọc mệt, cộng thêm với bệnh rét rừng, bắt đầu hành hạ cả 2. Thân kinh họ căng thẳng tới độ gây gổ nhau suốt ngày vì những chuyện không đâu.

--oOo--

Sáng hôm đó, 2 người cùng trông thấy một con voi lớn khuất sau khóm tre, để lộ cặp ngà cong vút, dài hàng thước... Chu tặc lưỡi:

- Đúng con voi già rồi!...

Thế là, cả hai rạp người sát đất, trườn về phía

con vật. Họ đều nghĩ giống nhau:

- Làm cách nào cho viên đạn xuyên qua phía sau tai, chạy thẳng vào óc, mới chắc ăn!

Không may cho Chu: anh bị mấy bụi gai lớn chắn ngang lối đi; thành thử khi anh trườn được tới địa điểm thuận tiện nổ súng, thì Ri nằm đó hồi nào. Ri đang lựa thế bắn... Lần này con voi chẳng sao thoát tay Ri được.

Chu không dần nổi bực tức: công trình của anh hóa vô ích sao?... Chính anh mới là người tìm thấy dấu chân voi trước, Ri phải nhường anh phát súng đầu tiên mới công bằng. Không suy nghĩ, anh nắm lấy gót chân người nằm trước mặt, kéo mạnh...

Đúng vào lúc đó, Ri nổ súng ... Viên đạn lạc vào khoảng rừng thưa trước mặt ... Con voi không để cho ai kịp bắn tiếp ... Nó tiến thẳng vào hàng cây um tùm, cành khô gãy rãng rắc; lớp lá xanh rì khép kín, che chỗ cho con vật ... Thế là lỡ một dịp tốt cho 2 tay thợ săn hạ nó!

Ri nhồm dậy, người nóng bừng ... Anh giận đến cứng lưỡi, không thốt nên lời. Hai bàn tay Ri ghi lấy nòng súng: anh phải nện cho Chu đảm bảo súng mới hạ con thú!

Chu nhìn cặp mắt nảy

lửa của đôi thủ mà phát sợ; anh tưởng chừng Ri có thể giết anh chắc!... Bản năng tự vệ khiến anh hành động thực mau lẹ: tiếng súng nổ vang lên, khô gọn như tiếng pháo... Và Ri ngã vật xuống, gãy vài cái, chân trái co lại, nằm im như người ngủ. Viên đạn xuyên giữa trán anh, làm thành một lỗ nhỏ có dòng máu rỉ ra ... Vài con muỗi vo ve liệng quanh.

Chu không ngờ mình trở thành sát nhân nhanh chóng như vậy. Tuy nhiên anh không hối hận chút nào: Ri không chết, chắc là tới phiên anh, bắt buộc phải thế rồi!

Anh nạp thêm đạn vào súng, lạnh lùng bỏ đi.

Chừng quá trưa anh tìm thấy con voi ... Thực là dễ dàng. Hình như con vật cố ý đợi anh hay sao đó: nó ve vẩy đôi tai, vươn chiếc vòi dài như thân rắn, vật mấy mầm măng đưa lên miệng, ung dung như ông già nhâm nhi ly rượu.

Chu chỉ phải bắn có một phát ... Con vật khuyu xuống rồi đổ nghiêng, máu từ gáy nó túa ra, nhuộm đỏ cả bụi gai nát bấy ... Chu reo lên như đứa trẻ: thế là anh thành công rồi!... Anh nghĩ tới món tiền thưởng khổng lồ của công ty tới lúc danh tiếng thiện xạ của anh nổi lên như cồn!...

Nhưng khi ngắm kỹ con voi, anh thấy nó có vẻ như già quá ... Lớp da

nhăn nheo, chẳng chút mỡ màng nào, trơ ra như mảnh dạ cũ, hết tuyết, đôi mắt đục lò, đã kéo màng, còn răng với móng vừa sứt mẻ vừa cùn như có ai mài giữa bao giờ... Rõ ràng thú voi già bảy tám mươi!... Cái nhìn nhà nghề của anh không thể sai được... Anh nhớ rõ bản ghi chú đặc điểm của con voi kia: kích thước tạm đúng nhưng tuổi thì khác nhau xa... Thốt voi anh phải hạ mới non ba mươi!... Tức là đang thời sung sức, đâu đã lợm khom thế này!

Chu tìm trên mình con vật: chẳng thấy dấu của công ty đâu. Nhân viên kiểm lâm có dặn anh kỹ càng là con voi có mang dấu đóng bằng sắt nung đỏ phía sườn bên trái kia mà!... Như vậy chắc chắn không phải con này. Thực là bé cái lắm!

Chu chán nản ngồi xuống bên con vật; khẩu súng nặng trĩu trên tay. Cái yên tĩnh của cánh rừng càng làm anh thấm thía hơn, tiếng rây rứt của lương tâm ... Anh đã giết Ri một cách vô ích ... Con người trẻ tuổi đó chưa đáng phải chết tức tưởi như vậy.

Chu đứng dậy như người điên ... Anh chạy tới bên xác Ri, nước mắt ràn rụa như đứa trẻ. Nhưng tha hồ cho anh lay, gọi, khóc lóc, lay van ... Ri vẫn nằm trơ trơ ra đó, đôi mắt trợn trừng nhìn anh như oán hận, như trách móc ...

Trời đổ tối ... Chu bắt đầu thấy ghê rợn cái hoang vu của núi ngàn: anh vùng chạy, như bị ma đuổi, vút lại khẩu súng sẵn trở nên vô dụng bên xác Ri.

Chu chẳng nhớ anh vấp ngã bao nhiêu lần, nhưng có một lúc cơn sốt bốc lên, anh hoa mắt, nằm lăn ra đất, lịm đi, không hay biết gì nữa.

Mặt trời lên cao, anh mới tỉnh dậy, đầu nhức như búa bổ ... Anh vực đầu xuống suối, uống no nước như con thú rừng rồi lại bắt đầu chạy ... Trời nóng như thiêu đốt, Chu vẫn lầm lũi bước nhanh... Anh có cảm tưởng hàng trăm tia lửa tung tóe trước mặt... Anh gắng gượng lê đôi chân rã rời về tới đồn kiểm lâm bên sông, nằm lăn ra đó... Chu lên cơn sốt dữ dội. Trong cơn mê sảng, anh nhắc tới Ri, anh kể lại cho viên đội kiểm lâm nghe tất cả những gì xảy ra rồi ôm mặt khóc nức nở ... Khuôn mặt hốc hác ràn rụa nước mắt ...

Phản xúc động, phản sốt rét hành, lại bị trúng nắng giữa lúc mệt mỏi, Chu sốt kịch liệt rồi chết nhanh chóng vào sáng bữa sau. Viên đội kiểm lâm nhìn anh, thở dài:

- Thế là mất cả 2 người thợ săn ... Số con voi chắc còn sống lâu!

NMT phóng tác
(Theo R.CAMBELL)

Trần Vũ đánh máy lại tháng 2-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Mạo Hiểm của Nxb Sống Mới in tại Sài Gòn trước 75.

TRẦN MỘNG TÚ

tháng tư gõ cửa

TRANH ĐINH CƯỜNG

*Tiếng gõ trên cánh cửa
Tháng Tư bước vào nhà
Tháng Tư ngồi xuống ghế
Tháng Tư pha bình trà*

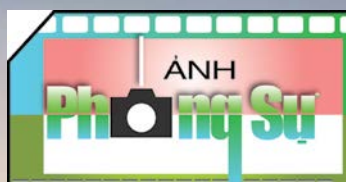
*Rót ra một chén nhỏ
Chia đều giữa hai ta
Tháng Tư và nhân chứng
Nhìn nhau cùng khóc òa*

*Trà xanh như nước mắt
Đằm đũa trên mặt ai
Giơ bàn tay gầy lấm
Quẹt ngang nỗi ngậm ngùi*

*Tháng Tư già theo tuổi
Ta già theo tháng Tư
Tóc không còn xanh nữa
Cánh trà cũng héo khô*

*Tháng Tư rót đầy chén
Mời nhau ngậm lưu vong
Tiếng ai vừa khép cửa
Nhốt nỗi buồn vào lòng.*

TMT – THÁNG TƯ 2024

Dubai

KIM LIÊN
BÀI VÀ ẢNH:

Chúng ta đã nghe nói nhiều về Dubai, nhưng có thể chưa có dịp du lịch. Trong khi chờ đợi, mời bạn xem loạt ảnh phóng sự sau đây của Kim Liên trong một lần ghé thăm.

Dubai là thủ đô của Tiểu vương quốc Dubai [United Arab Emirates (UAE)] nơi đông dân nhất trong số 7 tiểu vương quốc của Các Tiểu vương quốc Ả Rập Thống Nhất, nằm ở phía Nam của Vịnh Ba Tư thuộc bán đảo Ả Rập.

Đây là một thành phố của một quốc gia tăng trưởng thần kỳ, ở thế kỷ 19, Dubai chỉ là một làng chài nhỏ, và phát triển như vũ bão vào đầu thế kỷ 20, đầu tư mạnh và lãnh vực du lịch bằng sự hào nhoáng và sang trọng. Nơi đây có nhiều khách sạn 5 sao nhất trên thế giới, đặc biệt là tòa nhà Burj Khalifa, cao nhất thế giới với 828 mét, xấp xỉ một cây số!

Ở phía đông Bán đảo Ả Rập trên bờ biển Vịnh Ba Tư, Dubai là một trung tâm vận tải sầm uất và nhộn nhịp.

Nhiều người tưởng rằng, kinh tế Dubai dựa vào dầu mỏ, nhưng đó chỉ là dĩ vãng. Sản xuất dầu góp chưa đến 1% GDP của vương quốc này mà trọng tâm thu nhập là từ du khách và phi trường.

Dubai năm 1990 và ngày nay

Bạn có thể trượt tuyết ở xứ sa mạc này tại Ski Dubai, trong Mall of the Emirates, nơi có triển núi giả cao 85 mét và tuyết nhân tạo mù mịt.

- Tại Dubai, bạn sẽ không thấy bất cứ người phụ nữ nào bán hàng, tất cả đều nam giới.

- So với Mỹ, vật giá và chi phí đời sống ở Dubai thấp hơn nhiều. Chừng ba phần tư thu nhập trung bình ở Mỹ là sống thoải mái ở Dubai.

- Dân số khoảng 3.3 triệu nhưng 83% là dân nhập cư lao động, đông nhất là Ấn Độ. Dân Dubai thứ thiệt chỉ khoảng 17%

- Dubai có thể xem là thành phố an toàn nhất thế giới với tỉ lệ tội phạm 0%. Mọi cư dân ở đây đều phải tuân theo luật Hồi giáo nghiêm ngặt, tất cả những vi phạm đều bị bỏ tù hoặc tống xuất.

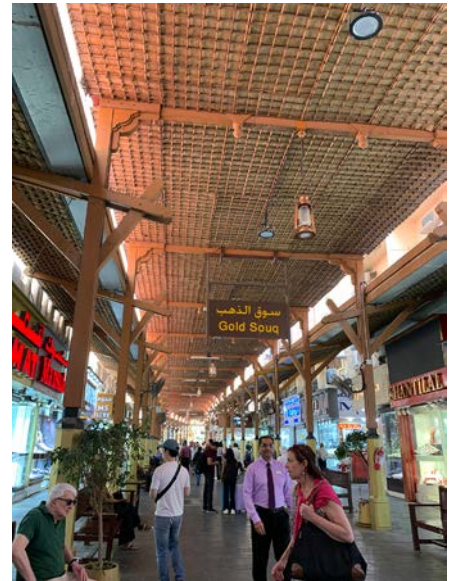
Bánh xe quay (The Giant Wheel) lớn nhất thế giới,

Chợ vàng

Chợ vàng

Chợ vàng

Đền thờ Abu Dhabi Sheikh Zayed Grand Mosque

Frame

Frame từ trên cao nhất nhìn xuống

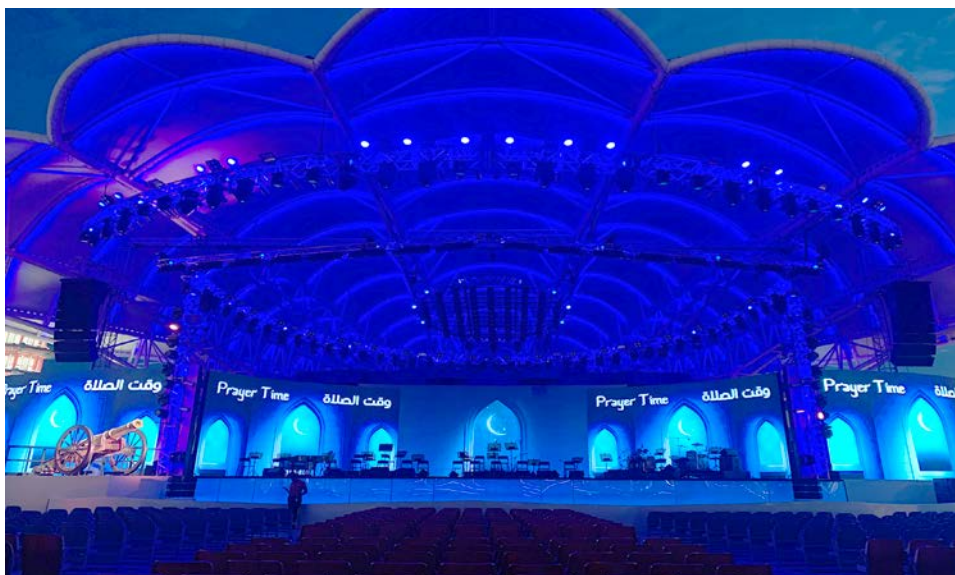
- Đây là xứ sở không nợ nần. Dân Dubai hầu như không nợ xu nào. Nếu không có khả năng trả nợ, họ phải đối đầu với sự trừng phạt nghiêm ngặt, ở tù hoặc bị trục xuất.

- Khoảng 30,000 căn cầu xây dựng trên toàn thế giới đang hoạt động tại Dubai. Chiếm khoảng một phần tư hay 24% trong số 125,000 căn cầu toàn cầu.

- Ngân sách dành cho cơ sở hạ tầng của Dubai hàng năm khoảng 13 tỉ đô la, cao nhất toàn cầu nếu so về diện tích khu vực.

Global Village

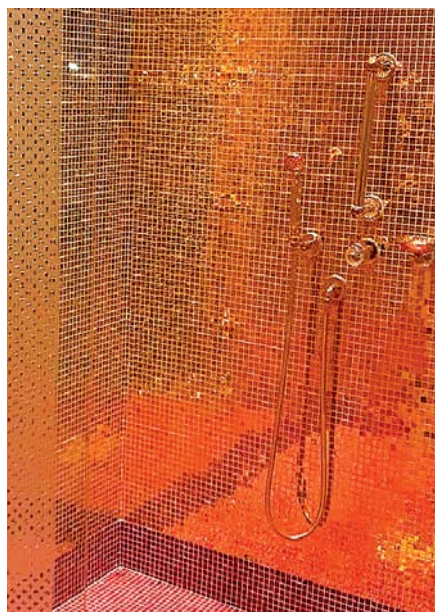

Khách sạn 7 sao Burj Al Arab

Phòng ngủ dát vàng

Phòng tắm dát vàng

Dubai Burj Khalifa, 1 trong những tòa tháp cao nhất thế giới

Nhạc nước tại chân tòa tháp Dubai Burj Khalifa

Khoảng 33% GDP của Dubai đến từ thu nhập của phi trường. Ngoài ra còn sự góp phần rất lớn của ngành vận tải, thương mại, kinh doanh, dịch vụ tài chính, bán lẻ và du lịch. Sân bay Dubai International Airport có khoảng 90 ngàn nhân viên, tạo công ăn việc làm cho hơn nửa triệu người và mang lại 26 tỉ đô la thu nhập. Góp 27% GDP của thành phố này.

Nguyễn Thanh Châu

là rồi một chuyện kể chưa xong

NGUYỄN & BẠN HỮU

Nhà thơ Nguyễn Thanh Châu là khuôn mặt quen thuộc trong giới văn học. Bạn bè ai cũng biết tiếng và quý mến, thường tìm đến Châu khi cần tài liệu viết lách. Trang mạng Văn Việt đã giới thiệu Nguyễn Thanh Châu như sau:

"Nguyễn Thanh Châu sinh năm 1951 tại Sài Gòn, theo học trung học Petrus Ký rồi Đại học Vạn Hạnh. Từ 6/1972, động viên

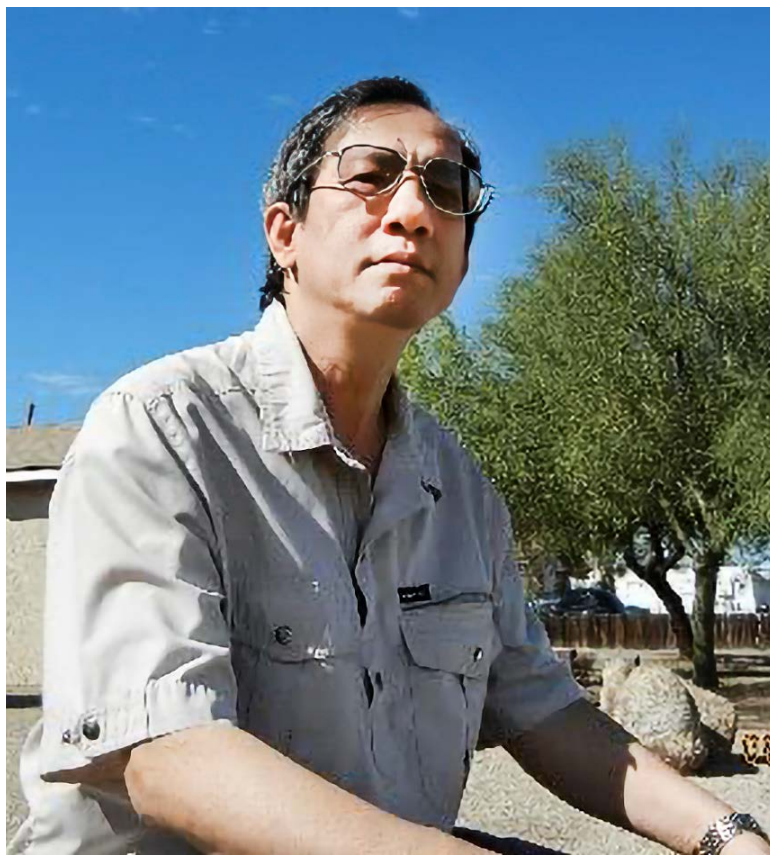
vào trường Bộ binh Thủ Đức, phục vụ tại chi khu Cao Lãnh. Từ 1975 đến 1980, đi tù cải tạo. Tháng 4/1995, sang Mỹ theo diện HO.

Nguyễn Thanh Châu có thơ đăng trên các tạp chí văn học như Văn, Văn học, Phố Văn, Khởi hành, Thư quán bản thảo và một số trang mạng. Ông định cư tại thành phố Phoenix, Tiểu bang Arizona, Hoa Kỳ.

Nguyễn Thanh Châu đã xuất bản *Ca nguyền. Gởi cây xương rồng trong gió* (2009. Thư ấn quán) và *Ca oán*. Đến với mùa giải oan (2011/ Thư ấn quán). Thơ Châu tựa hồ một tiếng nấc giữa câu chuyện đời dài dặc, thẳng trâm, nhiều đau đớn, day dứt, nhớ tiếc ..."

Vừa qua, NTC về thăm lại quê hương. Châu ra Huế, Đà Nẵng, ghé Sài Gòn thăm bạn bè văn nghệ: Ý Nhi, Nguyễn Anh Khiêm, Hoàng Kim Oanh, Lê Triều Diễm ... Đi Châu Đốc, Gò Công, Cao Lãnh thăm mộ cha mẹ, ông bà, cô bác ... và sum họp với bà con nội ngoại. Nguyễn hỏi sao kỳ này đi lâu vậy thì Châu trả lời: Còn đi được thì đi thôi ... Trên đường về lại Phoenix, AZ. máy bay quá cảnh Đài Loan, Châu bị té ngã trong toilet và qua đời. Châu ơi, tin như sét đánh giữa trời quang. Làm sao tin được ...

Thân tình của Nguyễn và Thanh Châu bắt đầu từ những năm 1980 sau thời gian cải tạo và kéo dài tới những năm tháng gần đây. Năm 1996 khi qua Mỹ, Nguyễn đáp xe Greyhound tới thăm Châu ở Pheonix AZ, cùng nhau đi uống cà phê ở thành phố sa mạc được ghi lại trong bài thơ Tempe, và Châu cũng đã một lần qua Dallas chơi

Nhà thơ Nguyễn Thanh Châu - NGUỒN GIÓ O

với Nguyễn, rồi năm 2012 lại gặp nhau ở Orange County cùng với các bạn Nghiêm Phú Phát, Bùi Vĩnh Phúc, Nguyễn Đình Thuần, Nguyễn Lương Vỹ, Võ Châu Cửu, Khánh Minh, TN Ngọc Sương ... Bây giờ thì mãi mãi cách xa.

Nhìn lại những đóng góp của Nguyễn Thanh Châu thì ngoài những bài thơ đẹp, súc tích còn công trình sưu tập thi văn dưới tiêu đề *Chân Dung Văn Học Miền Nam*.

Ôi thương nhớ bạn, xin đăng lại bài thơ viết năm nào khi thăm nhau ở Phoenix.

Tempe . thơ qua hoang mạc

hãy vinh danh
vinh danh đôi giày Van Gogh
hãy vinh danh
vinh danh chuyến xe buýt. mang tên sói
đồng hoang
Tempe
im bóng cây sa mạc
xanh. giấc mơ xanh
giữa ngày nắng diên. mây trời. đá. và cát
trưa. đáp xuống Tempe
như cánh chim. bay vào bóng lá
đẹp. bầu trời. những cây xương rồng
ôi. xứ sở đã dựng lên. những con đường của
trí tuệ. và thơ

trưa. ngồi ở Tempe
nhớ những con đường. của gió mùa. em. và
đất nước xa
một mai. nếu thơ anh còn được đọc. ở những
hè phố xưa. anh sẽ mang về quê nhà. gió
lãng du. bụi của những con đường thăm
vang. nắng trưa từng cháy trên tóc anh.
ngọn ngọn màu hoa xương rồng hung bạo.
em. cây sấu đông trở bông tím. hãy nhìn thật
sâu hồn anh. bóng những ngọn núi đá hồng
cổ quái. những cồn cát nhẵn mịn lượn sóng
trùng khơi. ôi. da thịt em một đêm xuân
nồng. những búi cỏ sa mạc bay bay trong
một hoàng hôn buồn. và tempe. hàng cọ lao
vun vút dưới trời. trưa nào. như trưa ở đây.
chuyến xe chở từ qua rừng gôi Yên Bái Hà
Giang
và Tempe
những quán sách. quán tranh và tượng
nhớ không. ngày thanh niên. nắng và gió.

ngồi trong quán thưa. anh và em. những
chùm bông giấy. tách trà hương sen ủ. chợt
nghĩ tới ngày chia tay. sợi tóc rơi trên mặt
gỗ sấu. xa rồi. ngày thình không. phố của ta
giờ đây. Tempe

anh ngồi bên trang sách mở. làm thơ
phố nâu. nắng ngoài mái hiên. mùi cà phê
tỏa

ôi. con đường lát gạch hồng xưa
trên góc quảng trường
người sinh viên nghèo. cuộn tờ báo trong tay.
chờ chuyến xe buýt sang thành phố khác
tưởng bây giờ là những ngày hồng trong thư
viện

anh ngồi với thời gian
bụng đói
tiếng ve đầy trời
rợp những khu vườn. nắng đổ
những trang sách. lật qua. lật qua
bóng núi. cát sa mạc. người. bến cảng. và
than
cuộc nổi dậy. triết thư sấm động
mộ bia. thiền sư đi trong đám bụi
giục giã. tiếng gọi của rừng hoa quỳ
trưa. ở Tempe
phố. quán. những cột đèn. thời Shakespeare
âm nhạc. mùi bánh. và bia nâu
sài gòn. của những năm đầu sáu mươi. thơ
Thanh Tâm Tuyền
chiến tranh còn trên những cánh đồng xa
giờ đây. Tempe. năm chín sáu. quê người
không còn nghe tiếng động. thời gian trầm
xanh. không gian tím sẫm
là lúc ta không nhìn thấy nhau

khuya nay. Tempe. trăng lên trên hàng cọ.
và đôi hoa xương rồng. người đàn ông da
màu. đi dưới trăng. hát một khúc ca buồn.
bài đoản ca của khu rừng. cánh đồng bông
vải. nắng chết trên môi

khuya nay. còn ai đọc thơ anh dưới đèn. xứ
người. những cánh cửa đã khép. anh làm
thơ. cho ngọn gió diên. cuốn bay đi. bay đi
thơ qua hoang mạc
Tempe

NXT - 1996

Và sau đây là bài viết của Lê Hoàng Tuấn
Kiệt, một bạn thơ trẻ.

Tôi quen biết Nguyễn Thanh Châu khá trẻ

tràng, khoảng độ năm 2017 hay 2018, dù vậy, giữa chúng tôi nhanh chóng tạo nên một sợi dây liên kết rạt rào luyện thương, từ không gian mạng cho đến ngoài đời thực.

Trước hết, phải ghi nhận, một Nguyễn-Thanh-Châu-thi-sĩ. Ông xuất bản hai tập thơ với nhan đề: *Ca nguyên. gởi cây xương rồng trong gió* (2009) và *Ca oán. đến với mùa giải oan* (2011). Trong tập thơ đầu tiên, ông nhắc rất nhiều đến cây xương rồng và gió - những thứ đặc trưng của thiên nhiên vùng Arizona nơi ông sinh sống; cố nhiên, không thể thiếu trong đó những khắc khoải trĩu lòng khi ngóng trông về cố xứ. Ở tập thơ thứ hai, bằng bạc những ký ức chiến chinh, những ngày tù rạc điêu linh, hay những cái chết uất ức của nhiều bằng hữu ngoài khơi xa.

Có thể nhận thấy, ngôn ngữ thơ của Nguyễn Thanh Châu không mới, nhưng không thể chối bỏ việc ông rất cố công dốc sức tìm ra những âm điệu và cách diễn đạt mới mẻ nhằm đem đến phong vị riêng, dù nhiều bài đọc lên mang đậm hơi hướm Tô Thùy Yên. Cần biết rằng, ông vốn là bạn vong niên và rất ngưỡng mộ thi tài của Tô thi hào, nên việc chịu ảnh hưởng là điều khó tránh khỏi.

Và thứ hai, phải ghi nhận, một Nguyễn-Thanh-Châu-nhà-sư-tâm. Ông làm thơ, và cũng rất đời yêu thơ. Ông đọc nhiều sách, bên cạnh đó rất chịu khó sưu tầm, lưu giữ những trước tác của bạn bè văn nghệ bốn phương. Cách đây 5 năm, trong lần về Việt Nam, ông lặn lội xuống tận Ba Tri - Bến Tre, ghé thăm tệt xá và tặng tôi rất nhiều sách quý. Lần ấy, tôi sắp sửa kết hôn, và vẫn còn dư dả thời gian truy hoan đắm đuối. Tôi chờ ông thăm thú nhiều nơi, từ khu mộ Nguyễn Đình Chiểu cho đến biển Ba Tri, và cùng ăn những món quê mùa dân dã.

Nguyễn Thanh Châu thâm trầm, từ tốn, nhiều suy tư, song cuộc tâm sự giữa tôi và ông không hề kém thi vị, bởi ngập tràn trong đó là những câu chuyện về văn nghệ miền Nam, và cố nhiên, Tô Thùy Yên vẫn là cái tên được nhắc tới nhiều nhất. Với tôi, ông cùng với những gương mặt cự trảo khác như Nguyễn Anh Khiêm, Hoàng Kim Oanh, Nguyễn Thị Thảo An ... là những người sở

đắc thơ Tô thi hào mà tôi đặc biệt quý mến và ngưỡng vọng.

Ông Châu cũng là bạn tù với Tô Thùy Yên. Chính ông đã có công ghi nhớ, chép lại những bài thơ lừng lẫy mà Tô thi hào làm trong tù, và sau đó mang ra ngoài để phổ biến rộng rãi đến hôm nay. Đơn cử là kiệt tác *Tàu Đêm*. Từ trại Z30C - căn cứ 6 - Hàm Tân, những dòng thơ cháy bỏng của người “đem thân làm gĩa tù lưu xứ” đã vượt thoát khỏi chấn song tù ngục, băng xuyên những hàng rào kẽm gai của “đám chủ mới y trang xúng xính” để đường hoàng đỉnh đạc hiện diện giữa cõi đời. Ông còn kể tôi nghe về những giai thoại liên quan đến những bài thơ khác như *Tà Vê*, *Mùa Hạ*, *Tháng Chạp Buồn* hay *chùm Quỷ Xương Thi*.

Trước Tết Giáp Thìn 2024, Nguyễn Thanh Châu về Việt Nam. Ông rong ruổi khắp mọi miền, ngược xuôi thiên lý, gặp bằng hữu tứ xứ, thăm cố quận, viếng mộ ông bà cha mẹ, và liên tục đăng tải rất nhiều hình ảnh lên mạng xã hội Facebook. Tôi dự định có buổi trùng phùng cùng ông, tại Sài Gòn hoặc Ba Tri - Bến Tre quê tôi, kết hợp gặp gỡ chị Ngô Đình Chân - ái nữ của cố thi sĩ Khoa Hữu và Nguyễn Thùy Song Thanh. Nhưng rồi, vòng quay cơm áo và vướng bận thế nhi khiến tôi đành lỗi hẹn, để rồi chẳng còn cơ hội nào nữa.

Nhận tin dữ Nguyễn Thanh Châu đột quỵ khi quá cảnh tại Đài Loan trong chuyến bay trở lại Mỹ, tôi rụng rời chân tay và bề bộn ngổn ngang những nỗi niềm. Ngày Tô Thùy Yên mất, tôi biết ông rất đau đớn nhưng cố ghìm nỗi muộn sầu để viết những dòng thật ngắn nhưng rạt rào thâm tình, trong đó trích dẫn câu thơ trong bài *Tưởng Tượng Tà Vê Nơi Bản Trạch*: Là rồi một chuyện kể chưa xong.

Và có lẽ, ông cũng sẽ về nơi Bản Trạch, về mãi mãi, về chung cuộc, cất những hành trang của một đời người vào ngăn xếp thiên thu, mặc ngoài kia những sáng hoàng ngơ ngác lơ lảo của bằng hữu cơ hồ chỉ muốn tin đó là cơn mộng dữ.

Là rồi một chuyện kể chưa xong...

LÊ HOÀNG TUẤN KIỆT

*NGUỒN: FB LIEN HOANG NGO

“20 ngày tại Mariupol”

Bộ phim "20 Days in Mariupol" nói về cuộc chiến tranh tàn khốc, bi thương trong lịch sử nhân loại

PHƯƠNG TÔN

Vào ngày 11.03.2024 vừa qua, khách mời trong buổi trao giải Oscar điện ảnh 2024 tại Nhà hát Dolby ở Los Angeles, Hoa Kỳ đã đồng loạt đứng lên vui mừng, vỗ tay tán thưởng không ngừng khi trên sân khấu tài tử Uma Thurman tuyên bố bộ phim tài liệu “20 ngày tại Mariupol” (20 days in Mariupol) đoạt giải Oscar danh giá cho mục Phim Tài Liệu hay nhất năm 2024.

Dù phim tài liệu “20 ngày

tại Mariupol” đoạt giải Oscar 2024 khẳng định giá trị nghệ thuật và thông điệp nhân văn sâu sắc của tác phẩm nhưng lại không gây nhiều ngạc nhiên trong giới điện ảnh vì trước đó bộ phim đã nhận được nhiều giải thưởng danh giá khác, bao gồm:

Giải thưởng do khán giả bình chọn tại Liên hoan phim Sundance 2023.

- Giải Pulitzer 2023 về phục vụ cộng đồng.

- Giải Pulitzer 2023 về nhiếp ảnh tin tức.

Ngoài ra, phim còn được đề cử cho giải Emmy 2023 cho phim tài liệu xuất sắc nhất và giải Peabody 2023.

“20 ngày tại Mariupol” là một bộ phim tài liệu xúc động và gây ám ảnh nặng cho người xem, ghi lại 20 ngày kinh hoàng trong cuộc chiến tranh Nga-Ukraine tại thành phố cảng Mariupol. Đây là một thành phố cảng chiến lược nằm ở vùng Đông Nam Ukraine, đã trở thành điểm nóng vào tháng 2 năm 2022. Với vị trí địa lý quan trọng, Mariupol là mục tiêu tấn công dữ dội của quân đội Nga nhằm kiểm soát hành lang Biển Đen.

“20 Ngày tại Mariupol” là câu chuyện được kể qua góc nhìn của Mstyslav Chernov, một nhà báo Ukraine, cùng với những người dân Mariupol bình thường. Bộ phim ghi lại những ngày tháng đen tối nhất của thành phố khi quân

đội Nga liên tục tấn công bằng pháo binh, bom đạn, khiến Mariupol chìm trong biển lửa và tang tóc.

Bộ phim sử dụng những hình ảnh thật được quay trực tiếp tại Mariupol, mang đến cho người xem thể nghiệm chân thực về sự tàn khốc của chiến tranh với cảnh quay về những tòa nhà bị phá hủy, những con đường tan hoang, những người dân hoảng loạn, và những em bé gào khóc trong tiếng bom đạn khiến người xem không khỏi xúc động và xót xa. Hình ảnh bà mẹ trẻ ôm đứa con 17 tháng bị thương nặng chạy vào bệnh viện xin cứu giúp và sau đó quỳ sụp xuống sàn nhà khóc ngất khi bác sĩ báo tin bé không qua khỏi, hay hình ảnh người cha gục ngay trên giường khóc lóc thảm thiết vì đứa con trai bị mảnh bom cắt đứt 2 chân và cuối cùng cũng

phải bỏ mạng...

“20 Ngày tại Mariupol” không chỉ là một bộ phim về chiến tranh, mà còn là câu chuyện về con người. Ngoài những hình ảnh bi thương, bộ phim còn khắc họa những hình ảnh đẹp về lòng dũng cảm, tinh thần đoàn kết và tình yêu thương của người dân Mariupol trong lúc đối mặt với hiểm nguy.

“20 Ngày tại Mariupol” là một lời kêu gọi hòa bình mạnh mẽ. Không phải loại hòa bình bằng mọi giá mà một hòa bình trong danh dự, độc lập và toàn vẹn lãnh thổ. Bộ phim lên án sự tàn bạo của chiến tranh và khẳng định giá trị của cuộc sống, là lời cảnh tỉnh cho nhân loại và tầm quan trọng của hòa bình. Bộ phim cũng là lời thương cảm dành cho những người dân Mariupol đã phải chịu đựng quá nhiều đau thương và mất mát.

“20 Ngày tại Mariupol” có sức thu hút sự chú ý của cộng đồng quốc tế về sự tàn ác của Putin và những hậu quả thảm khốc của nó. Hình ảnh và những câu chuyện thật trong phim khiến người xem cảm động, đồng cảm với người dân Ukraine, từ đó khơi dậy sự quan tâm và ủng hộ cho họ.

“20 Ngày tại Mariupol” là một bộ phim tài liệu lịch sử quan trọng, ghi lại một trong những giai đoạn đen tối nhất trong lịch sử Ukraine.

Bộ phim tài liệu nói lên công việc cao quý của người làm báo, chứng minh cho tầm quan trọng của tự do ngôn luận trong việc ghi lại sự thật và cho thấy vai trò quan trọng của báo chí trong việc đưa tin sự thật và bảo vệ người dân.

Bộ phim là lời tôn vinh dành cho lòng dũng cảm, tinh thần bất khuất, sự hy sinh của người dân Ukraine, trước bom đạn để bảo vệ quê hương.

“20 Ngày tại Mariupol” là một bộ phim kêu gọi cho hòa bình và là lời nhắc nhở về giá trị của sự sống. Phim có tầm ảnh hưởng to lớn, thúc đẩy nỗ lực ủng hộ từ phương Tây để chấm dứt chiến tranh.

PT

THÁNG 3.2024

https://www.youtube.com/watch?v=9H_Fg_5x4ME

món quà Tết không trùng lặp!

TÔM KHÔ US sẽ là món quà THIẾT THỰC, không bị thiu, không bị cũ, không bị ngán, không bị trùng lặp để ăn hay tặng nhân dịp Tết...

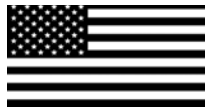
Tết nhất sắp đến, Don xin đại diện cho công ty TÔM KHÔ SẠCH I TÔM KHÔ US giới thiệu tôm khô như một món ăn KHÔNG NGÁN, NGON MIỆNG, và là món QUÀ TẶNG lý tưởng cho thân nhân hay bạn hữu hoặc các bạn hàng, khách hàng...

MÓN QUÀ này có thể thưởng thức ngay trên bàn tiệc trong những ngày Tết, vừa bắt mắt vừa bắt mỗi, như món TÔM KHÔ CÚ KIỂU mà bạn Yên Trần ưa thích (câu hỏi bên dưới). Sau ngày Tết, sau khi ngán xôi, ngán mỡ tối cổ, món ăn nấu với tôm khô sẽ làm bạn thấy nhẹ nhàng, ngon miệng với các món như canh bầu, canh rau đay, canh khổ qua, canh bí hoặc bún riêu v.v...

YÊN TRẦN: Em bận quá, em dự định sẽ mua vài hũ Tôm khô củ kiệu ngâm sẵn để ăn mấy ngày Tết, nào giờ Mẹ em làm, mà năm nay Mẹ em về Việt Nam qua Tết mới qua...

DON: Những sản phẩm đã chế biến, em sẽ không biết “lý lịch” nó ra sao. Có thể những loại thiếu an toàn (nhuộm màu, thêm gia vị, tẩm hóa chất chống mốc) rẻ tiền từ Trung Quốc hoặc quá hạn. Những sản phẩm giá trị thấp như củ kiệu hay củ hành, dưa món, sẽ ít có nguy cơ bị giả mạo. Bây giờ chúng ta không có nhu cầu ăn no mà nên ăn **an toàn - phẩm chất cao**, nhất là trong ngày Lễ Tết, nhằm tránh ảnh hưởng sức khỏe về sau. Chỉ cần gõ 4 chữ “tôm khô củ kiệu” là em có thể xem hướng dẫn đầy nhóc trên mạng. Happy New Year!

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :
WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

**KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN**

100%
NGUYÊN CHẤT

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

MADE IN USA

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

FREE SHIPPING
5 lbs trở lên

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

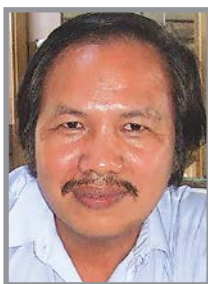
★ **WWW.TOMKHOUS.COM**

Họa sĩ... “Vandal”

Những bức vẽ nhăng nhít, vô nghĩa của các họa sĩ Vandal

Graffiti (tranh phun sơn lên tường) là loại hình vẽ nghệ thuật đường phố vốn xuất hiện và phát triển mạnh ở một số nước Châu Mỹ. Đã có những họa sĩ graffiti nổi tiếng thế giới với nhiều bức vẽ giá trị cao. Tuy nhiên khi du nhập vào Việt Nam từ hơn 10 năm trước, loại hình nghệ thuật này đang dần biến tướng. Một số người lấy danh nghĩa graffiti để lén lút vẽ bậy, bôi bẩn đường phố, nhà dân, những nơi công cộng ...

NGUYỄN SINH (bài và hình)
SÀI GÒN - VN

Họa sĩ đường phố hay “Vandal”?

Nhiều năm qua tại Sài Gòn (và nhiều địa phương khác), không ít các tuyến đường, dải phân cách, địa điểm công cộng, vách tường bệnh viện, nhà thờ, trường học ...thường bị bôi bẩn với hình thức vẽ bậy bằng bình xịt sơn đen, trắng, xanh, đỏ, vàng ... vô tội

vạ. Những “tác phẩm” này gây nhếch nhác với những hình vẽ phun sơn kỳ dị, thô kệch, xấu xí, đôi khi khó hiểu. Không chỉ khu vực ngoại thành mà giữa trung tâm thành phố cũng có như Quận 1, 3, 5, 7... Đặc biệt những nơi có các bức tường dài rộng ... đường như là chỗ yêu thích để các ông/bà họa sĩ đường phố kiểu này sử dụng làm “giá vẽ bất đắc dĩ”. Có ý kiến cho rằng chúng được vẽ

bởi những người mới tập chơi graffiti và gọi đó là các “Vandal” (tạm dịch: người vẽ bậy) luôn tìm cách lén lút vẽ vào giữa đêm khuya hoặc thời điểm vắng người, làm xấu phố phường, gây ảnh hưởng đến uy tín cộng đồng graffiti chuyên nghiệp, chân chính.

Ông Khoa, chủ một ngôi nhà trên đường Kinh Dương Vương (quận 5) nói: “Nhà tôi bị vẽ lên cửa cuốn rất nhiều lần và

cứ mỗi lần như vậy phải tốn tiền gọi thợ sơn lại”. Ông Bình, bảo vệ một chung cư ở quận 2 cho biết: “Mấy người này dư tiền nhưng thích đi phá phách người khác. Có lần lúc 23 giờ đêm tôi kiểm tra tường rào vẫn sạch sẽ bình thường, nhưng đến 3 giờ sáng đã bị họ vẽ sơn chằng chịt”. Ông Toàn, người dân khác ở quận 9 bức bối: “Bọn này chuyên hoạt động giữa đêm nên không dễ bắt quả tang. Có khi camera ghi lại được hình ảnh nhưng cũng khó nhận diện khuôn mặt. Tôi nghĩ họ có dư thời gian và có “máu” thích vẽ, muốn qua đó khẳng định bản thân. Song để thỏa mãn niềm đam mê riêng của mình mà vô tình phá hoại tài sản của người khác, làm xấu hình ảnh đô thị là sai. Họ cần bị ngăn chặn và xử phạt nặng”

Vài “tác phẩm” trên và dưới ... gầm cầu

Gần đây, công an Quận 1 (Sài Gòn) bắt gặp 3 người đàn ông quốc tịch nước ngoài có hành vi vẽ bậy lên vách tường bệnh viện Nhi Đồng 2. Ba thanh niên đang hi

hục vẽ graffiti tại địa điểm trên nên mời về trụ sở làm việc. Sau khi những người này thừa nhận vẽ bậy, họ bị phạt hành chính mỗi người 1.5 triệu VNĐ về hành

vi “đổ, ném chất thải, chất bẩn hoặc các chất khác làm bẩn nhà ở, nơi làm việc, nơi sản xuất kinh doanh, nơi ở của người khác”. Ngoài ra, cả nhóm còn bị buộc xóa sạch những hình ảnh đã vẽ. Trước đó ít lâu, vào tháng 5/2023, dù có bảo vệ canh giữ nhưng đoàn toa tàu metro số 1 chưa hoạt động, đang neo đậu tại depot Long Bình (Thủ Đức, Sài Gòn) cũng bị vẽ bậy. Đây không phải lần đầu tiên đoàn toa tàu này bị vẽ bậy vì hồi giữa tháng 6/2022, nó từng bị các “họa sĩ vandal” bí mật chui vào xịt sơn, vẽ lên nhiều ký tự, hình ảnh nhăng nhít.

Đừng tưởng là chuyện nhỏ!

Ở nước ngoài đã có quy định phạt dành cho các “họa sĩ Vandal” trong những trường hợp như gây thiệt hại tài sản của

Bên hông các toa tàu điện ở Thủ Đức.

người khác, phá hỏng nghiêm trọng các công trình, tài sản công hoặc tư hay hình vẽ có nội dung phân biệt chủng tộc ... bằng những hình thức như phạt tiền, phạt tù, phạt lao động công ích, phạt đánh roi mây ... Riêng tại VN - theo luật sư Quốc Việt, Đoàn luật sư Sài Gòn - hành vi tự ý viết, vẽ trên các công trình công cộng, tường nhà dân ... mà chưa có sự đồng ý, cho phép sẽ là hành vi xâm phạm, phá hoại tài sản cá nhân, công sở. Tùy tính chất, mức độ thiệt hại mà người thực hiện có thể bị xử phạt về hành chính hay hình sự.

Xem ra có những chuyện tưởng “nhỏ như con thỏ” nhưng không đơn giản như các “họa sĩ vandal” vẫn suy nghĩ ...

NS

Một họa sĩ Vandal đang “múa cọ”

✓ DỄ ĐỌC

✓ DỄ THẤY

✓ DỄ CẮT

✓ DỄ TÌM

RAO VẬT

TRÊN BÁO TRẺ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG

TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://BAOTREONLINE.COM)

HOÀNG VŨ

Tưởng chỉ ở Việt Nam mới có BIA “ôm”, xe “ôm”, nào ngờ bên Âu Mỹ cũng có nghề “ôm”! Không chỉ ôm ra, còn nắm tay, xoa bóp, vuốt ve ... khách hàng; ta tạm gọi là “âu yếm”.

Năm 2016, Elisa Meyer đọc được một bài báo về một phương pháp trị liệu mới nổi bất thường ở Hoa Kỳ, đó là cuddling (ôm). Theo Cuddle Professionals International, cơ quan đào tạo, chứng nhận và thu nhận thành viên trong số người đang thực tập, thì liệu pháp “ôm” sử dụng sự tiếp xúc thuần khiết, *“có thể làm giảm mức độ lo lắng và căng thẳng, đồng thời cải thiện sự tự tin và lòng tự trọng”*. Meyer, 37 tuổi, rất tò mò và luôn muốn tìm hiểu nghề nghiệp liên quan đến một số loại liệu pháp. *“Suy nghĩ đầu tiên của tôi là, chà, đây là công việc hoàn hảo vì tôi có thể vừa làm vừa thư giãn nữa!”*

Nhưng sau khi tham gia hai khóa học trực tuyến, cô nhận ra liệu pháp ôm là một nghề nghiêm túc. Cô đã viết ra hai trang quy tắc nghiêm ngặt nhằm thiết lập ranh giới, bao gồm cả sự kiện

Kỳ báo trước bạn đã đọc về nghề “mặc áo quần cho tượng”. Chắc đó là một nghề lạ, có một không hai. Tiếp theo đây là một số nghề “kỳ cục” khác, theo tường thuật của người trong cuộc.

Những nghề “lạ”

NHIỀU KỲ - KỲ 3

Nghề “ôm”

là liệu pháp ôm không có yếu tố tình dục.

Meyer bắt đầu hành nghề này ở Vienna (nước Áo) như một công việc phụ trong lúc đang học tiến sĩ, và hiện cô là nhà trị liệu “ôm” toàn thời gian ở Leipzig (Đức). Cô chào đón khách hàng đến studio, nói chuyện trong khoảng mười phút về những gì họ muốn buổi học mang lại. Nhiều người cô đơn, chẳng hạn như những người đàn ông mắc chứng không thoải mái với phụ nữ; một số khác là những phụ nữ bận rộn chỉ muốn thư giãn.

Thời gian còn lại của buổi tập được dành cho việc tiếp xúc gần gũi trên giường hoặc sofa. Meyer có thể bắt đầu bằng cách ôm khách hàng từ phía sau và vuốt tóc họ, đôi khi xoa bóp cổ nếu họ căng thẳng.

Cặp đôi thường thay đổi tư thế. Thời gian “âu yếm” kéo dài 50 hoặc 80 phút.

Cô giải thích, cuddling làm cho oxytocin trong cơ thể tiết ra. Oxytocin được mệnh danh là hormone ‘tình yêu’. Cơ thể cảm thấy rất thư thái, giống như đang lơ lửng, và có cảm giác rằng mọi thứ đang ổn và sẽ ổn. Họ cười rất nhiều sau đó.

Meyer nhớ lại một khách hàng không thể nói được vì có trục trặc nơi dây thanh quản. Giọng nói của anh nhẹ nhàng trở lại trong một buổi cuddle. Anh rất hạnh phúc, và thật rạng rỡ.

Cô cũng áp dụng liệu pháp cuddle cho người gặp khó khăn về học tập và thể chất. Người khuyết tật thường thích nói về nỗi đau mà họ

trải qua. Họ nói, và cô lắng nghe. Ngoài việc biết lắng nghe, điều gì tạo nên một nhà trị liệu cuddle thành công? Bạn phải yêu thích con người và là một người đáng tin cậy và tích cực. Bạn phải đọc ngôn ngữ cơ thể và có thể nhận ra điều người ta muốn và điều chỉnh cách bạn chạm vào thân thể cho phù hợp.

Meyer đã viết hai cuốn sách về liệu pháp cuddle và hiện đang đào tạo những học viên đầy tham vọng khác. Cô nói: *“Đôi khi người ta mất hết niềm vui trong cuộc sống và có thể muốn tự tử. Khi tôi thấy họ có lại hy vọng, đó là phần thưởng lớn nhất cho tôi.”*

8

tháng Tư sẽ là ngày nhật thực toàn phần tại khu vực Bắc Mỹ, trong đó người dân tại một số thành phố của Texas, Arkansas và Maine sẽ được chứng kiến cảnh mặt trời bị phủ đen mà 20 năm sau, năm 2044 mới tái diễn tại Mỹ.

5

hiệu xe ít tốn tiền bảo trì và sửa chữa nhất là các hiệu xe Nhật như Toyota, Nissan, Honda, Mazda và Mitsubishi, theo GOBankingRates. Theo báo cáo này, chi phí bảo trì 10 năm cho xe Toyota trung bình là \$5,996, so với Porsche là \$22,075, BMW là \$19,312...

13,247

thùng dầu sản xuất mỗi ngày, nước Mỹ có sản lượng lọc dầu cao nhất thế giới hiện nay, theo Bộ Năng Lượng Hoa Kỳ. Sản lượng tăng cao nhờ vào các kỹ nghệ và các thiết bị tân tiến được sử dụng.

33.5%

nhóm phụ nữ nước ngoài có chồng Đại Hàn tại Nam Hàn, là phụ nữ Việt Nam, theo sau là Trung Quốc với 18.1% và Thái Lan là 13.7%, theo tờ báo Yonhap News Agency.

2

mẫu LT11 hay LT1058 là thông báo của sở thuế vụ IRS gửi cho những người bị kiểm toán vì các sai sót trên hồ sơ thuế của mình, phần lớn vì các lý do như khai báo tổng thu nhập không đầy đủ, khấu trừ quá nhiều, lặp lại các lỗi cũ...

2.4

triệu nhân công đang làm việc tại các nông trại Mỹ, nguồn cung cấp thực phẩm chính cho người dân Mỹ. Có khoảng 68% nguồn nhân công này là người nhập cư, trong đó khoảng một phần ba nhóm này là di dân lậu, theo Farmworkers Justice.

2

phút là thời gian tàu chở hàng Dali của Singapore phát tín hiệu khẩn báo trước khi đâm gãy cầu Francis S. Key tại Baltimore, nhưng đủ thời gian cảnh sát kịp thời ngăn dòng xe đang chạy lên cầu bị sập.

847,158

xe hơi các loại đã được vận chuyển qua cảng Baltimore trong năm qua, bến cảng nhận xe nhiều nhất nước Mỹ hiện nay. Việc cầu Key tại đây không chỉ gián đoạn việc lưu thông trong vùng mà còn đình trệ hoạt động vận chuyển hàng hóa chung của bến cảng, ảnh hưởng chung đến người tiêu thụ.

6

tài tử đã từng đóng vai James Bond trong loạt phim 007 và các nhà sản xuất đang tìm kiếm tài tử thứ bảy thay thế Daniel Craig để xuất hiện trong cuốn phim thứ 26, kỷ niệm 60 năm loạt phim này được trình chiếu.

Hợp tác với **tre** tại sao không?

Một cây làm chẳng nên non,
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao !

Nếu bạn có những kế hoạch, những sáng kiến, những ý tưởng mà chưa biết bắt đầu ra sao, quảng bá thế nào, hợp tác với ai hoặc tìm kiếm một partner trong mọi lĩnh vực ...

Xin liên lạc với chúng tôi.

info@trenews.net

Trẻ sẽ cùng bạn tham khảo để thực hiện,
hoàn toàn không có chi phí.

Hàng không quốc gia VN

Câu chuyện được phán vô tội dẫu trong vali có chứa ma túy của 4 cô tiếp viên hàng không hãng Vietnam Airlines chưa ngã ngũ, dư luận chưa nguôi nổi bất bình, vì xưa nay không ai thoát tội khi cố ý hoặc vô tình đem ma túy lên máy bay trừ những người tiếp viên trên. Gần đây, tiếp viên hàng không hãng Vietnam Airlines một lần nữa dính vào vụ án buôn lậu vàng khối, tổng số vàng nhóm này buôn lậu là 6 tấn, bằng hơn 1/3 vàng dự trữ của VNCH vào thời điểm 1975.

Ngoài các tiếp viên hàng không, người vận chuyển vàng lậu - Đặng Nam Trung còn khoe "Có quen biết với nhiều nhân viên an ninh sân bay. Mỗi khi mang vàng ra Hà Nội, Trung đều "nhờ" làm thủ tục lên máy bay trước.

Theo cáo trạng, các bị cáo trong vụ án này nhận thấy giá vàng ở Việt Nam cao hơn Campuchia quá trời nên từ đầu năm 2022 đã lập ra 2 đường dây buôn lậu vàng qua biên giới.

(ẢNH: DANVIET.VN)

Bốc thơm

Amanda Nguyen, 32 tuổi, tốt nghiệp Đại học Harvard và từng thực tập tại Cơ quan Hàng không và Vũ trụ Mỹ (NASA) vào năm 2013. Cô cũng từng làm việc tại Trung tâm Vật lý thiên văn Harvard- Smithsonian. Amanda là người sáng lập RISE - một tổ chức phi lợi nhuận được thành lập nhằm đại diện cho quyền lợi của những người từng bị tấn công tình dục khắp nước Mỹ. Amanda Nguyen đã được đề cử giải Nobel Hòa bình năm 2019 và được tạp chí Time vinh danh là Người phụ nữ của năm 2022.

Amanda Nguyen sẽ trở thành người phụ nữ gốc Việt đầu tiên bay vào vũ trụ, trong đợt phóng hỏa tiễn đẩy New Shepard tiếp theo của Tập đoàn Hàng không vũ trụ Blue Origin. Hiện chưa có thông tin cụ thể về lần phóng tiếp theo của hỏa tiễn đẩy New Shepard, nhưng các báo trong nước đã đồng loạt đưa tin về sự kiện này vì cô Amanda Nguyen

là người gốc Việt, nhưng lại lược bỏ gốc gác thuyền nhân bỏ chạy khỏi CSVN của gia đình cô, điều mà cô luôn kể trong các bài viết.

Amanda Nguyen trong một hoạt động huấn luyện du hành vào vũ trụ - (ẢNH: TRANG CÁ NHÂN NHÂN VẬT)

Bàn tay quỷ?

Tối ngày 1-4-2024, một đám cháy lớn, đổ rục một góc trời đã xảy ra tại dãy nhà ven kênh đường Phạm Thế Hiển, phường 2, quận 8, Sài Gòn. Chưa rõ nguyên nhân, đám cháy bắt nguồn từ một căn nhà mé sông, ngọn lửa bùng mạnh cháy lan sang các nhà khá, thiêu rụi nhiều căn nhà. Hiện chưa thể thống kê thiệt hại về tài sản. Tuy nhiên, theo nhiều người dân thì khu nhà này đang nằm trong dự án giải tỏa đền bù mé sông của nhà nước, họ cho là vụ cháy có thể do sự cố tình của thế lực vô nhân đạo nào đó.

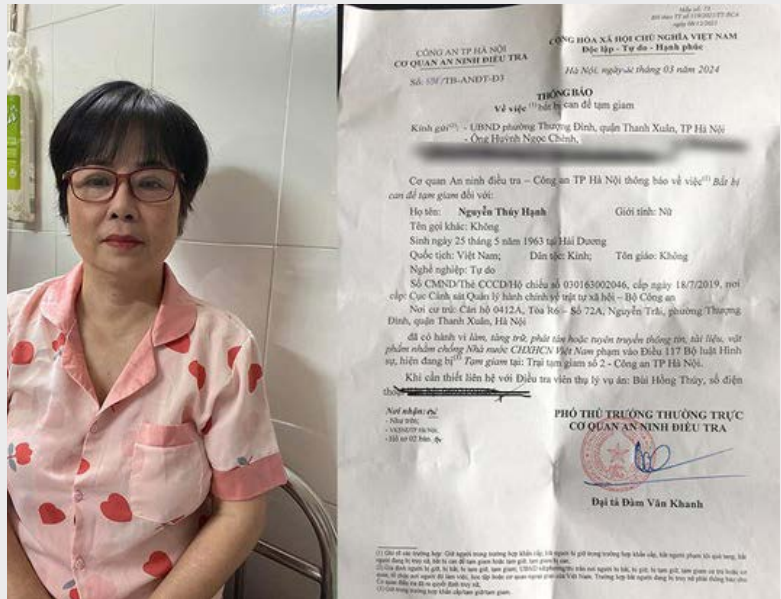
Nhiều người đứng bên này sông coi nhà người ta ... cháy (ẢNH: TUOITRE.VN)

Hèn với giặc ác với dân

Công an Hà Nội đã tới viện pháp y tâm thần để đưa quyết định bắt tạm giam cho nhà hoạt động Nguyễn Thúy Hạnh và đưa bà trở lại Trại tạm giam số 2, dù bà Hạnh đang điều trị cùng lúc cả hai bệnh: tâm thần và ung thư tử cung (bà Hạnh được chẩn đoán mắc căn bệnh này hồi tháng 1-2023).

Điều đáng nói là trước đó phía công an đã chủ động đề nghị gia đình viết đơn xin tại ngoại nhằm cho phép bà Hạnh về nhà điều trị ung thư. Công an địa phương cũng đã gọi cho gia đình "chúc mừng Hạnh sẽ được tại ngoại", nhưng sau lại đột ngột thay đổi quyết định.

Bà Nguyễn Thúy Hạnh được biết đến qua các hoạt động hỗ trợ người thân của các tù nhân chính trị và tù nhân lương tâm, và nạn nhân của các vụ cưỡng chế đất đai, trong đó có vụ Đồng Tâm ...

Bà Nguyễn Thúy Hạnh (ẢNH: FB HUYNH NGOC CHENH)

Phá cho bằng được

Ngày 26-3-2024, Công an tỉnh Vĩnh Long xông vào ngôi chùa của người Khmer Krom - chùa Đại Thọ để bắt hoà thượng trụ trì Thạch Chanh Đa Ra cùng 2 tín đồ là Kim Khiêm và Thạch Ve Sanal, truy tố tội "lợi dụng quyền tự do dân chủ" theo Điều 331. Một ngày sau, công an bắt tiếp 4 nhà sư và một tín đồ khác với cáo buộc "bắt giữ người trái pháp luật.", vì từng chống đối khi công an tới phá Chùa. Trong số này có sư Dương Khải, một người từng hoạt động nhân quyền và quyền của người bản địa Khmer Krom.

6 ngày sau khi bắt giữ sư Thạch Chanh Đa Ra và các đệ tử, Công an huyện Tam Bình, tỉnh Vĩnh Long đưa hơn 100 người tới đập phá giảng đường của chùa Đại Thọ.

Hòa thượng Thạch Chanh Đa Ra (ẢNH: TUOITRE.VN)

Bán rồi chuột

Ngày 26-4-2024, 273 món đồ thuộc bảo vật hoàng gia nhà Nguyễn sẽ được đem bán đấu giá tại Pháp, hãng đấu giá Drouot (nước Pháp) thông báo trên website chính thức về phiên đấu giá có tên Collection Michel Gontier - Décorations De L'Empire D'AnNam. Trong số các bảo vật được đem bán đấu giá có thanh kiếm của vua Hàm Nghi (trị vì 1884-1885) tặng Tướng Brière de l'Isle (tổng chỉ huy quân đội viễn chinh Pháp ở Việt Nam, sau này là Thống đốc Senegal) vào năm 1885. Thanh kiếm sẽ được đấu với giá khởi điểm 3,000 - 3,500 euro.

Ngoài ra, kim bài bằng vàng đính ngọc trai và kim cương tổng trọng lượng 6 carat của vua Khải Định (1885-1925) cũng được đem bán đấu giá đợt này. Giá khởi điểm 80,000 - 120,000 euro, đây là mức giá cao nhất của bộ sưu tập.

-Hồi năm 2022, một số bảo vật khác của triều Nguyễn cũng được đem bán đấu giá tại Pháp là "Hoàng đế chi bảo" và bát vàng triều vua Khải Định, chính phủ CSVN đã thương lượng để mua lại, tổng giá trị 6.1 triệu euro và ấn vàng đã được đưa về Việt Nam vào tháng 11-2023.

Nội dung chính...

Ngày 28-3, Công an tỉnh Bình Dương khởi tố 2 ông Nguyễn Đức Dự và Hoàng Quốc Việt về cáo buộc “lợi dụng quyền tự do dân chủ” theo Điều 331 của Bộ luật Hình sự, lý do vì hai ông này đăng thông tin về vụ án Hồ Duy Hải.

Ông Dự, sinh năm 1976, bị bắt tạm giam, trong khi ông Việt, sinh năm 1978, bị cấm đi khỏi nơi cư trú.

Báo trong nước không nói cụ thể nội dung các bài viết của họ như thế nào, nhưng hầu như ai cũng đoán được nội dung chính của các bài viết đó.

Ông Nguyễn Đức Dự (trái) và ông Hoàng Quốc Việt (ẢNH: BÁO CÔNG AN NHÂN DÂN/ RFA EDITED)

Hai lần vào tù...

ÔNG Y KRÉC BYĂ (ẢNH: BAOMOI.COM)

Ông Y Kréc Byă, 46 tuổi, một thầy truyền đạo người dân tộc Ê-đê ở huyện Buôn Đôn. Ông bị bắt vào ngày 08-4-2023 sau nhiều lần bị sách nhiễu vì đòi quyền tự do thực hành tôn giáo. Mục sư Aga, người sáng lập hội thánh và hiện đang bị tị nạn ở Hoa Kỳ, cũng bị khởi tố về cùng cáo buộc trong cùng ngày.

Ngày 28-3-2024, ông Y Kréc Byă bị tòa án tỉnh Đắk Lắk tuyên án 13 năm tù giam và 5 năm quản chế về tội danh “phá hoại chính sách đoàn kết dân tộc” theo Điều 116 của Bộ luật Hình sự.

Đây là lần thứ hai ông Y Kréc Byă bị kết tội “phá hoại chính sách đoàn kết” chỉ vì hoạt động tôn giáo. Năm 2005, ông bị kết án 8 năm tù giam và được trả tự do vào năm 2013.

Câu chuyện nhân quyền

Bà Nguyễn Thị Tâm, 52 tuổi, bị bắt từ 2020 và bị phán 6 năm tù sau khi cùng với nhiều nhà hoạt động khác lên tiếng mạnh mẽ trên mạng xã hội về vụ việc hàng ngàn cảnh sát cơ động tấn công vào xã Đồng Tâm, bắn chết ông Lê Đình Kinh.

Tháng 3-2023, bà Tâm bị chẩn đoán ra khối u xơ ở tử cung, bà không được điều trị ở chuyên khoa y tế bên ngoài mà chỉ nằm tại trạm xá của trại giam, nơi trang bị y tế không được bảo đảm. Do vậy, gia đình phải gửi thuốc Đông y vào cho bà uống mà theo gia đình nhận thấy bệnh tình thuyên giảm sau khi sử dụng.

Tuy nhiên, từ tháng 10-2023, Trại giam số 5 không còn cho bà Tâm nhận thuốc chữa căn bệnh u xơ tử cung nữa, mặc dù tình trạng sức khỏe của bà xấu đi. Con gái bà Tâm tố cáo cán bộ quản giáo còn thường tự ý cúp điện thoại khi bà Tâm gọi về nhà nói về việc bị đối xử tệ trong trại giam.

(ẢNH: FACEBOOK NGUYỄN THỊ TÂM)

Chưa đi đã... mục

Một đoàn công tác của Bộ Kế hoạch và Đầu tư CSVN đã đến Bắc Kinh và Thượng Hải (Trung Quốc) từ ngày 28 đến 30-3 để tìm hiểu việc xây dựng hệ thống đường sắt tốc độ cao, cùng với đó là học tập Trung Quốc trong phát triển mô hình khu thương mại tự do, trung tâm tài chính khu vực và quốc tế... Việt Nam hiện đang lên kế hoạch xây dựng hệ thống đường sắt cao tốc với chiều dài 1,545 km và vốn đầu tư khoảng 72 tỷ đô la, chiếm khoảng 17% GDP

Truyền thông trong nước dẫn thông báo của Chính phủ cho biết công nghệ đường sắt của Trung Quốc là phát triển nhất thế giới và Việt Nam vì vậy muốn học kinh nghiệm, đặc biệt là công nghệ, khả năng huy động vốn và quản lý của Trung Quốc.

Nhưng không ai nhắc tới chuyện thầu Trung Quốc mất 10 năm để xây dựng 13 km đường sắt đô thị Cát Linh - Hà Đông ở Hà Nội.

(ẢNH: TAPCHIGIAOTHONG.VN)

Có tật bị giết mất 170 tỷ VND

Chiêu trò khiến bà Nguyễn Thị Giang Hương (Chủ tịch huyện Nhơn Trạch - tỉnh Đồng Nai) bị lừa hơn 170 tỷ VND là nhóm lừa đảo dùng gọi và xưng danh công an nói bà Hương "vướng" đến pháp luật. Bà Hương ắt làm nhiều điều quấy nên tin liền nên nghe theo nhóm lừa đảo mở tài khoản để chuyển tiền vào. Sau đó, nhóm này xâm nhập vào tài khoản để lấy tiền của bà Hương.

Còn chiêu trò để bà Hương có hơn 170 tỷ VND trong tài khoản thì bà chưa khai...

Họ và tên: Nguyễn Thị Giang Hương

Năm sinh: 27/6/1973

Chức vụ: **Chủ tịch UBND**

Ngày vào Đảng: 03/11/2008

Trình độ học vấn: 12/12

Trình độ chuyên môn: **Cử nhân QTKD**

Trình độ Chính trị: **Cao Cấp**

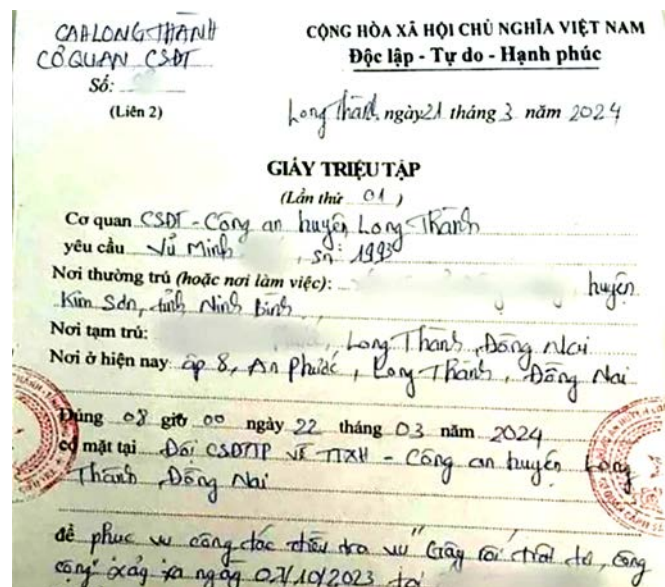
Giấy báo tử

Giấy triệu tập của công an hiện được coi là giấy báo tử.

Ông Vũ Minh Đức, 31 tuổi, được gia đình đưa đến trụ sở công an huyện theo giấy triệu tập. Chiều cùng ngày, gia đình nhận được tin ông Đức bị ngất xỉu trong khi bị tra hỏi, sau khi chuyển hai bệnh viện thì ông đã mất lúc 21 giờ 30 cùng ngày. Tuy nhiên, giấy chứng tử của bệnh viện lại ghi là chết lúc 23 giờ.

Ông Vũ Hoàng Phú (tỳ kheo Thích Minh Vương), người chứng kiến mổ tử thi anh ruột mình nói gia đình không được chụp hình khi khám nghiệm tử thi, và cũng không nhận được biên bản sau khi kết thúc. Ông cũng cho biết gia đình đã gửi đơn đến nhiều cơ quan với đề nghị làm rõ anh ruột mình chết ở đâu, khi nào; những ai tham gia buổi làm việc tra khảo ông Đức, và giải thích tại sao trên thân thể của ông lại có những vết bầm tím.

Đại úy Thái Thanh Thương, đội phó Đội Cảnh sát Điều tra tội phạm về trật tự xã hội của Công an huyện Long Thành, Đồng Nai - người ký giấy triệu tập ông Vũ Minh Đức đến làm việc đã bị tạm đình chỉ công tác, dấu không biết người này có vai trò gì trong án mạng này?

Giấy triệu tập (ẢNH: VTCNEWS.VN)

Chuyến tàu tập kết

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Đầu năm, cơ quan ngôn luận của Thông Tấn Xã Việt Nam (trang Viet Nam Plus) hân hoan cho biết: “Ngày 2/1/2024, tại khu vực bờ Nam sông Ông Đốc (Khóm 6B, thị trấn Sông Đốc, huyện Trần Văn Thời, tỉnh Cà Mau) Ủy ban Nhân dân tỉnh tổ chức Lễ khởi công xây dựng cụm Tượng đài kỷ niệm Chuyến tàu tập

kết ra Bắc năm 1954.”

Mẫu tin thượng dẫn khiến tôi chợt nhớ đến đến bức thư Hồ Chí Minh viết 70 năm trước (vào hôm 21 tháng 9 năm 1954) để “động viên” đám người tập kết: “Tuy đồng bào đã phải tạm xa quê hương, nhưng lại được gần Trung ương Đảng, Chính phủ, gần quân đội và đồng bào miền Bắc. Nam Bắc vẫn là một

nhà.”

Ông nói đại vậy thôi, chớ hồng phải vậy đâu!

Cái khoảng thời gian mà thằng chả kêu là tạm xa (thiệt ra) kéo dài gần một phần tư thế kỷ lận. Năm tháng đủ dài để khiến cho vô số những cảnh đời dang dở, nhỡ nhàng, hay lỡ làng (hoặc bẽ bàng) cùng không ít những mảnh đời tàn – lãng xệt:

- “Gần nhà tôi có cụ Lập, hơn 70 tuổi, thổi clarinette đàn nhạc cung đình của Bảo Đại, cùng đàn nhạc theo cách mạng, đánh Pháp rồi tập kết ra Bắc cùng với Dương Quang Thiện, Lý Thương ...

Bây giờ, tôi mau mắn mừng cụ sắp được đoàn tụ gia đình. Nhưng cụ nắm tay tôi: Cảm ơn ông, đoàn với ai, tụ với ai? Vợ con chưa biết hiện ở đâu, đi theo nhà

Nạn nhân đầu tiên của cuộc chiến này không phải là những kẻ ngã gục vào 1958, 1959, mà là những cô gái tức khắc biến thành góa bụa từ 1954.” (Võ Phiến. “Bắt Trẻ Đồng Xanh.” Tạp Chí Bách Khoa: 10/1968).

Nỗi day dứt về quê hương và gia đình, cộng với những điều kỳ cục trong mấy năm dằng dặc trên đất Bắc làm cho tôi thấy mình đi lạc đường. Sống trong nước mình mà cứ tưởng nước ai. Do đó tôi quyết chí trốn về Nam, sống dưới gầm cầu cũng được.” - Xuân Vũ.

khác mất rồi có khi. Họ hàng thì chết trong Tết Mậu Thân ... Tôi về đó vẫn lại trở làm thằng tập kết đợt hai trở lại một mình ... Ra đi để thống nhất đất nước, bây giờ ai thống nhất với thân già tôi?” (Trần Đình. Đền Cù II. Người Việt, CA: 2014).

- “Ở vào cái tuổi chưa đầy 60 mà Thanh Tịnh những năm đó trông đã già lắm, già hơn tuổi rất nhiều ... Muốn biết Thanh Tịnh đơn độc thế nào phải nhìn những lúc ông đi bộ. Trên đường Phan Đình Phùng, dưới những hàng sấu, cũng già cả mệt mỏi, ông bước đi như không thể dừng lại nên phải bước, khuôn mặt dăm chiêu, đáng điệu dờ dẩn.” (Vương Trí Nhàn. Cây Bút Đời Người. Phương Nam, Hà Nội: 2002).

Không phải ai đi tập kết cũng âm thầm cam chịu như cụ Lập clarinette, hay “dăm chiêu” và “dờ dẩn” như nhà văn Thanh Tịnh. Lắm kẻ đã lựa chọn một cách ứng xử khác, rõ ràng và dứt khoát hơn:

- “Hơn một chục anh có thái độ quyết liệt nhất đã mang ba lô kéo nhau đứng trước thêm cơ quan Bộ Tổng Tư lệnh, hô to: ‘Chúng tôi xin được trở về miền Nam!’ Cơ quan tổng tư lệnh chỉ thị cho các đơn vị có người ‘vô kỷ luật’ phải lên nhận người của mình đưa về đơn vị, tổ chức học tập cho thông suốt...”

Khi đến cơ quan tổng tư lệnh, chúng tôi mới được biết không phải chỉ có 10 anh lính ‘vô tổ chức’ của tiểu đoàn 209 lên ‘nằm vạ’ ở đây mà đã có hàng trăm quân nhân thuộc các đơn vị quân đội miền Nam kéo lên nằm la liệt ở đây nhiều tháng rồi. (Tống Văn Công. Đến Già Mới Tỉnh. Người Việt, CA: 2016).

“Từ Hà Nội, Vũ Anh Khanh đi vào Vĩnh Linh và rồi bơi qua sông Bến Hải ... khi tới giữa sông thì công an bộ đội cộng sản phát giác... Họ bắn theo, không bằng súng, mà bằng cung tên, mũi tên có tẩm thuốc độc, nên tác giả Sông Máu không bao giờ còn được hít thở

không khí tự do mà ông đã bỏ mất từ 1954, khi tập kết ra Bắc”. (Viên Linh. “Bến Hải Thủy Mộ Quan Cửa Vũ Anh Khanh”. Người Việt - July 3 -2013).

Có lẽ cái chết thê thảm của bạn đồng nghiệp (và đồng cảnh) khiến cho Xuân Vũ đổi ý. Thay vì vượt tuyến, ông đã trở lại miền Nam bằng cách Vượt Trường Sơn. Đến nơi, nhà văn hồi chánh và được đón tiếp long trọng chứ không phải sống dưới gầm cầu – như ông đã tự nhủ lòng: “Nỗi day dứt về quê hương và gia đình, cộng với những điều kỳ cục trong mấy năm dằng dặc trên đất Bắc làm cho tôi thấy mình đi lạc đường. Sống trong nước mình mà cứ tưởng nước ai. Do đó tôi quyết chí trốn về Nam, sống dưới gầm cầu cũng được.” (Xuân Vũ. “Chuyện Tục Về Một Vùng Thanh.” Vanhoavn.bog - 04/1986).

Tất nhiên, không phải ai cũng đều may mắn như vậy. Cả một tập thể người dân bản địa chung chuyển (chuyển tàu tập kết) thì xui xẻo

hơn, thấy rõ:

“Chính quyền cộng sản đã chiêu dụ khoảng từ 6 đến 7,000 người Thượng tập kết, những người này được chở từ cảng Qui Nhơn đến Hà Nội để sau đó được đi huấn luyện tại Trường các dân tộc ít người miền Nam, những thành phần ưu tú sau đó được đưa đi huấn luyện tại Trường sư phạm trung ương, chỉ vài người thật xuất sắc mới được đưa sang Bắc Kinh đào tạo thêm.

Ước mơ duy nhất của các chiến sĩ gốc Tây Nguyên trong suốt 20 năm thoát ly đi tập kết, 20 năm tham gia đấu tranh giành độc lập, để thấy Tây Nguyên tự trị ngày nay tan vào mây khói”. (Ya Biloh. “Việt Nam-Đất & Người: Nguyên nhân giải thể Phong trào Tây Nguyên Tự Trị.” Thông Luận: 06/2005).

Nguyên cả Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam còn “tan vào mây khói” thì sá chi cái Mặt Trận Giải Phóng Tây Nguyên. Câu hỏi đặt ra là sao mọi người (Kinh cũng

như Thượng) lại có thể bị lừa gạt một cách dễ dàng như thế?

Ở bên này giới tuyến người dân thiếu thông tin hay không ai nhìn ra vấn đề? Có lẽ cả hai. Hơn chục năm sau, sau thời hạn tập kết, ở miền Nam mới xuất hiện một bài báo ngăn ngăn và chắc cũng chả mấy kẻ để tâm:

“Tập kết theo nguyên tắc: Đưa ra Bắc hạng trai trẻ có thể làm việc đắc lực và sản xuất giỏi cùng hạng có uy tín có khả năng; bỏ lại trong Nam hạng lão nhược có thể làm một gánh nặng cho quốc gia. Cố ý gây phân ly chia cách, làm thế nào để mỗi gia đình đều có kẻ đi người ở.

Gấp rút tạo thêm nhiều

liên hệ giữa thành phần tập kết ra Bắc và dân chúng Miền Nam: đặc biệt là tổ chức những đám cưới cấp tốc khiến cho hàng chục vạn binh sĩ và cán bộ Việt cộng ra đi bỏ lại trong Nam bấy nhiêu cô vợ trẻ, có những cô chỉ ăn ở với chồng được đôi ba hôm.

Bấy nhiêu cô vợ trẻ và gấp đôi gấp ba chùng ấy cha mẹ già cùng cô cậu chú bác v.v. là một lực lượng đáng kể. Bằng chính sách tập kết và gây liên hệ này, cộng sản cưỡng bức một số người về sau phải làm nội tuyến cho chúng ...

Như vậy, cuộc chiến hiện nay không hề khởi đầu từ những bất mãn chống một chế độ độc tài gia đình trị, không

hề khởi đầu từ sau việc chính quyền Sài Gòn từ chối cuộc tổng tuyển cử 1956, không hề khởi đầu từ ngày khai sinh mặt trận nọ mặt trận kia.

Cuộc chiến này xuất hiện ngay từ những cuộc liên hoan chia tay giữa kẻ ở người đi trong thời hạn 300 ngày tập kết, những cuộc liên hoan có hát có múa, có bánh trái tiệc tùng... Nó xuất hiện ngay từ những đám cưới vội vã sau ngày đình chiến, những đám cưới lắm khi tổ chức tập thể, do trưởng cơ quan, trưởng đơn vị chủ tọa. Nạn nhân đầu tiên của cuộc chiến này không phải là những kẻ ngã gục vào 1958, 1959, mà là những cô gái tức khắc biến thành góa bụa từ 1954.” (Võ Phiến. “Bắt Trẻ

Đồng Xanh.” Tạp Chí Bách Khoa: 10/1968).

Những cô gái tức khắc biến thành góa bụa từ 1954, những chàng trai ra đi rồi không có lối về, và những chiến sĩ tập kết gốc Tây Nguyên (e) không mấy người còn tại thế. Nếu còn (chắc) cũng chả mấy ai hân hoan, vui sướng hay hãnh diện khi thấy những tượng đài của chuyến tàu tập kết – kỷ niệm của bao chuyện bể bàng (hay phũ phàng) hoặc buồn thương và hối tiếc.

RFA đặt câu hỏi: “Có cần thiết xây tượng đài kỷ niệm chuyến tàu tập kết ra Bắc năm 1954?”

Hỏi gì mà lằng nhách, vậy Trời?

Chớ không “xây” thì lấy gì ra để “cất”?

TNT

Xin hãy chung tay chia sẻ để Tử sĩ HUỲNH QUỐC VIỆT sớm được về với gia đình

Liên lạc
HẢI ÂU HUỲNH
Email: ustillthe7@gmail.com

Chào quý vị, em vừa nhận được tin trên Đỉnh Delta (còn gọi là Đỉnh 1049), nằm kế bên Đỉnh Charlie (1015) nơi Tiểu đoàn Song Kiếm Trấn Ái của Trung tá Nguyễn Đình Bảo, đã vì quốc vong thân trong trận chiến mùa hè đỏ lửa 1972, có người vừa tìm được 1 bộ hài cốt của người lính Cộng Hòa có tên trong thẻ bài này. Họ nhờ em cùng họ tìm người thân của người lính này. Em xin phép gửi thẻ bài trên đây, nhờ ACE cùng chung tay đẩy thông tin này đi để người thân họ tìm được người đã nằm xuống nơi này.

Thông tin trên thẻ bài
HUỲNH QUỐC VIỆT SQ = 71 / 126 . 542

TPB LỄ NHUNG

Sinh năm 1953 - Cấp bậc: Hạ sĩ
Số quân: 73/203.939 - KBC: 3509

ĐƠN VỊ: Đại đội 1, Tiểu đoàn: 39,
Liên đoàn 1 Biệt Động Quân

Ngày 3/4/1970 tình nguyện
nhập ngũ vào binh chủng BĐQ.
QLVNCH. Bị thương cụt 1 chân,
hiện già yếu đau bệnh luôn.

HOÀN CẢNH: không có nhà cửa,
thân nhân, sống vất vưởng ở hiện
nhà ở quận 3, nhiều khi đói quá
phải xin ăn. Mong có ân nhân
bảo trợ lâu dài.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông Lễ
Nhung:

ĐIỆN THOẠI: **094.563.0466**

TPB DƯƠNG VIỆT TRUNG

Sinh năm 1954.
Số quân 74/144.088.

Cấp bậc: Thiếu Úy

ĐƠN VỊ: Đại đội 3, TĐ 139/ĐPQ
thuộc T/K Quảng Ngãi. Bị thương
cụt đùi trái tháng 3/1975.

HOÀN CẢNH: Bị tai biến không nói
được từ năm 2018. Hoàn cảnh rất
khó khăn do vợ chết sống với con
trai duy nhất không vợ.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc ông
Dương Việt Trung:

ĐỊA CHỈ: **116 Đồng Khởi, khóm 7,
phường 6. TP Trà Vinh.**

ĐIỆN THOẠI: (con trai): **0963.772. 054**

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân
Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- TĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

thay thế

Anh phục vụ tiệm ăn hỏi vị khách:

- Ông dùng gì thưa ông?
- Anh cho tôi một đĩa cải xào và một đĩa thịt kho.
- Xin ông đợi một chút, tôi sẽ nấu ngay ạ.
- Anh cũng là đầu bếp luôn à?
- Tôi chỉ làm thay tạm thời thôi. Đầu bếp đã được đưa đi cấp cứu do hồi nãy ném một món xào trong bếp ạ.

JAKIE TRAN (Opa Locka-FI, sưu tầm)

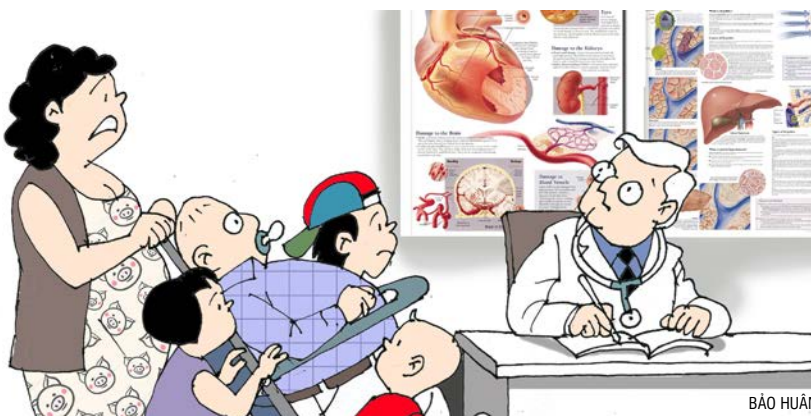
BẢO HUÂN

hiếu lăm

Vợ Rian chuyển dạ ngay tại nhà. Anh ta gọi điện đến bác sĩ, giọng gấp gáp:

- Vợ tôi hình như sắp sinh rồi, có nên đến bệnh viện ngay không, bác sĩ?
- Anh cho tôi biết thời gian giữa các cơn đau là bao lâu?
- Bao nhiêu? Mười phút à? Dạ, 10 phút.
- Được rồi. Đây có phải là con đầu lòng của cô ấy không?
- Không. Tôi là chồng cô ấy!

DƯƠNG NGUYỄN (Rowlett - TX, sưu tầm)

BẢO HUÂN

ưu tiên

Ông Hook nộp bệnh án xong. Thấy phòng khám có nhiều người ngồi đợi, ông hỏi cô y tá:

- Những người này đều xếp hàng trước tôi à?
- Vâng. Nhưng ông có phải là ông Hook?
- Dạ, tôi đây.
- Ông có thể vào trước đi ạ.
- Không cần đâu, tôi có thời gian mà.
- Thời gian của ông không còn nhiều nữa đâu. Bác sĩ vừa xem qua hồ sơ của ông.

DƯƠNG QUỲNH ANH (GA, LƯỢM LẶT)